

CHYBÍ MI

JÁN NOVENKO

(folklorista, bývalý choreograf Československého státního souboru písní a tanců Praha)

Jsou věci, na které si člověk zvykne. Poslepu po nich sahá – ví, že tam jsou či budou na svých místech.

I s lidmi je to tak. Na některé si zvyknete a v určité době se samozřejmostí očekáváte, že se s nimi setkáte na obvyklých místech. A těšíte se na setkání. Protože s některými si pěkně popovídáte a s některými je hezké i mlčet. Když je pak nenajdete na „svých“ místech, díváte se, chybí vám. Sklenka zůstane prázdná – není pro koho ji naplnit.

Tak je to i v případě Cardy. Nevídali jsme se často. Ale každé setkání bylo – aspoň tak jsem to cítil – oboustranně příjemné. Nebylo třeba mnoho řečí. Často stačilo významně nadzvednuté obočí, „schvalující“ kývnutí hlavou či strohé konstatování: „*Pěkné!*“ Ať šlo o pěvecký, hudební či taneční výkon anebo hodnocení ochutnávaného vína. Chutnalo mu moje červené.

Nechci rozvádět naše „odborné“ debaty či hodnocení výkonů účinkujících. Nevnucovali jsme si názory. Přesto (nebo právě proto?) jsme se v hodnocení shodovali.

Nezmiňuji se o jeho nesporných znalostech, rozhledu a zkušenostech týkajících se folkloru. Proto jsme si ho my, kteří ho dobře znali, velice vážili. Vzpomínám na hezké chvíle při poslouchání cimbálek a zpěváků v Břeclavi, ale i jinde, či v předvečer hodů, v sobotu, při zpívání „pod májú“ v Moravské Nové Vsi. Letos mi bude chybět. Ale skleničku mu přece jen naplním a přituknu si s ní – jako by tu byl i se svojí milou manželkou.

UCTIVÝ RESPEKT

JITKA NOVOTNÁ-MÁLKOVÁ

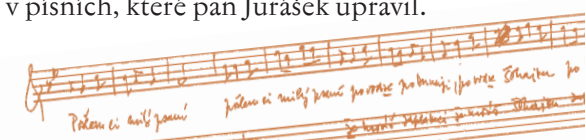
(zpěvačka)

Pana Juráška jsem poznala jako malé děvčátko, při televizních natáčeních soutěže „Zazpívej slavičku“. Vy-
bavuji si, že kdykoli ten rozvážný bělovlasý muž vstoupil do studia, všechno jako by ztichlo v uctivém respektu: televizáci, muzikanti a zejména my děti jsme s jistým napětím a rozechvěním očekávaly jeho připomínky. (Tím víc mě překvapovalo, že mu tatka tykal a klidně ho oslovoval žoviálním „Cardo“...)

Další vzácnou spoluprací nám uchystal vojenský soubor Ondráš. Onen uctivý respekt jsem cítila nadále, kromě něj jsem však zažila nádherné chvíle při interpretaci či poslechu Juráškových úprav písní „Hory sa čerňajú“, „Vandrovali hudci“, „Sadaj slnko, sadaj“.

V roce 2000 mě pan Jurášek mile překvapil pozváním do pořadu ostravské televize „Na dobré vyhlídce“ (s oblibou tak dávám k lepšímu, že jsem byla ve svých 27 letech hostem magazínu pro seniory). Moderátor Milan Švihálek pojal toto setkání před kamerami jako gratulaci k pětasedmdesátinám vzácného jubilanta: připravil poutavý medailon, pootevřel rozmanitá témata a já jsem se tak o oslavenci v přímém přenosu dozvěděla mnoho zajímavého. Hlavně jsem si však uvědomila, že po letech spolupráce na půdě folkloru jsme si vybudovali vztah, který živí nejen písničky, ale i lidské sympatie. Snad nebudu příliš troufalá, když napíšu, že jsme se měli rádi. Doufám, že mi osud nadělí ještě mnoho příležitostí vyzpívat tyto emoce v písních, které pan Jurášek upravil.

POVZBUDIL MĚ K TANCI

LUBOŠ ORAVEC
(král valašského odzemku)

Byl jsem mile překvapen prosbou o příspěvek do knihy o životě milého pána Jaroslava Juráška. Společnou fotografii nemám, ale bylo mou ctí a velkým potěšením tancovat na jeho akcích, které režíroval. Bylo to několik Strážnic, Rožnovů a soubor Kyčera z Halenkova. S ním jsme natáčeli pro českou televizi Valašské hry, Klobuková a hromadný odzemek. V roce 1997 též pod jeho režii jsem s odzemkářským mládím tancoval na benefičním koncertu pod patronací Petry Janů v Praze.

Zvlášť pro mne je nezapomenutelná vzpomínka na rok 1992, kdy jsem v pořadu pro televizi opět pod jeho vedením tancoval odzemek a získal cenu laureát Mezinárodního folklorního festivalu Strážnice. Nikdy nezapomenu na jeho povzbudivá slova, ať nenechám tancování, že on sám je přesvědčen, že i v devadesáti budu tancovat a skákat na kolena.

Při přebírání ceny za vítězství jsem byl myšlenkami s J. Juráškem. Nebýt totiž jeho povzbudivých slov ve Strážnici, dávno jsem už netancoval. Na všech mých vystoupeních od roku 1992 má bezprostřední zásluhy on, za což mu velmi vděčím a vřele děkuji.

Ještě se dodatečně omlouvám, že jsem se nezúčastnil jeho pohřbu, neboť jsem se to dozvěděl až na Slovensku při mezinárodní soutěži tanečníků sólistů v Dlhém Klčově.

L. Oravec ve Strážnici 2005

DĚKUJEME ZA MILÁ SLOVA A ÚSMĚVY

MARIE PACHŤOVÁ
(vedoucí souboru Klebetníček Vyškov)

Začátkem roku 1977 jsme dostali od Československé televize v Brně pozvání k účasti na práci v pořadu Moravský rok, a to v části Jaro. Zmocnila se nás radost i obava. Televize – to už je něco!

Začátkem března k nám do Vyškova přijel usměvavý statný pán a představil se jako Jaroslav Jurášek. Všechno nám vysvětlil, předložil nám scénář a my jsme mu předvedli naše Vynášení smrtky a Chození s létečkem, které mu ve Vyškově-Dědicích říkáme Pomily léto. Byl spokojen a požádal nás, abychom v okolí Vyškova našli místo, kde by se pořad mohl natáčet.

Dne 10. března přijel pan Jurášek s režisérem pořadu Fuksou, aby si prohlédli místo, které jsme u nás ve Vyškově pro natáčení našli. Byla to osada Pazderna mezi Vyškovem a Dědicemi. S místem byli režisér i Jurášek nadmíru spokojeni, a také mile překvapeni, jakou krásu jsme pro pořad i pro ně u nás objevili.

Děvčata byla pozvána do brněnského rozhlasového studia, kde se natáčel zpěv a říkadla pro náš pořad. Celou cestu jsme se ve vlaku třepaly strachy, ale zbytečně. Pan Jurášek, který měl natáčení na starosti, nás svým milým úsměvem a laskavým přivítáním tak povzbudil, že z nás strach spadl a všechno dopadlo výborně.

A natáčení na Pazderně?

To se konalo 22. března 1977. Sluníčko se už od samého rána usmívalo na nás i na celou Pazdernu. Stařenky a stařečci, strécci a tetičky o natáčení věděli, a tak zvědavě čekali, až ta sláva začne. Pod vedením pana režiséra, který řídil televizní štáb, celé natáčení šlo jako na drátku. Nesmíme však zapomenout na Jaroslava Juráška, který s úsměvnou tváří a vlídnými radami vedl děti tak, že natáčení nemělo chybu.

I nadále jsme se s Jaroslavem Juráškem setkávali na armádních soutěžích a festivalech jak ve Vyškově, tak i v Trenčíně nebo v Rožnově pod Radhoštěm. Jeho upřímné a přátelské moudré rady nám v naší práci pomáhaly a povzbuzoval nás.

Za každé milé slovo i úsměv Vám, pane Jurášku, děkujeme.

Děkujeme za to, že jste obohacoval náš vztah k lidové písni, k lidové tradici a ke všemu, co dobrého vycházelo ze života předešlých generací.

Za cimbálem

ZAMYŠLENÍ

DAVID PAVLÍČEK

(choreograf, tanečník – VUS Ondráš Brno, Kunovjan Uherské Hradiště)

Život je v podstatě definovatelný matematický výraz. Interval uzavřený z obou stran, omezen ze strany jedné narozením a ze strany druhé smrtí. V něm pak figuruje velká spousta proměnných, známých i neznámých, mimoběžek, průsečíků, podmnožin, sjednocení...

Měl jsem tu možnost ocitnout se v jedné z částí intervalu života pana Jaroslava Juráška. Člověka, který přes svou výjimečnost zůstal vždy obyčejným a skromným. Člověka, který svým nezaměnitelně svérázným nadhledem dokázal dávat i vyhraněným situacím jiný význam a smysl. Člověka s velkým srdcem a pochopením.

Uchovávám si vzpomínky na ta milá setkání uměleckých rad v Uherském Hradišti, na pečenou kačenu s bramborovým knedlíkem a zelím, kterou si i přes pozdní večerní hodinu vždy objednával, na červené víno, jádrné písničky, povedené historky a smích, veselé noci a prozíravá rána... To vše zůstává krásnou vzpomínkou, bolestnou, ale krásnou.

Život je opravdu v podstatě definovatelný matematický výraz. Interval uzavřený z obou stran, avšak vzpomínky otevírají jeho životnost směrem k nekonečnu. Ten interval, život, pokračuje v nás.

Pane Jurášek, Cardo, chybíte mi..., chybíte nám.

CHVÁLABOHU, ŽE SE NARODIL...

KAREL PAVLIŠTÍK

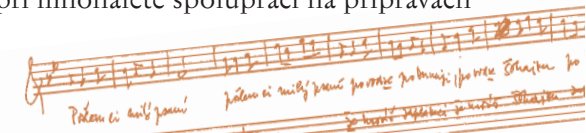
(etnograf, Muzeum jihovýchodní Moravy Zlín)

Nostalgie je jedním z nejtěžších soupeřů v úsilí o sílu vzdorovat všemu bolestnému, co přináší permanentní zápas zvaný život. Zvláště, když jste v tom zápase už dost daleko v druhém poločase. Odpusťte všichni, kdo máte za samozřejmé, že život přece začíná i končí. Ano, je to tak. Ale je tak i to, že když skočíte do vody, o níž předem víte, že je studená jako led, stejně to s vámi pěkně zatřese...

V tisícíhlavé rodině „folkloristů“ byl Jaroslav Jurášek jedním z guru, jejichž činy i zásluhy byly, jsou a dojdeje hned, že ještě dlouhá léta budou uznávány a ctěny. Jak jinak, když se tato úcta váže k muži, který založil, léta vedl a spolu s řadou skvělých spolupracovníků dovedl k nejvyšším uměleckým metám dnes už legendární BROLN, k muži, který v hudebním žánru, k jehož zrodu přispěl, zaujal svou životní tvorbou významné postavení. Jako význačný manažer brněnské stanice Československého rozhlasu vybudoval v jeho programové struktuře významnou pozici pro uplatnění lidové písně, čímž přispěl k její nesmrtelnosti. K ní bezesporu také přispěla i jeho a Dušana Holého dnes již „kultovní“ edice disku „Žijí v písni“...

Ale pryč z tenkého ledu mé, v této oblasti chabé profesionality a rychle na pevnou půdu lidského přátelství. To, že jsem se na této půdě mohl pohybovat i s Cardou, považuji za šťastné řízení osudu. Při práci s ním to bylo jako při draní peří. Moc se nemluvalo, ale bílé kopky rostly. Například při mnohaleté spolupráci na přípravách

programů Mezinárodního folklorního festivalu Strážnice. Ovšem, když se „peří nedralo“ a z kostovaček zavonělo vínko nebo ze štamprlek slivovička, tož tím tichem pěkně hýbaly písničky a sranda.

A když Carda v těžkých dobách pomáhal, byt sám neměl u totalitní vrchnosti na různých ustláno, zas konal bez zbytečných řečí. O tom vydávám své osobní svědectví, o tom vydal své svědectví i soubor Kašava, který stihl vyjádřit svou úctu a vděk Cardovi (pro většinu členů však už panu Juráškoví) mimo jiné pořadem „Na pěknú noťčku Jaroslavu Juráškoví k šedesátinám“. Osm set diváků ve zcela zaplněném sále kulturního domu JZD Podhořan v Lukově u Zlína dlouho aplaudovalo jubilantovi i nejznámějším „hvězdám folklorního nebe“, které pozvání k účinkování do tohoto programu přijaly s dojemnou ochotou a vstřícností...

Jako motto úmrtního oznámení zvolila rodina Jaroslava Juráška první sloku písňe Martina Holého z Hrubé Vrbky „Chvalabohu, že sem sa narodíl“. Kdo ji znáte, zanotujte si ji v duchu celou. Mně budiž dovoleno zakončit tyto řádky parafrází jejího prvního verše:

Chvalabohu, že se Jaroslav Jurášek narodil...

S K. Pavlišťíkem na Lukově 1985

MOJE SETKÁVÁNÍ S JAROSLAVEM JURÁŠKEM

JIŘÍ PERŮTKA

(tanečník, soubor Kašava)

Se jménem Jaroslav Jurášek – později zvaný „Carda“ – jsem se setkal těsně po 2. světové válce zásluhou mých rodičů.

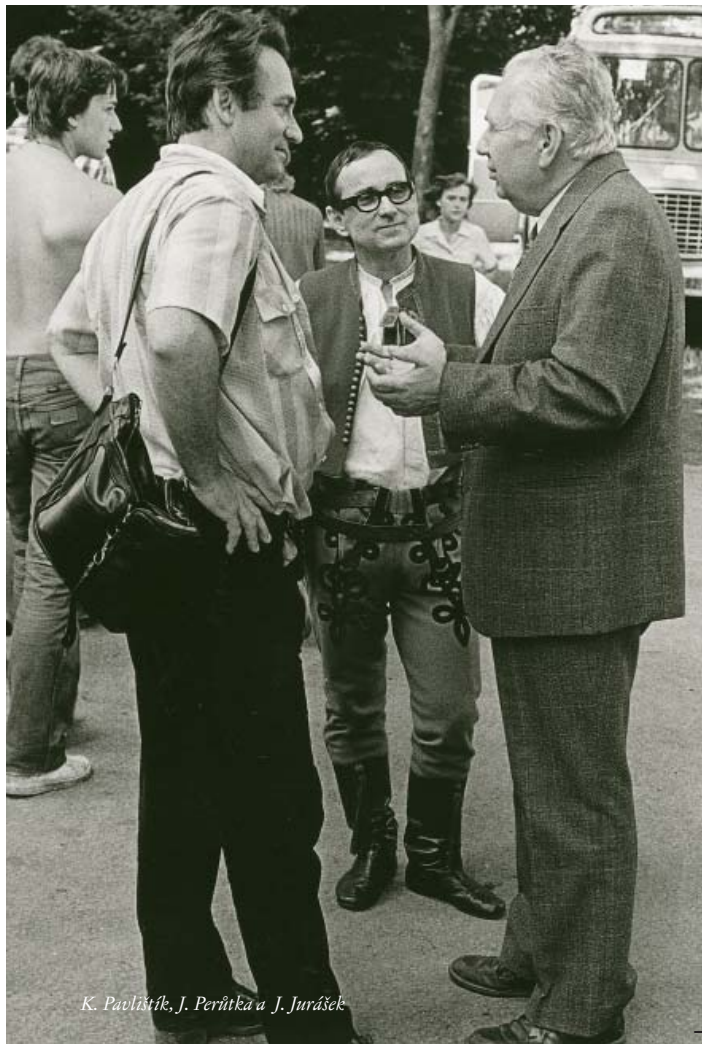
Bydleli jsme na nádraží v železniční stanici Lípa-Slušovice (nyní Lípa nad Dřevnicí), kde byl můj otec přednostou. Moje matka a paní Jurášková pocházely ze Slušovic. Jarda v té době studoval v Brně. Domů se vracel místní lokálkou Otrokovice – Zlín – Vizovice a vyseďal na nádraží v Lípě. Na Veselou, kde bydlel, to bylo pěšky ještě 5 km, a to do pěkného kopce. Aby se Jardovi lépe šlapalo, nechával si housle u mého otce v kanceláři. Pamatuji si také, jak často ve vlaku únavou usnul a zajel až do Vizovic. Nejednou se stalo, že se studenti vesele bavili, přejeli, a pak vyskakovali za jízdy. Cardovy housle zůstaly ve vlaku. Nakonec skončily opět na nádraží, v otcově kanceláři.

Jaroslav Jurášek hrával v cimbálové muzice, kterou primášoval učitel Milan Švrčina. Pamatuji se, že v roce 1947 hrála tato cimbálovka při dožínkách ve Veselé. Později vystupovali v Lípě v hospodě U Kubínů spolu s lidovým vypravěčem strýcem Kráčalíkem, který byl učitelem měšťanské školy ve Vizovicích (Gustavem Imrýškem).

Chtěl bych vzpomenout velkou zásluhu této cimbálové muziky na vzniku nových kapel a souborů na Podřevnicku, např. Malenovice (1947), Vizovice (1948), Želechovice (1951), Bartošův soubor ve Zlíně (1952).

V pozdějších letech jsem pak jméno Jaroslav Jurášek slýchal velmi často z Československého rozhlasu při vysílání BROLNU a byl jsem velice hrdý na to, že jeho zakladatel je můj krajanem.

K. Paulíšík, J. Perůtka a J. Jurášek

V 70. až 90. letech jsem se spolu se souborem Kašava setkával s Cardou při soutěžních přehlídkách jako s porotcem, ve Strážnici jako s autorem pořadů a v televizi jako s režisérem.

Nesmím zapomenout také na jeho sběratelskou činnost v regionech Podřevnicka a Luhačovského Zálesí. Spolu se Zdenkou Jelínkovou mají velkou zásluhu na rekonstrukci tance gúlaná, kterou s mojí manželkou tančíme přes 40 let.

Dne 28. října 1985 uspořádal valašský soubor Kašava besedu u cimbálu s názvem Na pěknú notečku Jaroslavu Juráškovi k šedesátinám – hrají a zpívají přátelé z Valašska a Slovácka. Hudební úpravy většiny programových čísel byly dílem Jaroslava Juráška.

Tolik moje setkávání s Cardou – Jaroslavem Juráškem.

Manželé Perůtkovi ve Strážnici

ATY, CARDO, NA TU BASU...

LADISLAV PLÁNKA

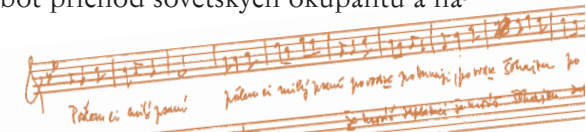
(za vedení souboru Javorníček Brno)

Na velké zelené louce lemované po obou stranách pestrými celtami stanů se rozléhá dětský zpěv doprovázený cimbálovou muzikou. Zpěv plný radosti, nevybité energie a chuti prožívat letní den plnými doušky. I ptáci na chvíli utichli, přesto, že skoro neúnavně trénují trylky a árie, stromy šumí majestátný sborový doprovod a potok rytmicky bublá úzkým korytem. Vzduch je plný léta, vůně, prázdnin... a přátelství.

Takto by se krátce dala popsat nálada jednoho rána v letním táboře brněnského dětského folklorního souboru Javorníček v Žirovnici. Téměř stovka dětí sedí kolem cimbálové muziky, kterou řídí chlapec hrající první housle. Kromě nich slyšíme cimbál, klarinet, flétnu. Celé kapele však zcela samozřejmě dominuje starší pán hrající na basu. Zasedl na své oblíbené „štokrdle“ a hraje nám všem novou písničku, kterou právě připravil nebo obnovil. A večer bude zase vyprávět nezapomenutelným způsobem historky ze světa muzikantů, zatímco mezi většinou smrků budou prosvítat první hvězdy. Pak ještě onen basista s táborovou hlídkou obejde stany a ze spousty z nich slyší pobrukování nové písničky před spaním. Spokojeně se usměje a pomalu zase odchází... Nevyprávím vám povídku o pohádkovém dědečkovi. Vyprávím vám pravdivý příběh o panu Jaroslavu Juráškovi.

K seznámení Javorníčku s panem Jaroslavem Juráškem došlo současně s příchodem jeho dětí do našich řad. Tehdy nám a našemu folklornímu souboru nabídl umělecké vedení, neboť příchod sovětských okupantů a ná-

stup nového režimu ho připravil o funkci ředitele Čs. rozhlasu v Brně. Tým začala nová éra hudební produkce Javorníčku. Z jeho dílny vznikala pro náš soubor nejlepší hudební i taneční čísla postupně pro sedm generací muzik. Byl skutečným odborníkem na lidovou píseň, úpravu lidové hudby a hudební doprovod k tanečním pásmům.

Poděkování patří nejen za tyto hudební skvosty, ale rovněž za jeho laskavý, tolerantní a velkorysý přístup k malým a mladým muzikantům. Vždy je bral jako sobě rovné a ponechával jim prostor k osobitému vyjádření při interpretaci lidové písně. A když mladí muzikanti z Javorníčku přišli s vlastními úpravami, dovedl je ocenit a jako tvůrce povzbudit, případně jim poradit. Za všechny Javorníčky, které pan Jurášek naučil milovat lidovou píseň děkují Majka a Pepa Čápovi a Jana Sládková, vedoucí muziky souboru Javorníček z Brna.

Při hře na basu v Žirovnici

JURÁŠEK – ROZVÁŽNÝ A DOBROSRDEČNÝ ČLOVĚK

MIROSLAV POTYKA

(spolupracovník při Mezinárodním folklorním festivalu Strážnice)

Carda Jurášek byl klidný, rozvážný a dobrosrdečný člověk. Těch dobrých vlastností měl pochopitelně víc, ale pro tuto vzpomínku jsou podstatné právě tyto. V dobách tuhé normalizace byl jedním z mála přímých televizních přenosů (kromě fotbalu, hokeje a stranických sjezdů) úvodní pořad strážnického festivalu „Otvírajte sa strážnické brány“, který každoročně představoval jednotlivé hlavní pořady festivalu. Jeho autorem a režisérem byl řadu let právě Carda a já jsem měl to potěšení (i nervy) spolu s dalšími přáteli mu pomáhat v různých funkcích – inspicie, produkce. Na zkoušce vždy se stopkami v ruce trpělivě měřil čas jednotlivých čísel a většinou musel dobrácky přesvědčovat vedoucí souborů, že je třeba vystoupení zkrátit. Čas přímého přenosu byl totiž neúprosný a nesměl být překročen. Ale stejně tak musel mít přenos závěr – což bylo vždy představení vítězů soutěže verbířů. A to byly nervy... Jeden rok například Burčáci ve snaze urychlit přechod ze Zahrady na Zámek použili mikrobuse, ale pro množství lidí v parku ho museli opustit v půli cesty. Pokračovali pěšky a na jeviště vletěli těsně před závěrečnými titulky. Mnohdy také soubory nedodržely stanovené časy, a tak jsme třeba moderátorce Hance Heřmánkové během vystoupení krátili texty. A podobných „stresů“ bylo každý rok více. Jediný, kdo byl vždy klidný – byl stále se usmíva-

jící Carda. Seděl v hledišti a nechal nás „pracovat“. Snad měl nějakou kouzelnou moc, ale přes všechny problémy skončil vždy přímý přenos včas. A když bylo po všem, sedli jsme si k lahvince, Carda nám poděkoval a všichni jsme se těšili na další rok.

Pozdravení s M. Potykou

SPOLEČNÉ KOŘENY

ALENA PŘETÁKOVÁ

(soubor Křenováček Křenovice)

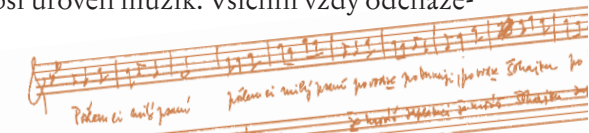
Jsou osobnosti, které zůstanou v paměti všech milovníků lidové písně, jejichž ztráta je nenahraditelná. Vzpomínka na Jaroslava Juráška bude pro mě vždy úsměvná, spojená s valašskou lidovou písní. Moje vzpomínky jsou o to intenzivnější, hlubší, protože při každém našem setkání jsme objevovali společné kořeny.

Pocházím ze stejného koutu Valašska, navštěvovala jsem stejné gymnázium ve Zlíně, i když o několik let později, v Brně jsem byla členkou Moravského souboru lidových písní a tanců, který pan Jurášek založil. Naše děti se setkávaly v souboru Javorníček.

Byla jsem odchována jeho rozhlasovými relacemi „Na pěknú notečku“, ve kterých se skrývalo mnoho umělecké a organizační práce, stejně jako koncerty BROLNu a souboru Jánošík, později Ondráš.

Děkuji také za jeho pomoc při televizním natáčení s dětským souborem Křenováček pro film „Moravský rok“ a pořady „Zahraj ně hudečku“, které dávaly možnost prezentace dětským moravským souborům. Svým úsměvem a klidem dovedl pomoci a povzbudit ztrémované vedoucí a účinkující.

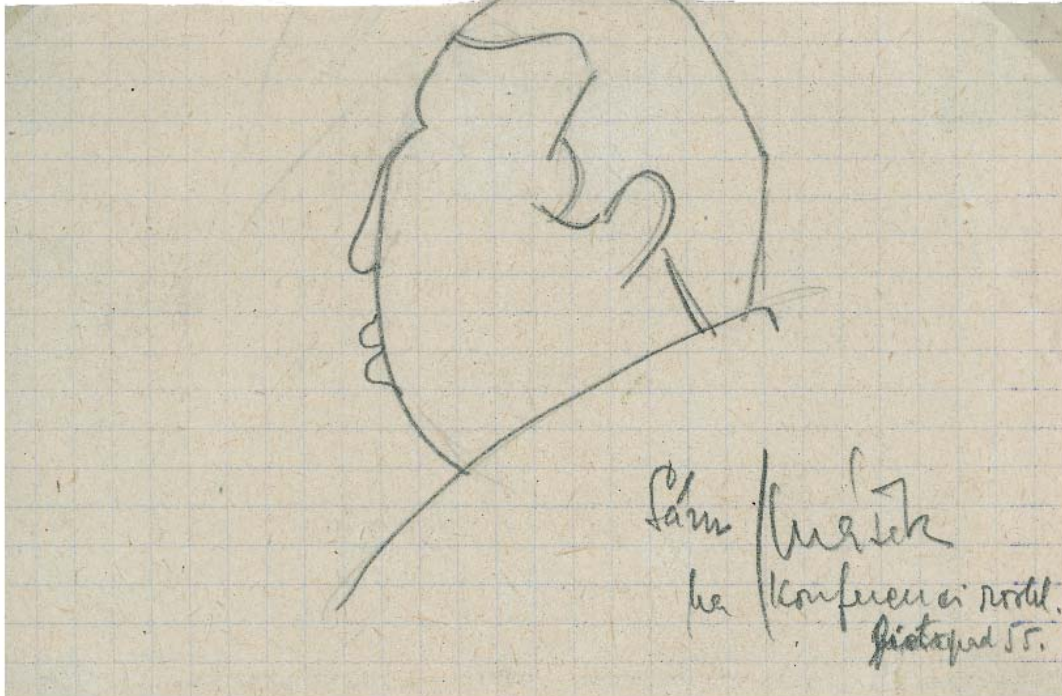
Nezapomenu na jeho „porotování“ na různých soutěžích dětských i dospělých souborů. Jeho hodnocení bylo laskavé, plné rad a povzbuzení, i když často musel přehlédnout slabší úroveň muzik. Všichni vždy odcháze-

li s přesvědčením, že jejich výkon byl výborný. Dovedl se vžít do problémů dětských i dospělých muzik a vytvořit pohodovou atmosféru, kterou vnesl i při své návštěvě okresní přehlídky „Pod křenovské máj“ v Křenovicích.

Setkání s Cardou bylo pro mě vždy zážitkem, naplňovalo mě vždy obdivem, optimismem a úctou k jeho osobě. Úsměv a pohodu dovedl přenášet na své okolí.

Jako nejcennější vzpomínku si uchovávám poslední setkání s manželi Juráškovými na vánočním koncertu Vojenského uměleckého souboru Ondráš v prosinci 2004...

JAROSLAV JURÁŠEK BYL MISTREM

ZDENĚK PŠENICA

(předseda Folklorního sdružení ČR)

Mistr Jaroslav Jurášek patřil mezi nejvýznamnější osobnosti lidové muziky dvacátého a začátku 21. století.

Osobně jsem se s panem Jaroslavem Juráškem poprvé setkal před mnoha lety – již v počátcích mého zájmu o folklor. Jaroslav Jurášek byl jednou z prvních velkých osobností lidového kumštu, která od samého začátku spolupracovala s Folklorním sdružením České republiky. Pravidelně byl členem a předsedou porot u přehlídek Prameny, dětských soutěžních přehlídek a byl také jeden ze zakladatelů celostátní soutěže, kterou Folklorní sdružení vytvořilo před jedenácti lety pod názvem Zpěváček. Byl dlouholetým předsedou této nejvýznamnější dětské pěvecké soutěže v České republice, kterou každoročně prochází více než šest tisíc talentovaných dětí a kterou mimo jiné zaštiťuje světoznámý tenor Peter Dvorský.

Začátkem tohoto tisíciletí byl Jaroslav Jurášek i u zrodu společných koncertů Zpěváček – Slávik a koncertů hvězd. Rovněž je třeba říci, že v průběhu svého života svou práci spojil s desítkami souborů a cimbálových muzik v celé České republice. Velmi významná byla jeho spolupráce s BROLNem. V posledních 29 letech velmi úzce spolupracoval a byl rovněž uměleckým šéfem VUS Ondráš, jediného profesionálního souboru v České republice, který zřizuje Armáda ČR a který je rovněž členem Folklorního sdružení ČR.

Začátkem devadesátých let jsme se s Jaroslavem Juráškem velice sblížili a poznal jsem, že není jen vynikající skladatel a hudebník, ale i vynikající člověk, který celý svůj život věnoval lidové kultuře a práci s mladými lidmi.

Je mi velikou ctí, že jsem se s touto osobností ve svém životě mohl potkat.

Se členy kapely Rangers – Plavci

CARDA V PÍSNÍCH ŽIJE

EVA A RADEK REJŠKOVI

(choreografové, tanečníci a bývalí vedoucí souboru Vycpálkovci Praha)

Na Jaroslava Juráška (pro nás byl a navždy zůstane Cardou) nelze vzpomínat se smutkem v srdci. Byl to člověk s milým úsměvem, optimistický typ, který nedokázal snad nikoho zarmoutit. Pracovitý, věčně připravený pomoci tam, kde bylo třeba. Muzikant duší i tělem, bože, co toho jen napsal, upravil, nacvičil, a to ještě jen málokdo z té starší generace ví, že byl i dobrým tanečníkem. Miloval své Valašsko, písničky i tance. Byly to především gúlané, při nichž dokázal nenapodobitelně měkce našlapovat, pohupovat se i točit, zvláště při svých oblíbených písničkách. Snad právě i proto byl takový výtečný muzikant, že dokázal procítit i pohyb a dobře rozuměl nejen lidskému hlasu, ale i citu, který je v celé řadě písniček dominantou při zpracování i interpretaci.

Ne, ne, Carda je mezi námi, je v nás – už proto, že nás naučil desítkám krásných písniček. Máme ho živě v myslí, když při jeho cimbálu zpívala Jiřinka Mikulenková, Vlasta Šušlíková nebo Láďa Bezděk. Tak se nám díky Tobě, Cardo, vrylo Valašsko hluboko do srdce a cítíme se tam jako doma.

Tak, kterou si na rozlúčku dáme? Přes Javorníčky, nebo Oj, stála u bučka, či Když tobě, cérečko? To jsou mimo jiné ty drobné pomníčky, které jsi nám tu zanechal. Dík za ně i za Tvé milé letité přátelství.

BEGEGNUNG MIT EINEM FREUND: 1965–2005

SETKÁNÍ S PŘÍTELEM: 1995–2005

GÜNTER RICHTER

(spolupracovník televizního cyklu Setkání se sousedy Rakousko)

Es war Sommer 1965. In Strážnice fand das 20 jährige Folklore-Festival statt und für mich als junger Angestellter des Österreichischen Rundfunks Begegnungen mit dem Nachbarn Tschechoslowakei zu suchen. Und diese erste und bleibende Begegnung ergab sich auf einer Gartenbank nächst dem Schloß mit dem damaligen Rundfunkdirektor Jaroslav Jurášek. Er hat in mir das Interesse an der mährischen Volkskultur und Volksmusik wachgerüttelt, und es sollte aber bis 1984 dauern, als man die offizielle BEGEGNUNG MIT DEM NACHBARN in der damaligen Tschechoslowakei und in Österreich im Fernsehen umsetzen konnte. Getaltet wurde die Sendung eben von Jaroslav Jurášek für ČST Brno und ich für das Landesstudio Niederösterreich im Österreichischen Rundfunk.

Es war zwischen uns beiden keine formale Arbeit, es war tiefe Freundschaft. Ich wurde in seiner Familie sozusagen als weiterer Sohn aufgenommen. Jaroslav führte mich väterlich in das Wissen um Volkskultur und Volksmusik in Mähren ein, machte mich mit Einzelpersonen aus der Volksmusikszene wie mit Ensembles bekannt. Er hat mir sehr viel Information gegeben, ein Wissen, um das mich heute manche Ethnologen in Österreich beneiden. Ich habe versucht, ihm Interessantes in Österreich zu zeigen, was er ebenso dankbar angenommen hat.

Jaroslav Jurášek hat im Fernsehen des ORF Geschichte geschrieben, er ist, wenn es auch anfangs Schwierigkeiten im eigenen Land gab, zum Vorreiter einer positiven Beziehung zwischen zwei Staaten geworden, die eine 400 km lange Grenze verbindet.

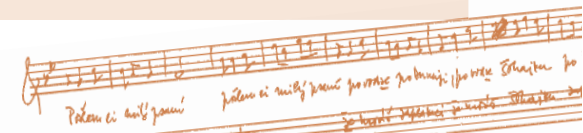
Für mich bleibt Jaroslav Jurášek in der Erinnerung nicht nur ein weiser Fachmann, sondern ein langjähriger Freund, den man einfach nicht vergessen kann.

Bylo léto roku 1965. Ve Strážnici se konal 20. ročník folklorního festivalu a já jako mladý zaměstnanec rakouského rádia jsem se zde snažil hledat materiál pro pořad Setkání se sousedy. A toto první a trvalé setkání se uskutečnilo na zahradní lavičce poblíž strážnického zámku s tehdejšími řediteli brněnského rozhlasu Jaroslavem Juráškem. Byl potěšen a nadšen mým zájmem o moravský folklor a lidovou muziku, ale muselo uběhnout mnoho let, než mohlo v televizi v Rakousku a tehdejší Československu v roce 1984 oficiálně začít natáčení a vysílání cyklu Setkání se sousedy. Toto vysílání měl na starosti Jaroslav Jurášek za Československou televizi Brno a já za zemské studio Niederösterreich v rakouském rozhlase.

Mezi námi dvěma to však nebyla formální spolupráce, bylo to hluboké přátelství, jeho rodina mne přijala jako tak říkajíc dalšího syna. Jaroslav mi otcovsky předával své bohaté vědomosti o lidovém umění Moravy, seznamoval mne s osobnostmi a soubory moravských národopisných oblastí. Předal mi obrovské množství informací a vědomostí, které mi dodnes mohou závidět mnozí etnologové v Rakousku. Snažil jsem se mu ukázat zajímavosti Rakouska, o které projevoval velký zájem a vděčně přijímal veškeré informace.

Jaroslav Jurášek je zapsán v dějinách televizního studia ORF, protože se i přes vzájemné počáteční potíže obou zemí zasloužil o posílení a upevnění vztahu dvou států, které spojuje 400 km dlouhá hranice.

Pro mne zůstává Jaroslav Jurášek ve vzpomínkách nejen moudrým odborníkem, nýbrž dlouholetým přítelem, na kterého nemohu nikdy zapomenout.

BYL ZNAMENITÝM, A TÍM VZÁCNÝM

JAN ROKYTA

(redaktor Československého rozhlasu Ostrava, folklorista, muzikant)

„OMNIA PRAECLARA RARA...“ – „VŠE ZNAMENITÉ JE VZÁCNÉ...“

Na naše první muzikantské setkání s „Cardou“ Juráškem jsem jel na žebříňáku, taženém párem koní; bylo horké léto roku 1949 a výprava Valašského krúžku Jasenná jela přes Liptál a Lhotu na Vsetín, kde probíhala krajiná výstava „Valašsko v práci“.

Přes můj vnitřní, ale chabý vnější odpor mne rodiče „nominovali“ do pěvecké soutěže dětí, která proběhla v rámci kulturní části výstavy; bylo mi jedenáct. Už se nedalo nikam uhnout, a tak jsem s rusavskou písničkou „A dyž sa valášek narodí“ předstoupil před soutěžní porotu...

O svém pěveckém „výkonu“ nevím už pranic. Co ale vím určitě, to je dodnes živý dojem ze zvukové lahody doprovodného cimbálu, za kterým seděl Jaroslav Jurášek. Vyhráli jsme spolu první cenu, radost z ní ovšem nebyla ničím ve srovnání s pocitem blaha při vnímání akordických barev, které Carda z cimbálu vyčarovával. Někdy tady určitě vznikl můj úmínek, že na tento nástroj budu hrát – už proto, že je ze všech nejkrásnější zvukem i harmonickými možnostmi.

Ten úmínek se pak proměnil v mé životní krédo a poslání. Carda stál na samém počátku...

* * *

Malý krůček ještě dál do minulosti objasní, kdeže se milý Jaroslav Jurášek coby můj doprovodce nabral; tím krůčkem je stará fotografie z vystoupení „valaské muziky“ v Lutonině u Vizovic. Ad hoc sestavená kapela byla na svou dobu charakteristická se zajímavým obsazením. Zleva jsou to: Karel Rokyta (1900–1972), můj otec – flétna, František Macek z Jasenné – klarinet, Antonín Hába z Vizovic (bratr skladatele Aloise Háby) – druhý klarinet, Pavel Macek z Jasenné – housle obligát, Jaroslav Jurášek, rodák z Újezda u Vizovic (1925–2005) – cimbál, Jaroslav (Slávek) Macek z Jasenné, můj bratranec – basa, dále můj bratr Břetislav Rokyta – houslový kontr, a konečně primáš Vladimír (Mírek) Meloun, rodák z Valašského Meziříčí, který spolu s Cardou a Slávkem Mackem hrál v cimbálové muzice Valašského krúžku v Brně.

Snímek je zřejmě z roku 1947, možná 1948, snad z konce jara či počátku léta. Můj kontrující bratr Břeťa má zato, že hráli něco v G dur, či G moll, to podle postavení basistovy levé ruky na E struně a podle otcova „grýfu“ na flétně...

Ještě k pojmu „charakteristická“ kapela. Právě v poválečných letech se lidové hudební tradice východní Moravy energicky ujali brněnští vysokoškoláci – rodáci z východomoravských národopisných regionů. Jak Carda, tak Mírek Meloun i Slávek Macek patřili k „valašským studentům“, kteří lidové písně a tance interpretovali v Brně, a na dobré muzikantské úrovni je přenášeli, respektive navraceli zpět do rodného regionu. Navíc byli nápomocni místním folkloristickým aktivitám ve valašských dědinách – jak vlastním muzicírováním, tak i radou a dramaturgickou pomocí. Carda byl jedním z prvních...

Dodám ještě, že Carda byl i u natáčení folklorních projevů místních tradičních zpěváků v Jasenné; tam mimo jiné zaznamenal i zpěv otcovy sestry a mé tety Anny Kutějové, rozené Rokytové (1893–1964). Pokud má paměť sahá, ocitl se s Mirkem Melounem i u mlátičky ve stodole jednoho z mých strýců. Nevím, nakolik to pro ně bylo znamenité, ale vzácné ovšem určitě!

Cardův kumštýřský život a aktivity během zakládání a uměleckého vedení BROLNu jistě zmapují příspěvky popolanějších kamarádů. Věděl jsem o něm, sledoval jej a byl jsem hrdý na blízkost krajanskou i sluchařskou.

„Valaská muzika“ – Lutonina u Vizovic

* * *

Naše druhé zásadnější setkání bylo takříkajíc „na romskou notu“. Krátce po roce 1970 mne Carda (tenkrát tuším byl metodikem pro zájmovou uměleckou činnost při ústředním výboru Svazu Cikánů – Romů v Brně) seznámil s rodinnou kapelou romského primáše Josefa Gini (1928–1997). Hledali tenkrát cimbalistu pro natáčení v ostravském rozhlasu. Díky Cardovi jsme se s Giňovci poznali, navzájem oblíbili a celé čtvrtstoletí pak spolu muzicírovali k oboustranné radosti.

I tady rozhodla Cardova důvěra, intuice a přehled. Věděl totiž, že mám za sebou desetiletou praxi v ostravské romské muzice u primáše Kálmára Kováče, zvaného Didi, rodáka z Levic u Nitry, hrál jsem tam na violu. Věděl také, že prvé společné natáčení Giňovců se mnou proběhne bez jakéhokoliv zkoušení, v pohodě a samozřejmosti. Jak to říkával svou rychvaldskou slezštinou Bohdan Warchal: „*Zkusili žme to žabrat – a ono to fungovalo!*“

* * *

Jaroslav Jurášek velice dobře muzikantsky slyšel, měl vrozený „hochmes“ pro zjevné i skryté jemnosti „fajnovosti“ zvuků a jejich barev, také tak sám psal. Až notičky jeho úprav na něj vyzradily, že byl křehká a romantická duše – především v dílech, zakotvených v odkazu myjavského Samuela Dudíka a jeho muzikantů. BROLN zněl v Cardových hudebních realizacích plně, ale vzdušně. Jeho partitury (stejně jako třeba některé Janáčkovy) vypadaly opticky zdánlivě řídké. Šlo ale o přesně vyvážené dimenze jednotlivých hlasů orchestrální faktury, o to, co má ten který profesionální muzikant přinést do celkového znění BROLNu. Carda to uměl napsat akorát – bez předimenzovaného zvuku. Už při čtení partitury hrály jeho noty v hlavě čtenáře pěkně naplno. Však jsou chvála Bohu všechny jeho tvůrčí počiny písemně i zvukově zaznamenány. Už to je odkaz nad jiné „znamenitý, a tím také vzácný“.

* * *

Jedno z našich pěkných setkání proběhlo v Kulturním domě JZD Podhoran na Lukově u Zlína; na druhé fotografii hraje rovněž ad hoc sestavené hudecké trio ve složení Mirek Meloun – prim, Jan Rokyta – violový kontr, a Jaroslav Jurášek – basa. Bylo to na jednom ze slavných folklorních večerů pravidelně pořádaných souborem Ka-

V.Meloun, J. Jurášek a J. Rokyta

šava v čele s Kalem Pavlišťkem. Doprovázeli jsme tenkrát mimo jiné i Jiřinku Mikulenkovou. Jak bývaly lukovské večery „nabité“ dobrými interprety, o tom svědčí v pozadí vlevo Dušan a Luboš Holých, vpravo Drahoš Horňák, zvaný „Tuka“, basista cimbálové muziky Olšava.

Kdy to bylo, zkúsím pouze odhadnout – snad kolem roku 1980, myslím...

* * *

A naše setkání docela nedávné (aniž jsme tušili, že bude jedno z posledních) – Velké Losiny na jaře 2004. Pod Cardovým předsednictvím jsem pracoval v porotě celostátní soutěže v dětském zpěvu. Byla to radost. Kromě – u něj samozřejmé – nejvyšší kvality ryze hudebních znalostí, přesných postřehů a jasných formulací, uměl být také produktivně realistický, klidně věcný a nesentimentální. Projevil mnohokrát i vysoce vyvinutý smysl pro diplomacii. Čítanka nás učila, že „MLUVITÍ STŘÍBRO, MLČETÍ ZLATO“, Carda občas zamlčel i to stříbro, dobře věděl a znal valašskou modifikaci uvedeného čítankového úsloví „NEPRAV NIC – NEBUDE NIC!“

Ano, někdy si všímáme především toho, co nám samotným schází...

* * *

O našem posledním setkání už milý Carda nemohl vědět. Na jaře 2005 jsme mu s Lubošem Holým a širokou muzikantskou obcí zazpívali a zahráli na poslední cestu. Na závěr obřadu zpívali už všichni, kdo přišli na rozloučení s ním do brněnského krematoria. Zněl tu chorál, jaký se slýchá možná jednou za celý život. Chorál, jímž jsme dali najevo, že jsme měli Cardu rádi.

ON SÁM BYL TOTIŽ MUZIKANTEM I ČLOVĚKEM ZNAMENITÝM – A TÍM VELICE, VELICE VZÁCNÝM!

MÁM NA NĚJ HODNĚ VZPOMÍNEK

EVA ŘÍMÁNKOVÁ-OSIČKOVÁ
(zpěvačka)

Při vzpomínce na pana Juráška si zajisté všichni připomeneme nejen jeho vzhled, hlas, ale i jeho dobrou mysl a spousty veselých historek, kterých on sám měl vždy v rezervě spousty. Pan Jurášek, tak jak si ho pamatuji, byl člověk vždy v dobré náladě, veselý a chápavý. Možná i proto měl spoustu přátel, kteří ho obklopovali všude kam šel. Měl s sebou vždy věrný doprovod – svou ženu Dášu. Na oba mám hodně vzpomínek hlavně při cestování s Ondrášem, v němž mimo jiné pan Jurášek také působil.

K. Martiš a E. Římanková-Osíčková

PATŘIL K VOJENSKÉMU UMĚLECKÉMU SOUBORU ONDRÁŠ

LIBUŠE SEDLÁČKOVÁ
(ÚMČ Brno-Královo Pole)

Zнала jsem ho více než dvacet let jako usměvavého, pohodového člověka. Jaroslav Jurášek žil s folklorem a pro folklor, který pro něho reprezentoval především Vojenský soubor písní a tanců Jánošík – od roku 1993 přejmenován na Vojenský umělecký soubor Ondráš. Po dobu dlouhých 30 let patřili neodmyslitelně k sobě. Jako umělecký vedoucí spolu s Čendou Komárkem vytvořil a celá léta „držel“ vynikající úroveň tohoto souboru. Za to mu náleží obrovský dík. V knize „Jánošík–Ondráš 50 let Vojenského uměleckého souboru“ z roku 2004 však ve svém vyznání skromně uvádí, že byl rád jedním z Ondrášovců a svoji spolupráci s ním považuje za šťastný a vzácný dar života, protože být obklopen mládím, které těší a udržuje ve svěžesti. Byla to pravda, protože i v tak vysokém věku byl velmi aktivní. Vždyť, jak náročná byla příprava a realizace oslav 50. výročí Jánošíka–Ondráše v loňském roce!

Pan Jaroslav Jurášek bude Ondráši, Čendovi Komárkovi, se kterým ho poutalo velké přátelství, i nám ostatním velmi chybět. Byl silnou uměleckou a lidskou osobností, všeobecně uznáván a respektován. Věřím, že Jaroslav Jurášek shlíží na VUS Ondráš, který měl tak rád, z čestné lóže folklorního nebe a přeje mu do dalších let hodně úspěchů.

VESELE I SMUTNĚ NA PODLUŽÍ

MUZIKANTI CM
JOŽKY SEVERINA

* VESELÉ I SMUTNĚJŠÍ (JOŽKA SEVERIN)

Jaroslav Jurášek byl dobrým přítelem mého otce Jožky Severina a mohu říct, že se naše rodiny přátelily. Spolupráce s naší cimbalovou muzikou potom vlastně navázala na toto přátelství a trvala nepřetržitě od roku 1998. Uvědomujeme si, co všechno jsme se od něho naučili! Byl hudebním režisérem našich prvních tří hudebních projektů tj. CD Husáři, husáři, Víno, víno a Dunaj široký, hluboký. Velmi rád přijel na každou akci, kam jsme ho pozvali a myslím, že mezi nás jezdil rád.

Jedna z mých nejsilnějších vzpomínek na něho ale sahá někam do roku 1969, kdy po odvolání z funkce ředitele brněnského rozhlasu přijel celý nešťastný k nám do Tvrdonic. Otec mu tehdy řekl: „*Cardo, teď se na to všechno vy..., to já už mám všecko za sebou, díme do sklepu...*“ A tak šli. Pili a zpívali sami dva celý večer a celou noc až do rána, takže ráno byl zpěv téměř k neposlouchání..., ale duši jim oběma vyléčil.

Při natáčení našeho prvního CD bydlel Jaroslav Jurášek tři dny u nás doma. Za ten čas jsme spolu probrali všechny veselé i smutnější události z rodinného života a stali jsme se opravdovými přáteli.

* ABSOLUTNÍ SLUCH (JARA TUČEK)

Vešel jsem po natáčení CD Husáři, husáři pozdě večer do Brna Jaroslava Juráška s Lubošem Holým. Seděli na zadním sedadle, každý se svou sedmičkou vína v ruce a meditovali. Debata se ubírala pochopitelně kolem výrazu a intonace u folklorních zpěváků. Luboš Holý připomněl jistého brněnského režiséra, který, protože měl absolutní sluch, stále ve studiu zpěváky vracel a pochopitelně s tím bylo spojeno množství patálií i u takových osobností jako byla Božena Šebetovská, Jožka Severin či oba bratři Dušan a Luboš Holí. Jaroslav Jurášek v závěru debaty lakonicky poznamenal: „...ono také mít absolutní sluch je někdy na h..., protože ve studiu potom za ten den nic neuděláš...“

* KLARINET BLODÍ (PAVEL ZEMÁNEK)

Při natáčení prvního CD s Cimbalovou muzikou Jožky Severina jsem se v nějaké táhlé podlužácké písni pokoušel o jakousi vyhrávku či ozdobu a byl jsem evidentně vedle. Z režie se najednou ozvalo rezolutní stop! Následoval vysvětlující komentář režiséra Jaroslava Juráška: „*Klarinet bloudí!*“ Toto krásné a výstižné rčení se od té doby stalo v muzice okřídleným úslovím nejen pro klarinet.

„...a těm maďarínám (mysleno přemíře chromatických chodů a zmenšených akordů) se v moravských písničkách zásadně vyhýbejte, sem to nepatří...“

Ke klarinetu: „...ty akordy nerozkládej, to nech cimbalu, umíš přece dobře brát pěkné drobné cifry... já mám rád, když z toho hraní pořád aspoň trochu leze melodie písničky...“

* VE SKLEPĚ (FRANTIŠEK ŠULÁK)

„Mudrování“ mezi bečkama o odrůdě, ročníku, cukernatosti a technologii představovalo pro Jaroslava Juráška vždy velmi vděčné téma. Skončili jsme jako vždy u červeného a při otvírání archivní Frankovky ho moc pobavila „lanžhotská průpovídka“, když jsem při typickém zvuku vytažené zátky pronesl otázku: *Volals mňa?* V záplavě různých muzikantských historek a zážitků nepozorovaně vyschly pohárky a my jsme pořád mluvili a mluvili. Do dramatické pauzy zazněl skromný dotaz Jaroslava Juráška na Jaru Tučka: „...*Jarku, co myslíš, bylo by vhodné nalít si ještě trochu té frankovky?*“

* NA 20 % (JAN BLAŽEK)

Při přípravě dramaturgie CD Dunaj široký, hluboký jsme s Pavlem Zemánkem jeli na poradu k Juráškům do Brna na Vinařskou. Po dobré kávě a koláči zazněla obligátní otázka: „Trochu vína si dáte, boží, ne?“ Pavel, protože měl nějaké kapky, povídá: „*No já dnes jen trochu, nejsou fit a piju tak na 20 %...*“ Bylo nalito, nápady jiskřily a debata se ubírala žádaným směrem s mnoha odbočkami, jak už to bývá. Než jsme dramaturgii probrali, vypili Pavel s Jaroslavem Juráškem asi dva a půl litru sauvignonu. Při loučení se Jaroslav Jurášek zcela nevinně Pavla zeptal: „*No, a jak vlastně piješ normálně, když dneska to bylo jen na 20 %?*“

K jeho typickému povahovému rysu patřilo, že i na nedostatky dokázal poukázat vládně. Například k mužáckému zpěvu: „*Zpívejte to chlapsky, dynamika tu není na místě, ve sklepě taky neděláte dynamiku...*“

Nebo i jinak. Stalo se v Břeclavi při natáčení CD *Víno, víno*. Místo dlouhého přesvědčování lanžhotských mužáků vytáhl výstřížek s citátem Leoše Janáčka, který charakterizoval mužácký zpěv.

ZAVOLÁME SI...

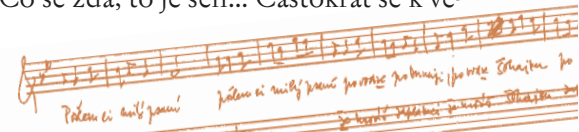
ALENA SCHAUEROVÁ

(choreografka, vysokoškolská profesorka)

Blikání světylka na telefonu mě upozornilo, že je v záznamníku nová zpráva. Ač na odchodu do práce, přehrál jsem si záznam, vlastně záznamy. Byly dva. Na druhém jsem poznala Cardův hlas, upozorňoval mě na pořad, který si mám poslechnout. Dělal to občas, k mé radosti. Věděl už, čím mně udělá radost. Při poslechu jsem si uvědomila, že uváděný pořad jsem již slyšela, že to je tedy stará zpráva. Pro jistotu jsem záznam poslechla ještě jednou, ale pak už jsem pospíchala za svými studenty s tím, že Cardovi odpoledne zavolám, jak se mu daří. Cestou z fakulty jsem potkala Hanku, Cardovu dceru. Obě jsme se ze setkání zaradovaly, ale vzápětí se Hanka omluvila, že mně musí říct smutnou zprávu. Tak jsem se dozvěděla, že Cardovi už nemám šanci zavolat... A tak alespoň několik řádků pro vzpomínku.

Naše přátelství začalo kdysi dávno při společné práci pro dětský soubor Javorníček, jehož členy byly naše děti. Oba jsme tehdy procházeli obtížným obdobím normalizace, oba jsme řešili problémy se ztrátou místa... Jaroslav o tom všem mluvil jen výjimečně a s nadhledem. Teprve tehdy, když tehdejší mocipáni jeho těžkosti automaticky začali přenášet i na jeho děti, postavil se zaníceně na jejich obranu, bojoval a hledal pomoc. I to nás víc sblížilo. Ale to nebylo předmětem našich setkání. Společně jsme se radovali z folkloru a při něm ze života. Nikdy nezapomenu, jak jsme společně tvořili pásma Královničky, Ptačí svatbu, Co se zdá, to je sen... Častokrát se k ve-

čeru ozval telefon. Jaroslav sděloval, nad čím přemýšlí, co nového objevil. Nejkrásnější byly okamžiky, kdy jsme ke stejným objevům přicházeli nezávisle, každý svou cestou... Práce šla rychle vpřed. Téma se naplňovalo a chýlilo k závěru. Až mně bývalo líto, že už to šťastné období skončí. Jako když dočítáme krásnou knihu. Spěcháme, a přece se snažíme tu slast prodloužit. To bylo ono šťastné souznění, které přinášelo radost z práce i z přátelství.

Při spolupráci na strážnických pořadech byl Carda taktním rádcem, nepřehlušil autorský záměr. Uměl naslouchat. Tak tomu bylo i při natáčení některých televizních pořadů, při přípravě nahrávky koled. Pak přicházela krásná setkání u Jurášků nebo u nás na chalupě a na prázdninovém soustředění s Javorníčkem v Žirovnici. Při večerní besedě, kdy už děti spaly, při vínu, o němž Carda prohlásil: „*Dobré, takové kyslučké...*“, začal vyprávět. Co to bylo zážitků, které uměl posluchačům zpřítomnit, všechny pobavit. K podobným vyprávěním docházelo i cestou ze strážnické „programovky“. To býval i prostor pro sdělování starostí a radostí s dětmi, později s vnuky. Často jsme se loučili se slovy – zavoláme si.

A tak uvažuji – nebyla vlastně ta stará zpráva na záznamníku Cardovým posledním zavoláním?

Byla.

Nezapomněl se rozloučit.

Mezi dětmi Javorníčku Brno, zcela vpravo A. Schauerová

MALÝ JE TEN, KDO MÁ JEN MALÝ CÍL...

BOHUMIL SMEJKAL

(profesor JAMU, houslový virtuos, dirigent)

Snad každý, kdo měl co činit, byť jen trochu, se žánrem lidových písní ví, kdo byl Carda, a ani třeba nezná jeho skutečné jméno. A jistojistě každý, kdo zná jméno Jaroslav Jurášek ví, že je to právě tento nezaměnitelný Carda.

Osud mi – mimo jiná potěšení – poskytl i vzácnou příležitost poznat ho zblízka a spolupracovat s ním dlouhá léta, kdy byl uměleckým vedoucím BROLNu, a tedy i mým šéfem. Tyto oficiální tituly jsou však zcela nevýstížné. Vnímal jsme ho jako rádce a nenápadného usměrňovatele. Orchestru byl přirozenou autoritou, dodavatelem dramaturgických idejí a pestrých námětů i pozoruhodných úprav. V jeho mírně nadváhovém korpusu sídlil bystrý, vynalézavý duch. Nadán instinktem, podpořeným vzděláním, podobal se kormidelníkovi, který ví co učinit pro šíření lidové písně na vlnách rozhlasu. Jako „rybička v bystřej vodě“ se cítil při organizování a koncipování veřejných nahrávek, koncertů i zájezdů. Zejména tam, kde byl počet účinkujících vlivem okolností různě určen (od sedmičlenné muziky až po velká nasazení našich i zahraničních sólistů a sboru), se mohla Cardova fantazie účinně „vyřádit“. Nechyběly mu ani záměry skutečně velkorysé, až fantaskní – např. sezvat na vystoupení soubor osmi cimbalistů.

Co je nejpodstatnější – přispěl výrazně k oživení a obecnému zájmu o lidovou píseň, našeho kulturního pokladu, bez kterého by nebyl ani Bedřich Smetana, ani Leoš Janáček.

Klasik kdysi napsal: „*Malý je ten, kdo má jen malý cíl...*“ Jaroslav Jurášek – Carda rozhodně malý nebyl.

B. Smejkal jako primáš BROLN

HESLO JURÁŠEK

JAROSLAV A VLASTA SMUTNÍ (folkloristé z Veselí nad Moravou)

LETĚLA SEMÍNKA, LETĚLA, VÍTR JE NADNÁŠEL JEMNĚ.
NE KAŽDÉ NA STOMĚ DOZRÁLO, NE KAŽDÉ PŘÁTELSKY OBJALA
ČESKÁ (OPRAVUJI) MORAVSKÁ ZEMĚ.
JEDNO SE VYDALO TAM KAMSI K LESU, KDE KONĚ DŘEVO TÁHALI,
ZPOD VZNOSNÝCH KOŇSKÝCH OHONŮ KOBYLINCE NA ZEM PADALY.
JEN JEDNO OCTLO SE SEMÍNKO NA TRUSU VOŇAVÉ HROMADĚ.
TO, CO SE POZDĚJI UDÁLO, DÁVALO ZAPRAVDU NÁHODĚ.

Jinými slovy lze bez rýmů říci, že semínko dopadlo na úrodnou půdu. Já jsem dopadl ještě lépe. Ne do lejna, ale dopadl jsem těsně vedle Cardy – Jaroslava Juráška.

Musím vám to povykládat jasně a ne v rýmech, jak se o to pokoušel začátek. Píše se rok 1948. Kreslírna ve druhém podlaží gymnázia v Brně-Králově Poli je největší učebnou v budově. Do ní svolali ředitel a profesor češtiny několik tříd.

Tito osvícení pedagogové pochopili, že nasměrovat městskou mládež směrem k poznání kultury slovan-
ského zemědělského lidu této krajiny je stejně důležité jako naučit algebru či Pythagorovu větu. A tak se tu ještě
před obědem onoho dne odehrál výchovný koncert valašské cimbálové muziky Moravského souboru lidových
písní a tanců.

Za cimbálem seděl Carda (Jaroslav Jurášek), tehdy tříadvacetiletý mladý muž, primášem byl František Dob-
rovolný, asi hrál i Mirek Meloun a v krásném valašském kroji nás okouznila zpěvačka, patrně Vlasta Šušlíková.
Jejich jména identifikuji zpětně, neboť jsem se s nimi v pozdějších letech mnohokrát setkal.

Cimbálová muzika v podání Valachů poprvé vstoupila do mého vědomí a vepsala se tam hluboko. Asi mně
přiřostla k srdci nebo se usadila v obou ledvinách.

Dodnes nosím ve vědomí ten obraz. Za deskou cimbálu sedí cimbalista. Před hudci stojí primáš – to je první
houslista a dirigent. Po boku mu druhé housle vede tercáš. Violové či houslové kontry vede kontráš. Je to har-
monický doprovod, který spolu s kontrabasem a cimbálem dává řád – jakousi silnici, po které se navíc pohybuje
klarinet jako třetí obdivovatel melodie. Všichni ale – tak jako i my – obdivují přítomnou zpěvačku, která nás
uchvátí nejen svým hlasem. Zrálo a uzrálo ve mně rozhodnutí, že v tomto hudebním oboru se chci nadále po-
hybovat.

NA CARDOVU PAMÁTKU

ALEŠ SMUTNÝ

(hudební dramaturg VUS Ondráš, houslista)

Když mně bylo šestnáct a něco, poprvé jsem vystupoval v pořadu na Hornáckých slavnostech, a pak jsem
hrál na Strážné hůrce až do rána. Druhý den, jak mě rodiče našli a posbírali, řekli mně, že mají pro mě vzkaz.
Carda mně vyřizuje, že jsem hrál dobře, ale že bych mohl méně „cifrovat“. Cože? Já? Mistr světa, který zahrál za
tu noc nejvíc not... A kdo to vůbec je ta Carda. A tak mi rodiče vysvětlili, že ten Carda je Jaroslav Jurášek, že je
to moc zkušený a moudrý pán, který dokonce vedl je samotné, když začínali v MSLPT v Brně, a koneckonců má
pravdu, ale to že pochopím, až budu starší. To bylo mé první zprostředkované setkání s Cardou, které vystihuje
všechna další – pochválil a poradil.

Pak už jsem ho potkával osobně, při různých přehlídkách cimbálových muzik a na soutěžích folklorních
souborů, kdy zasedal v porotách, a nakonec v Ondráši. My všichni – primáši, kapelníci, zpěváci, vedoucí souborů –
jsme čekali na jeho hodnocení a respektovali jsme ho. Pochválil a poradil, nikdy nikoho nekritizoval tak, aby
se ho to dotklo. Nikoho neurazil a navíc vtipnou glosou uměl v pravý čas uvolnit napjatou atmosféru. Byl erudo-
vaným znalcem folkloru a vynikajícím hudebníkem. Ale hlavně lidovou píseň a muziku miloval. Proto k nám byl
vždy tak laskavý. On se radoval, že lidová píseň si podmaňuje další mladé generace.

V roce 1976 se stal Carda uměleckým vedoucím Vojenského souboru písní a tanců Jánošík a v této funkci pokračoval i po transformaci souboru v roce 1993 na Vojenský umělecký soubor Ondráš, kde zároveň působil jako dramaturg pro hudbu. Pod jeho uměleckým vedením soubor získal mnoho vavříků, vítězství a ocenění z nej-různějších domácích i zahraničních soutěží a přehlídek. On sám skromně zhodnotil své působení v publikaci „50 let Vojenského uměleckého souboru Jánošík–Ondráš takto: *„Svoji téměř třicetiletou spolupráci s VUS Ondráš považuji za šťastný dar života, protože být obklopen nezdolným mládím těší a udržuje člověka ve svěžesti.“*

My, Cardo, považujeme za šťastný a vzácný dar života, že jsme měli to štěstí spolupracovat s Tebou. Tys přes pětapadesát let působil na nejvyšší úrovni jako muzikant, umělecký vedoucí, dramaturg, ředitel, skladatel... Tvé úpravy hráli a zpívali nejlepší z nejlepších a my měli tu čest, že jsi nás k nim přiblížil, žes nás s nimi spojil. Tvůj osobní vklad je hlavním pilířem našeho „ondrášovského“ uměleckého profilu a úspěchu.

Na závěr bych se Ti chtěl, Cardo, ještě vyznat z hlubokého obdivu ke Tvým úpravám lidových písní. V každé Tvé kompozici je přítomný lyrismus a cit, který až štípne u srdce. A člověk si v tu chvíli říká, jestli dnes žijeme správně, jestli jsme něco podstatného neztratili. Je to prostá krása, poklad naší lidové kultury, kterou jsi nás, Cardo, jako svrchovaný umělec tolik obdaroval.

Ty jsi upravil a měl moc rád tuto píseň:

STARALA SA MAMKA MÁ,
KDE MI PÁN BOH MIESTO DÁ.
NA MYJAVSKÉM CINTORÍČKU,
TAM JÁ BUDEM OSTÁVAT.
TAM JÁ BUDEM DOBRE SPAT,
MUZIKA MI BUDE HRÁT,
ŠECI MOJI KAMARÁDI
MI TAM PRÍDÚ ZAZPIEVAT.

Všichni jsme byli vděčně Tvými kamarády. A kdykoliv budeme hrát, Tobě, Cardo, jsme přišli zazpívat!

UČITEL A VZOR JAROSLAV JURÁŠEK

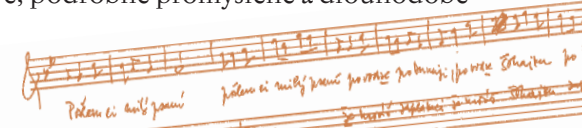
FRANTIŠEK SYNEK

(šéfredaktor časopisu *Folklor, etnograf*)

S Jaroslavem Juráškem jsem se poprvé setkal koncem roku 1975 v Brně jako student etnografie a historie na jednom z folklorních večerů v kavárně U Tří kohoutů (on to ovšem tehdy ani náhodou nemohl tušit). Pro mne, studenta z moravského venkova, již samotné prostředí bylo velmi neformální. Lidová píseň a cimbálová muzika znějící v kavárně. Ještě tak ve sklípku, ale v kavárně!? Na začátku večera přirozeně vystoupil doprostřed do rohu zalomeného sálu vysoký muž v obleku, všechny přítomné srdečně přivítal, představil kapelu a zpěváky a nechal večeru volný průběh. Byl to Jaroslav Jurášek. Později jsem s pomocí jím připravovaným večerů pochopil, že folklor (píseň, hudba i tanec) může silně oslovit své posluchače i v tomto prostředí a dokonce, že není jeho nezbytnou součástí lidový kroj jako znak. Pocítil jsem, že bez kroje jsou hudci a zpěváci uprostřed Brna jaksi uvolněnější; jakoby více „zapadli“ mezi nás – studenty, milovníky lidových písní a hudby, přátele folkloru i známé folklorní osobnosti.

Po studiích jsem měl možnost s J. Juráškem spolupracovat ve Strážnici. Jako autor řady přímých televizních přenosů z tohoto festivalu mne, mladého synka působícího v jeho týmu na pozici režiséra scény, silně inspiroval svojí pevnou vizí každého připravovaného pořadu, klidem i jistotou, s jakými přímé televizní vysílání i další pořady vždy připravoval. Pochopil jsem, že jeho klid a jistota vyvěrá z pečlivé, podrobně promyšlené a dlouhodobé

přípravy pořadu a také z důvěrné znalosti a osobních vztahů s vybranými účinkujícími. Bezmezně jim věřil a oni jeho důvěru nikdy nezklamali.

Jaroslav Jurášek měl také velký cit pro výběr svých nejbližších spolupracovníků. Možnost být v pracovním týmu po jeho boku vyvažoval předáním značné odpovědnosti. Televizní i jiné pořady do puntíku připravil, zpracoval podrobné scénáře, radou i svým vlivem pomohl při zkoušce. Vše sledoval se stopkami v ruce, bylo-li třeba, krátil vystoupení na dohodnuté časy i pár minut před přenosem nebo během zkoušky v zákulisí. Ze svých požadavků neustoupil a ty byly vždy splněny. Průběh pořadu pak sledoval z přenosového vozu nebo z hlediště. Odpovědnost za jeho zdar měl vždy velkou, ale stejně velká (ne-li větší) byla jeho důvěra ve svůj tým, v naše schopnosti a znalosti. I proto mohl realizaci předat režisérům, kameramanům, moderátorům a inspicientům. Jeho důvěra v naše schopnosti nás posilovala a byla velmi zavazující. Věřím, že jsme ho nikdy nezklamali. Po každém pořadu přišel mezi nás, poděkoval za pomoc a spolupráci, na zdraví vypil skleničku vína a citlivě upozornil na nedostatky, které by se příště neměly v naší práci objevit.

V posledních letech jsem už s Jaroslavem Juráškem byl v trvalém kontaktu. Pravidelně psal do časopisu Folklor recenze nových hudebních nosičů moravských lidových muzik. I v této práci byl pečlivý, přesný a odpovědný. Jako jediný z dopisovatelů mne požádal, aby mohl dostávat přepisy svých příspěvků k vlastní korektuře. Jeho přání jsem plnil a on zase vždy text po korektuře promptně vrátil a přidal krátký rukou psaný pozdrav, který vždy potěšil.

Vedle dopisování do časopisu rád přijal pozvání do porot zpěváků nejen na regionálních úrovních, ale také při celostátním finále ve Velkých Losinách. Obdivuhodný byl jeho přehled o lidových písních a jejich variantách, méně známých obměnách a krajových melodických zvláštích. Dobře a hlavně včas poznal výjimečného dětského interpreta a nabídl mu nezištnou pomoc při jeho dalším růstu. Soutěžícím dětem radil, povzbuzoval je k dalšímu zpívání a úsměvem i vlídným slovem je potěšil v okamžiku jejich dětského smutnění.

Jaroslav Jurášek byl člověk moudrý s velkými životními zkušenostmi, který chápal mladé a dovedl jim dát vedle sebe prostor pro realizaci jejich názorů a cílů. Přitom mladé jemně a s citem usměrňoval a nejednou jim pomohl radou i konkrétní nabídkou překonat nečekané nesnáze. Jeho názory o současném místě lidové kultury v našem životě mi nebyly cizí, spíše velmi blízké. Věděl, že lidová kultura není odsouzena k zániku moderní dobou, ale nebezpečí na ni číhá spíše z naší lhostejnosti a přehlíživosti. Proto se snažil celý svůj život folkloru a lidové kultuře pomáhat a starat se o to, aby jejich projevy měly vždy v naší době důstojné místo pro osobitý život a prezentaci.

Jaroslav Jurášek byl pro mne vzorem a učitelem. Dnes vím, že je naší povinností v jeho bohaté a různorodé práci věnované lidové hudbě, písni a tanci, lidové kultuře pokračovat. Je naším krásným údělem jeho odkaz, cíle i plány dále rozvíjet. Doufám, že se to nám i našim následovníkům podaří.

Jubilanti
Z. Kašpar,
J. Kovářik
a J. Jurášek

KOŘENÍ ŽIVOTA

TOMÁŠ ŠENKYŘÍK (Cymbelín Brno)

S panem Juráškem jsem se seznámil někdy v roce 1997, když společně se svou ženou Dášou navštívil koncert naší kapely Cymbelín. Bylo to v Brně, v klubu na Leitnerce. Pamatuju si, jak jsem ho zahlédl hned v druhé řadě, byl jsem potěšený, povzbuzený a zároveň se mě zmocnila tréma. Po vystoupení přišel pan Jurášek za námi do šatny, poděkoval a pochválil nám naše úpravy lidových písní. Chápete, co to pro nás, mírně vyděšené studenty znamenalo. A tak jsme se vlastně seznámili. Od té doby chodil na naše koncerty, pravidelně jsme se setkávali v šatnách a povídali si o muzice. Naše přátelství se začalo postupně prohlubovat, začali jsme se navštěvovat, půjčovat si céděčka, knížky a telefonovali jsme si o všem, co se zajímavého v kumštu událo. Zaujatě jsme si povídali a vzájemně se inspirovali. Pamatuju si, jak jsem si v takových chvílích uvědomoval mladost manželů Juráškových a měl pocit, že mluvím se stejně starými spolužáky z fakulty.

Na konci roku 1999 jsem nastoupil jako muzikolog do Muzea romské kultury. Jedno z prvních céděček, které se mi dostalo do rukou bylo album Cikánský pláč. Na jeho zadní straně bylo napsáno: vybral a sestavil Jaroslav Jurášek. A opět jsem si uvědomil, jakou je všestrannou a inspirativní osobností pan Jurášek. Díky své práci se často setkávám s legendárními romskými hudebními rody, rodinami Horváthovců, Hriskovců... Všichni s nadšením a respektem vzpomínají na Cardu, milovníka phurikane gila – starých tradičních romských písní.

A na závěr krátká zmínka o tom, jak se stali manželé Juráškoví důležitým kořením našeho života. Jako svatební dar jsme od nich dostali keramickou solničku s pepřenkou. Když беру do ruky solničku, vzpomenu na Dášu, když pepřím, vzpomenu na Cardu..., a to solím a pepřím o sto šest!

P.S. Často se mi vybavuje loňské podzimní setkání. Stojíme po koncertě v jednom z brněnských klubů, loučíme se, pan Jurášek mi tiskne ruku a říká pevným hlasem: „Nazdar, Tome!“

(tanečník, zpěvák z Kyjova)

Zanedlouho potom jsem začal působit ve VUS Ondráš. Nějakou dobu jsme se díky tomu pravidelně setkávali a ještě mnohokrát mě takto překvapil. Tam, kde už ostatní brzdili, šel Carda dál a tvořil. Jeho chuť do práce a tah na branku byly nakažlivé. A tak si pana Juráška pamatuji. On nebyl typ na papuče s fajkou a teplou dekou! Důstojný pán, kmet s mladým myšlením, obrovskou představitostí, vytříbeným vkusem, smyslem pro humor a schopností sebeironie, a věrně vedle něj jeho žena Dáša. Nikoliv však v jeho stínu.

(vedoucí souboru Ostravica Frýdek-Místek)

K večeru mi Jurášek na ubytovnu telefonicky blahopřál a sdělil: „*Ostravica je nejlepší, excellentní, to je 1. místo a zlatá medaile. Mužika s primášem Josefem Pavlánem získala ještě zvláštní cenu!*“ Byla jsem šťastná! Po 24 letech mravenčí práce bylo dosaženo tak vzácného ocenění. Pan Jaroslav Jurášek se radoval s námi.

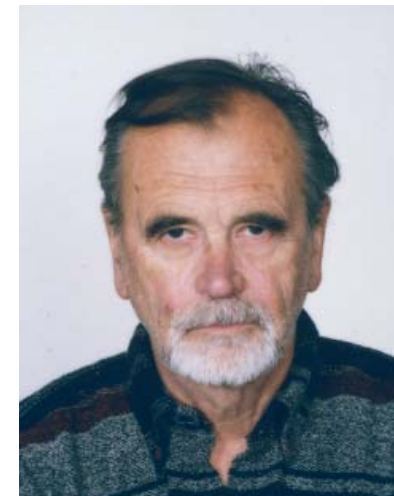
Pak jsem se s ním setkala až v roce 2000, kdy přijal pozvání a přijel i se svou paní a choreografem Ondráše na koncert k 40. výročí založení Ostravice.

Čtvrté a vskutku moje poslední setkání s Jaroslavem Juráškem pak bylo v roce 2004 ve Strážnici. Vyměnili jsme pár laskavých slov o souboru, o současné naší mladičké cimbálové muzice, o radosti pobýt chvíli ve Strážnici s nepomíjející krásou lidového umění a – podání rukou. Naposled...

VZPOMÍNKA TÉMĚŘ ŠEDESÁTILETÁ

JAROSLAV ŠTIKA

(bývalý ředitel Valašského muzea v přírodě Rožnov pod Radhoštěm)

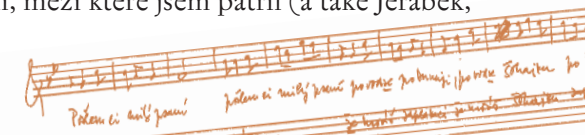

Moje první vzpomínka na Cardu je stará bezmála šedesát roků. Tehdy to u nás v Rožnově s lidovou muzikou nevypadalo nijak slavně. Posledních valašských muzikantů, jako byli Lojzek Fabián, Janek Zezulka a Matalíci, si nikdo moc nevážil. Občas se dalo dohromady několik muzikantů, kteří hrávali v kostele na kůru a také hráli k lidovému tanci. Úpravy to byly krkolomné, ale muselo to být v tónině s mnoha béčky. „*Přece nejsme šumaři,*“ říkali. Podobné to bylo i s velikým pěveckým sborem žen ve valašských krojích. Dá se říci, že nic přitažlivého pro šestnáctiletého kluka v čase bugy-vugy.

Vše se změnilo v roce 1947, kdy se u nás konal III. valašský rok. Hrála tam kloboucká Cimbálová muzika Milana Švrčiny s primášem Františkem Dobrovolným a s basistou Jaroslavem Juráškem, navíc tam zpívaly „hečené“ čtyři ženy z Karlovic. Tehdy jsem našel svoji píseň, a to pro celý život.

O rok později k nám přijel Carda s kapelou Valašského krúžku Brno. Pro mládence, kteří usilovali o založení vlastní muziky, se stali vzorem a Carda učitelem. Poradil, sám předvedl, zkritizoval, ale především vštípil lásku muzice a folkloru. Do sešitku jsem si tehdy zaznamenával písně i komentáře z jeho rozhlasových relací.

Podobně tomu bylo i leckde jinde. V gymnáziu ve Valašském Meziříčí vznikla po jeho instruktážích hudební muzika, jakou Valašské Meziříčí nepamatovalo. Tehdy měli septimáni, mezi které jsem patřil (a také Jeřábek,

Štrunc, Fiala, Šuchma aj.), ve třídě dvě muziky, rožnovskou a meziříčskou, a přestože jsme ve svém mladém věku neradi uznávali jakoukoliv autoritu, Cardy jsme si vážili všichni a především ho měli rádi. U mne to byl vztah trvalý.

Ja! „Nebude nám dycky tak...“

*Přátelé
V. Koukal,
J. Štika,
E. Štiková
a Z. Mišurec*

HEZKÉ CHVILKY S CARDOU

JIŘÍ TESAUER
(Javorník Brno)

„Jurko, až budeš mít hezkou chvíli, sedni k notovému papíru a piš... bude to na tom znát...!“ Těmto Cardovým slovům jsem dal často zapravdu. Byl snad život Jaroslava Juráška, který vytvořil stovky krásných a jímavých úprav moravských a slovenských lidových písní, také jen jednou „hezkou chvílí“?

Víme, že tomu tak nebylo vždy. A to zejména tehdy, kdy jako člověk ryzích mravních zásad aktivně odmítl v šedesátém osmém okupaci. Zbaven své funkce v rozhlasu a BROLNu nerezignoval a přesunul své poslání mezi amatérské kolektivy, pro které se stal pravým požehnáním. Tak začala i dlouholetá plodná spolupráce s naší muzikou. Svou tvůrčí jiskrou nás zapálil a my, amatérští muzikanti, jsme s dychtivostí čekali na jeho citlivé a nápadité úpravy, šité nám „na tělo“, které vždy umocňovaly sílu lidové písně a braly za srdce (jako Rosička na travu sedá a mnoho jiných). Na celkové koncepci úpravy samozřejmě trval. Ale jeho „ad libitum“ v některých částech partitur ponechávalo také prostor pro naše muzicirování. Byl to potěšující projev jeho muzikantské důvěry v nás. Vše v inspirující pohodě s námi dotvořil ve studiu. Vlídny rádce, u kterého muzikanti nepoznali, co je stres z natáčení. Ano – ty hezké chvíle s Cardou a jeho úsměvem jsou dodnes na těch nahrávkách znát. „Koupil“ jen věci, pod které se mohl s dobrým svědomím podepsat. A že jich nebylo málo!

Z let nejintenzivnější spolupráce s Javorníkem (1975–1990) vyberu námátkou několik jeho projektů: pravidelné folklorní večery U Tří kohoutů i v kavárně Union, malá deska Ten vánoční čas, LP Pod sluncem jižní Moravy, LP Lístček z javora s Pavlem Novákem, LP Moravské Vánoce (rozebraná snad během 14 dnů), CD Javorníku Na Valašském bále a další. To vše nikoliv v soukromých studiích, ale díky jeho uměleckému kreditu a dramaturgii v nakladatelstvích Supraphon a Panton. Televizní pořady pro ČST Brno Muzikanti hrajte, Vánoční koledy svět-ské – milostné, Moravské Velikonoce a další. Pro rakouskou televizi ORF Setkání se sousedy a mnoho hudebních podkladů k různým televizním pořadům. Tam všude nás provázel jeho charakteristický dobrosrdečný úsměv, který znal naše slabiny (ale snad i přednosti). Bylo tomu tak i při jeho posledních úsměvech z režie při natáčení našeho CD Zvaní k jesličkám na podzim roku 2004. Při masteringu mi řekl: „*Ta deska se ti podařila, Jurko, věnuješ mi ji k osmdesátinám?*“

Cardo, který jsi byl mým učitelem, vzorem, rádcem a přítelem, jak by to mohlo být jinak.

Dík za Tvoje „hezké chvílky“. Dík za ta krásná léta spolupráce. Dík Tobě, kterého považuji za největší tvůrčí osobnost moravského hudebního folkloru.

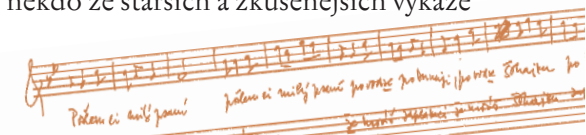
S JURÁŠKEM JSEM SE ZNALA I NEZNALA

MARTA ULRYCHOVÁ
(dopisovatelka časopisu *Folklor*)

Přiznám se, že napsání těchto řádek předcházela dlouhá úvaha o tom, zda se vůbec mohu připojit ke vzpomínkám svých kolegů opřených o množství společně sdílených zážitků. S Jaroslavem Juráškem jsem se totiž osobně nikdy nesetkala. Náš vztah – mohu-li tak nazvat naši občasnou výměnu krátkých pozdravů pracovního charakteru – zůstal v rovině korespondence. Kontakt jsem zahájila já, a to telefonickým hovorem, k němuž mne dovedla jistá konkrétní obava.

Před několika lety jsem v Plzeňském deníku uveřejnila článek o CD Horňácké cimbálové muziky Martina Hrbáče. Vzápětí jsem si v časopise *Folklor* přečetla recenzi Jaroslava Juráška, která mne velmi potěšila, ale zároveň naplnila obavami – naše názory i struktura obou článků se totiž nápadně podobaly, že by mne bdělý a pečlivý čtenář obou periodik mohl lehce usvědčit z plagiátorství. Považovala jsem za svoji povinnost věc vysvětlit. Text svého článku jsem panu Juráškově zaslala a telefonicky oznámila, co se stalo. Dostalo se mně vlídné odpovědi, v níž mne znalec moravského folkloru dal velkoryse najevo, že jej naopak velice těší, jestliže jsme se ve svých názorech shodli. Tato velkorysost, kterou jsem do té doby u svých starších kolegů na pracovišti poznala jen vzácně, mne samotnou inspirovala k tomu, jak se v budoucnu chovat k mladé generaci. Zároveň mně v oné době dodala odvalu k dalšímu psaní, aniž bych se byla musela obávat, že mne někdo ze starších a zkušenějších vykáže

do kouta. A to je také záležitost, o níž bych se chtěla v souvislosti se vzpomínkami na Jaroslava Juráška zmínit. Často se v rozličných oborech stává, že si některé výrazné osobnosti jaksi záměrně nevychovávají své nástupce. Po nás potopa... A kýžená potopa nakonec skutečně přijde, zvláště pak v takové oblasti, jakou je folklor. Nikoliv ke slávě předchůdce, ale ke škodě dalších generací! Tohle pan Jurášek dobře věděl. Proto se necítil dotčen, že se mu mladší občas nešikovně pletou do řemesla. Naopak byl přesvědčen o tom, že je nutné je vést. A dělal to po celý život od těch nejmenších. Jeho činnost na poli folklorním jsem sledovala vždy s obdivem, i když jen prostřednictvím rozhlasu, televize a časopisů, do nichž jsem vedle něho mohla přispívat.

Při desátém jubilejním ročníku MFF Písní a tancem v Luhačovicích se mně konečně naskytla možnost se s ním osobně setkat. Bylo to v divadle po skončení koncertu soutěže jeho „dětských zpěváků“. Odradilo mne ale množství přátel, jimiž byl obklopen. Přijít a jednoduše z ničeho nic se představit jsem v této situaci považovala za křečovitě a vtíravé. Domnívala jsem se, že podobná příležitost se musí v budoucnu zopakovat. Bohužel se nezopakovala. A tak jsem promarnila vzácnou příležitost si s panem Juráškem osobně stisknout ruku.

Domnívám se, že kolegalita pana Juráška a způsob, jakým pečoval o nejmladší generaci, by měla inspirovat každého, jemuž se jedná o dobro věci, nikoliv pouze o prosazování svých sobeckých zájmů a zdůrazňování vlastní velikosti. A tak při všech neshodách a temperamentních diskuzích nezapomínejme, že tak, jak je tomu v tomto sborníku, bychom měli i nadále plout na jedné lodi, protože víry, které ji mohou potkat, jsou leckdy příliš divoké.

TAKOVÝ ČLOVĚK NEODCHÁZÍ

OLGA VLASÁKOVÁ (výtvárnice)

Je to už dávno, co jsem poznala místa Valaška, které bylo mládím Jaroslava Juráška. Oparem prozářeným ranním sluncem jsme procházeli s přáteli rosnou travou sahající až k modrému obzoru. Nezvykle pohádkově působily obří i drobnější klobouky lučních žampionů rozesetých až na konec cesty, kde se objevila střecha domku s usměvavou maminkou stejně, jak to celý život uměl její syn.

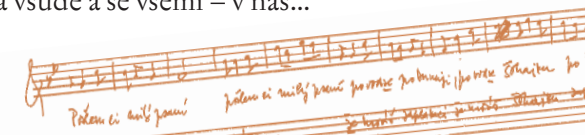
Jsou momenty, které se člověku vrací, a to je jeden z nich. Bohatá musela být i duše člověka z tohoto prostředí mezi ptačím zpěvem, motýlími třepetankami i bouřkami a dešti, které sem také patří, s budíčkem kohoutího kokrhání a lidmi se zpěvem naotech. Poezie jeho písní se nevytratila ani z kamenné dlažby velkoměsta.

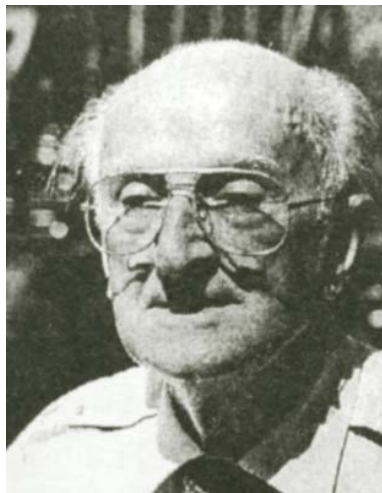
Proto je zde rozdával všem, kteří uměli naslouchat. Nepřeberná energie přivedla Jaroslava Juráška k mnoha studiím, které rozkošatily jeho schopnosti a znalosti. A že jich bylo nepřeberně, o tom pojednává jeho životopis.

Písně sesbírané a zapsané na kotárech, hrané v rozhlase a televizi, nebo jen tak pro sebe a přátele na strunách houslí, violy, basy i cimbálu, zůstávají v živých vzpomínkách. Takový člověk neodchází. Takový člověk zůstává všude a se všemi – v nás...

portrét J. Juráška – kresba O. Vlasákové

JEHO MÍSTO V ROŽNOVSKÉM HLEDIŠTI OSIŘELO

JAROSLAV WACHTL
(folklorista)

Když všestranný znalec lidového umění Jaroslav Jurášek koncipoval svoji recenzi na CD Z obou stran Radhoště, netušil sám a ani nikdo z nás, že to bude pro časopis Folklor jeho článek poslední.

A když se po folklorním světě rozletěla zpráva o jeho náhlém a nečekaném odchodu, zastavilo se na okamžik srdce všech, kdo Juráška znali a přišli s ním do osobního styku.

Bylo těžko uvěřit, že ta pilná, neúnavná ruka klesla a že už nikdy nenapíše povzbudivá slova směřující do řad členů folklorního hnutí. Redakce časopisu Folklor v něm ztratil dlouholetého zkušeného spolupracovníka, připraveného pomoci všude tam, kde bylo třeba. Krásně to vystihl šéfredaktor časopisu František Synek, když napsal, že „...jeho úsměv povzbuzoval, jeho klid posiloval.“

Odešel na prahu nového jara, které tolik miloval jako vše mladé a rozvíjející se. Proto se zúčastňoval s oblibou dětských festivalů v celé naší vlasti.

Jeho láskou byla Strážnice, věhlasný MFF, který po dlouhá léta nesl pečeť jeho koncepčnosti. Rád jezdil na Valašsko, kde bylo možno vidět Jaroslava Juráška ve funkci předsedy soutěžní poroty a od roku 1993 jako uměleckého vedoucího VUS Ondráš, s nímž se pravidelně zúčastňoval festivalu armádních souborů Rožnovská valaška.

Setkával jsem se s ním vždy v předcházejících jedenácti ročnících. Na tom letošním již chyběl. Moc chyběl. Naše setkávání byla vždy srdečná, plná světla a optimismu a naděje v dobrou budoucnost folklorního hnutí. Jeho charismatická osobnost okolo sebe šířila klid a pohodu – tak jsem to cítil, tak jsem prožíval každé setkání s ním. Bylo osvěžením, iniciativou k dalšímu konání.

Na letošním ročníku Rožnovské valašky chyběla jeho moudrá, uvážlivá slova při závěrečných jednáních soutěžní poroty, o níž tvrdil, že je tu proto, aby pomáhala, ne soudila.

Při sledování pořadů sedával v komorním amfiteátru rožnovského muzea v přírodě vždy na stejném místě. Toto místo nyní osiřelo. A když zabloudím zrakem v tu stranu, vždy mne ovane mráček nostalgie a smutek z pomýšlení, že už nikdy nestisknu jeho ruku, neuvidím jeho hřejivý úsměv.

Jaroslav Jurášek vyoral svým příkladným životem širokou a hlubokou brázdu, z níž vyrůstají a budou vyrůstat výhonky nové folklorní generace, jak si to přál.

Zůstává na něho trvalá, vděčná vzpomínka jako na neúnavného běžce na dlouhé folklorní trati.

TAK POMÁLY SA MÍŇÁME, JEDEN PO DRUHÉM...

CYRIL ZÁLEŠÁK

(folklorista, sběratel lidových písní a tanců Bratislava)

Když si tak listuji v posledních svazcích časopisu Folklor a každou chvíli se dozvím o ztrátě některého z mých kamarádů, průkopníků poválečného folklorního hnutí, není mi moc do zpívání a tancování. Odešlo jich již hodně... Zvláště se mne dotkla zpráva o úmrtí dvou významných osobností: nestihl jsem včas zareagovat kondolencí na odchod Jiřího Pospíšila a již tu byla další rána – Jaroslav „Carda“ Jurášek. Oba tito „tátové“ všeho toho folklorního hemžení – vždy přátelsky shovívavý Jirka a usměvavý bonvivant Carda – nám budou chybět.

Již dávno předtím, než se stal Jaroslav Jurášek legendou, jsem se s ním seznámil – už vlastně nevím kde – zřejmě při nějaké folklorní akci. Jeho dobrácký úsměv a bezprostřední přátelské chování si mne hned podmanilo.

Nepřináleží mně vyjadřovat se k jeho zásluhám o rozkvět a umělecké pozdvižení moravských lidových hudeb, na to jsou povolanejší. Avšak jako mnoholetý pracovník v oblasti slovenského folkloru nemohu nevzpomenout jeho zalíbení a cit také pro slovenskou lidovou hudbu, které využíval ve své dlouholeté práci uměleckého spolupracovníka, poté uměleckého vedoucího brněnského Vojenského souboru písní a tanců Jánošík, později přejmenovaného na Vojenský umělecký soubor Ondráš. I jeho zásluhou se Jánošík „napriek“ technické virtuozitě hudebníků a tanečníků neodklonil od zdravých kořenů lidového umění a nedal se svést ke zkreslujícím efek-

tům. Prostřednictvím Jánošíka odchoval mnohé vynikající muzikanty i primáše slovenských amatérských souborů. Práce v souboru Ondráš byla vyvrcholením a bohužel také ukončením jeho úspěšné umělecké činnosti.

Čest jeho památce.

BENEVOLENCE JAROSLAVA JURÁŠKA

JAN ZAVIAČIČ
(zpěvák, muzikant, vinař)

Asi jako většina muzikantů mé generace jsme se s Jaroslavem „Cardou“ Juráškem seznámili klasickým způsobem. On byl členem nebo předsedou odborné poroty a my, začínající muzikanti, jsme jej i sebe usilovně přesvědčovali o našich „nesporných“ hudebních kvalitách. Pan předseda poroty měl pro naše snahy vždy mimořádné pochopení a s laskavostí jemu vrozenou nás motivoval k další činnosti.

A jak jsme se prokousávali tou muzikantskou pubertou, těch setkání přibývalo. Ať už to bylo v brněnské televizi, rozhlase, s BROLNem nebo s Ondrášem, velmi často při natáčení LP, později CD nahrávek cimbálových muzik, které buď režíroval nebo produkoval. Každoročně jsme se potkávali na festivalu ve Strážnici, anebo v Krumvíři na pravidelných jarních koncertech naší muziky. A přibývalo také těch laskavých a milých hodnocení.

Po jednom z koncertů pochválil třeba cimbalisty Jana Rokytu a Martina Zemana slovy: „Pěkně jste preludovali chlapi.“ Jindy pochválil celou muziku: „Ať chlapi, pěkně to šlape.“ Jednou se mi dostalo ocenění: „Janku, tobě to zpívá, to sa ani nebodí!“

A ještě jeden druh setkávání nám byl společný. Pan Jurášek byl znalcem a ctitelem dobrého vína, zvláště pak v jeho raném stadiu – burčáku. To však nebylo v souladu s jeho diabetes, ovšem k dietě on přistupoval také velmi

benevolentně, a tak se zpravidla koncem září ozval v telefonu asi těmito slovy: „Janku vitaj! Viš já jdu na kontrolu 25., tož bych mohl 26. dojet na burčák!“

Pan Jurášek byl autorem spousty krásných úprav lidových písní, které se hrají a budou určitě stále hrát. Jen ten milý úsměv, laskavé hodnocení a ta podzimní dietní benevolence mi u toho budou chybět.

JAROSLAV JURÁŠEK – ŽIVOT V DATECH (1925–2005)

- 1925 – narozen 25. září v Újezdě u Vizovic v rodině řídícího učitele
- 1928 – narodil se bratr Čestmír
- 1930 – stěhuje se (s rodiči a bratrem) do Veselé u Zlína
- 1936 – studium na reálném gymnáziu v Kroměříži
- 1938 – pokračuje ve studiu na gymnáziu ve Zlíně
- 1941 – otec J. Juráška zatčen pro odbojovou činnost a vězněn do roku 1945 v Beyreuthu (Bavorsko)
- 1944 – maturita na reálném gymnáziu a totální nasazení (jako pomocný dělník) ve strojárnách firmy Baťa ve Zlíně
- 1945 – vojenská služba (jen jeden měsíc)
- 1946 – přijat na Filozofickou fakultu MU v Brně (studoval angličtinu, němčinu, latinu, etnografii a estetiku)
- 1946 – založil cimbálovou muziku Valašského krúžku v Brně (studenti: Vladimír Meloun, Dušan Lebeda, Jaroslav Macek, Horymír Sušil, Karel Jančář, Vladimír Ernest a Jaromír Běhuněk), během studií sbírá a zapisuje lidové písně na Valašsku, Lašsku, později také na Slovácku i Slovensku
- 1950 – narození sestry Marie
- 1950 – zakladatel a umělecký vedoucí Moravského souboru lidových písní a tanců v Brně (do roku 1952)
- 1951 – přerušení studia na filozofické fakultě

- 1951 – nástup do hudební redakce Československého rozhlasu v Brně
- 1951 – sňatek s Dagmar Švarcovou (26. září)
- 1951 – spolupracovník a člen Programové rady Strážnice
- 1952 – založil BROLN (společně s Dušanem Holým) a stává se jeho uměleckým vedoucím
- 1953 – zahajuje studia teorie skladby a lidové tvořivosti na Janáčkově akademii múzických umění v Brně
- 1958 – diplomová práce na JAMU
- 1961 – ukončení studia na JAMU
- 1961 – narození dcery Hany (9. dubna)
- 1967 – ukončení výkonu funkce uměleckého vedoucího a dramaturga BROLNu
- 1967 – ředitel Československého rozhlasu v Brně
- 1967 – narození syna Pavla (16. června)
- 1967 – převzal státní vyznamenání Za vynikající práci
- 1967 – spolupráce s vedením dětského souboru Javorníček
- 1970 – odvolán z funkce ředitele rozhlasu a vyloučen z KSČ
- 1971 – zaměstnán ve Svazu Cikánů – Romů
- 1972 – přednáší o lidové písni na brněnské konzervatoři (do roku 1975)
- 1972 – na brněnské konzervatoři zakládá z řad posluchačů cimbálovou muziku
- 1973 – pracuje na OKVS Brno I, zakládá a vede Klub přátel lidového umění
- 1976 – zahajuje externí spolupráci s VSPT Jánošík Brno a stává se jeho uměleckým vedoucím
- 1981 – jmenován vedoucím oddělení OKVS Brno I
- 1982 – stává se dramaturgem pro folklor Československé televize v Brně

- 1982 – převzal Výroční cenu vydavatelství Panton za dramaturgii folklorních edicí
- 1990 – narození vnučky Elišky Maděrové (18. září)
- 1991 – narození vnuka Jonáše Maděry (5. listopadu)
- 1992 – odchází do důchodu
- 1993 – zaměstnanec VUS Ondráš – dramaturg pro hudbu, navíc vykonává funkci uměleckého vedoucího
- 1995 – přebírá Zlatou desku za uměleckou spolupráci a producentství – vydavatelství EDIT
- 2000 – osobní blahopřání ministra kultury Pavla Dostála k 75. narozeninám
- 2003 – převzal Pamětní list u příležitosti 35. výročí srpnových událostí roku 1968 od generálního ředitele Českého rozhlasu
- 2004 – převzal Čestný odznak Armády ČR Přemysla Otakara II. – krále železného a zlatého u příležitosti 50. výročí založení VUS Ondráš
- 2004 – stěhování z bytu (po 50 letech je nucen odstěhovat se z bytu, kde žil a tvořil)
- 2005 – dokončuje poslední CD (Javorník)
- 2005 – 7. února převezen do nemocnice s rozsáhlým infarktem
- 2005 – zemřel 15. března po šesti týdnech hospitalizace

František Synek,
Hana Maděrová

bn

PŘEHLED DÍLA JAROSLAVA JURÁŠKA

J. Jurásek

Méne schopný
Trusky' senátor

Přehled CD – podíl na realizaci

Název	Popis	Rok vydání	Vydavatelství
1. Na valašském bále	CM Javorník z Brna	1991	Supraphon
2. Okolo Hradišťa	Lidové písně z Uherskohradištska	1991	EDIT
3. V Hodoníně za vojáčka	Lidové písně z Podluží	1991	EDIT
4. Teče voda, teče	Znamé lidové písně z Moravy	1991	EDIT
5. Cikánský plač	Romské lidové hudby a zpěváci	1992	Supraphon
6. Písně o lásce a milování	VUS Ondráš	1992	Gallup Music
7. Veselé vánoční hody	Lidové koledy ze Slovácka	1992	Panton
8. Malované kvítí z Moravy	Lidové písně ze Slovácka, Hané, Valašska	1993	EDIT
9. Burčáci na známou notu	Profil cimbálové muziky	1993	EDIT
10. Krajem beze stínu	Lidové písně z Hanáckého Slovácka	1993	Supraphon
11. Z hor a dolin	Profilový snímek VUS Ondráš	1994	EDIT
12. Pod javořinu	Lidové písně z moravské a slovenské strany Javoriny	1994	Pronto
13. Den přeslavný jest k nám přišel	Vánoční a novoroční písně VUS Ondráš	1995	Panton
14. Píseň písní ustýlá	Moravské a slovenské lidové písně J. Juráškoví k sedmdesátinám	1995	Panton
15. Muzikanti, co děláte	VUS Ondráš	1997	Gallup Music
16. Moravské vánoční koledy	Různé soubory	1998	Music Shop Vaško
17. Vonička písní z jihovýchodní Moravy	Javorník Brno	1998	Písnička
18. Husáři, husáři	Vojenské písně – CM Jožky Severina	1998	CM Jožky Severina
19. Žijí v písní	Dušan Holý a Luboš Holý	1999	Aton
20. Ej, víno, víno	Písně o víně – osm mužských sborů z Podluží	1999	CM Jožky Severina
21. Příběhy písní i tancem vyzpívané	VUS Ondráš	2000	FOS JÁNOŠÍK Brno
22. Půl stolení s cimbálovou muzikou	Javorník Brno 1950–2000	2000	Písnička
23. Raduj se všeccko stvoření	Koledy VUS Ondráš	2000	Český rozhlas Brno, FOS JÁNOŠÍK Brno

24. Hvězdo jasná	VUS Ondráš + Boni Pueri	2001	FOS JÁNOŠÍK Brno
25. Proměny v čase	Tradiční lidová hudba na Moravě ve 20. století (spolupráce při pořizování původních nahrávek)	2001	Gnossis –Jiří Plocek
26. The best for Japan	VUS Ondráš	2002	FOS JÁNOŠÍK Brno
27. Javorníček 1958–2003	Profilový snímek	2003	FOS JÁNOŠÍK Brno
28. Radostná novina	VUS Ondráš	2003	FOS JÁNOŠÍK Brno
29. Potěšení moje	CM Jožky Severina	2003	CM Jožky Severina
30. Jak se (h)ladí housle	VUS Ondráš – live 28. 9. 2003	2004	FOS JÁNOŠÍK Brno

Přehled LP – podíl na realizaci

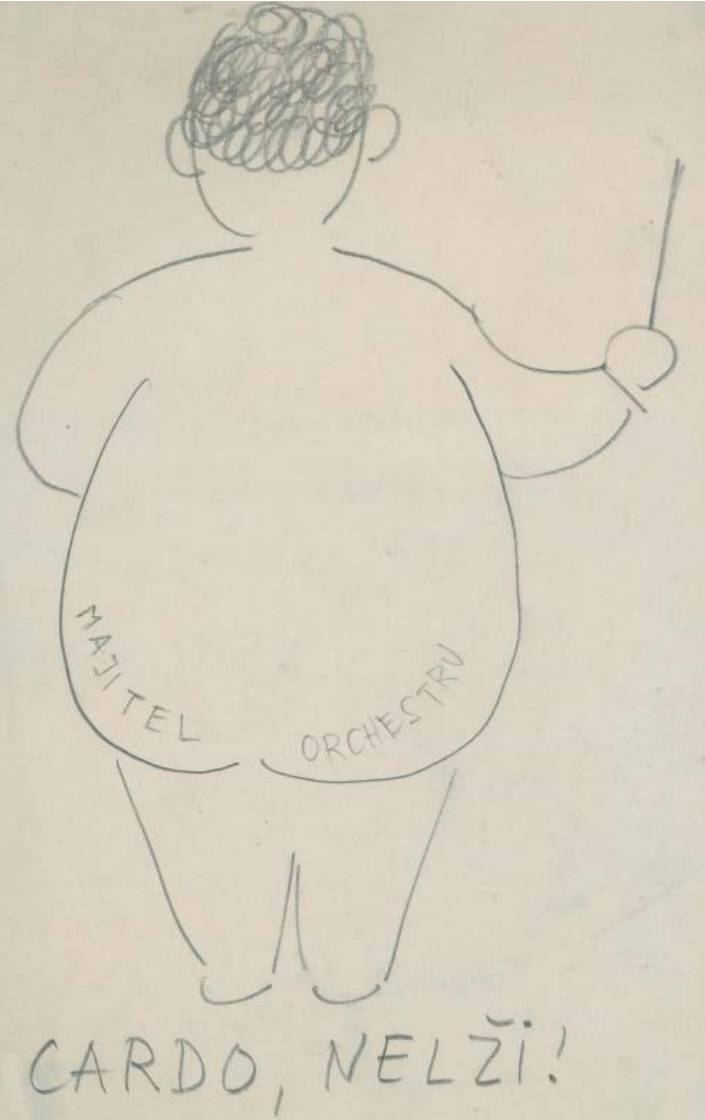
Název	Popis	Rok vydání	Vydavatelství
1. BROLN 1		1964	Philips
2. BROLN 2		1965	Philips
3. Musical-czech-mate	Czech folklore Ensemble BROLN	1967 ??	Fontana (Nizozemsko)
4. Romové hrají a zpívají	Cikánské cimbálové a beatové muziky v ČSSR	1973	Supraphon
5. Ten vánoční čas	Koledy z Valašska, Slovácka a Hané	1975	Panton
6. Pod sluncem jižní Moravy	Javorník Brno + Břeclavan Břeclav	1976	Panton
7. Lidové písně z moravsko-slovenských Kopanic	Olšava	1976	Supraphon
8. Tou putimskou branou	České lidové písně	1978	Panton
9. Lísteček z javora	Javorník, CM Jaroslava Čecha a Pavel Novák	1978	Panton
10. Cimbál hraje prim	Červenková, Frolka, Rokyta, Jakubíček, Hrisko, Oliva, Dušková, Vašínková	1978	Panton
11. Zapomínaná krása	Lidové písně z Brněnska, Hané a Jihlavska – BROLN, Vysočan, Brněnští gajdoši	1979	Panton
12. Moravské Vánoce	Moravské cimbálové muziky	1979	Panton

13. Vyšívané písničky	CM J. Čecha, CM J. Miškeříka, Kunovjan, Slovácko, Písečan, Šabla, CM V. Zahradníka, CM M. Hrbáče	1981	Supraphon
14. Jánošík	Slovenské lidové písně – VSPT Jánošík Brno	1983	Panton
15. Lidové písně z Uherskobrodsko hraje Olšava	Profilová deska souboru Olšava	1983	Supraphon
16. Žijí v písni	Zpěvy z moravsko-slovenského pomezí – Dušan Holý, Luboš Holý	1983	Supraphon
17. Zaspívaj, slavičku	Písně dětství a mládí, hraje BROLN a CM J. Čecha, zpěv D. Holý, L. Holý, V. Grycová a dětští zpěváci	1984	Panton
18. Keď si já zazpívám	B. Šebetovská, J. Severin, BROLN	1985	Panton
19. Kouzlo písně	Medailon J. Juráška k šedesátinám	1985	Panton
20. Upre roma	Cikánské lidové písně – Fečovci, Horváthovci, Giňovci	1990	Supraphon
21. Krajem beze stínu	Lidové písně a tance z Hanáckého Slovácka	1991	Supraphon

Přehled MC – podíl na realizaci

Název	Popis	Rok vydání	vydavatelství
1. Pod perinú čtyri nožky	Darebné písně z Moravy	1994	EDIT
2. Zaspala nevěsta	Cimbálové muziky ze Strážnice a Veselí nad Moravou	1994	Supraphon

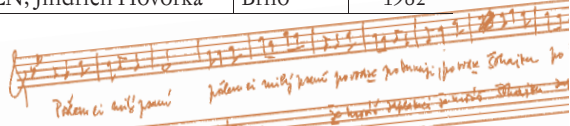

ČESKÝ
ROZHLAS

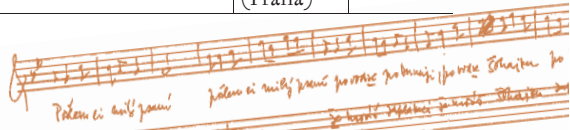
Hudební nahrávky
(z archivních podkladů)

Píseň	Interpret	Muzika, primáš	archiv – studio	Rok
1. A dze idzeš Helenko	Mária Martonová-Mačošková, ženská desítka	BROLN, Bohumil Smejkal	ČRo 2 (Praha)	
2. A je to lúka (CD Příběhy písní i tancem vyzpívané)	dívčí sbor	VUS Ondráš	Brno	1999
3. A přijeli do Betléma pastýře (CD Raduj se všeccko stvoření)	Juraj Hurák	VUS Ondráš, Karel Martiš	Brno	1999
4. A tej mojí žence (CD Valašské písničky)	Jiří Nechanický	CM Jiřího Nechanického	Brno, ČRo 2 (Praha)	1997
5. Ach, horečko černá	Magdalena Kleckerová	Javorník	ČRo 2 (Praha)	
6. Ach, co si tak děvečko smutná	Martina Králíková	BROLN, Jan Kružík	Brno, ČRo 2 (Praha)	1982
7. Aj dolina, dolina	Ladislav Bezděk	MSLPT, Jaroslav Jurášek	Brno	
8. Aj chodila, chodila	Jarmila Šuláková	BROLN, Alois Fiala	Brno	1964
9. Aj za našó rájó	Jiřina Macháčová ženský sbor Zdeny Hovorkové	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno, ČRo 2 (Praha)	1979
10. Ančuljenka	Luboš Holý	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1987
11. Beskyde, Beskyde (CD Půl století s CM Javorník Brno)	Vlasta Fialová, Květa Kousdalová, Magdalena Říčná	Javorník	Brno	2002
12. Běžela ovečka	sbor děvčat	MSLPT, Jaroslav Jurášek	Brno	
13. Běží psota přes hory	Radka Litošová	BROLN, Radek Zapletal	Brno	1988
14. Co se zdá, to je sen	sbor Javorníček	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1982

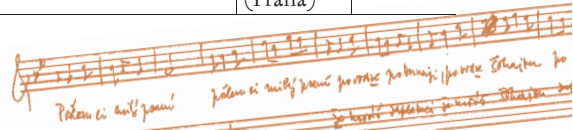
15. Co sem sa nažala (CD Dunaj široký hluboký)	Táňa Málková	CM Jožky Severina, Jan Blažek	Brno	2001
16. Čerešničky, čerešničky (CD Nejkrásnější moravské lidové písně)	ženský sbor Kunovjanu	Kunovjan, Jaroslav Zatloukal	Brno, ČRo 2 (Praha)	1996
17. Červené jablýška	Josef Laža	BROLN, Jaromír Dadák	Brno, ČRo 2 (Praha)	1981
18. Darebné písně (CD Nejkrásnější moravské lidové písně)	Karel Rajmic	VUS Ondráš, Karel Martiš	Brno	1997
19. Dvě písně z moravsko-slovenského pomezí	Jarmila Šuláková	BROLN	Brno	
20. Dvě slovenské lidové písně	Luboš Holý	BROLN, Jindřich Hovorka	ČRo 2 (Praha)	1978
21. Dyby byla Morava, Oj, stála u bučka	sbor děvčat	MSLPT, Jaroslav Jurášek	Brno	
22. Dzakujem ci milý	Zdena Hovorková	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1976
23. Ej, hora, hora	Božena Šebetovská	BROLN, Emanuel Kuksa	ČRo 2 (Praha)	
24. Ej, nad Pálavú (CD Nejkrásnější moravské lidové písně)	Marie Prajková, Ludmila Kosková	Podlužan	Brno	1996
25. Ej, od Buchlova	sbor Kunovjanu	Kunovjan	ČRo 2 (Praha)	
26. Ej, svítilo slunečko	Jiřina Mikulenková, Jarmila Šuláková	cimbál – Jaroslav Jurášek	ČRo 2 (Praha)	
27. Ej, totú totú	Miroslav Blaha, Karel Rajmic	Burčáci	ČRo 2 (Praha)	
28. Ej, veru nebudem (CD Nejkrásnější moravské lidové písně)	Luboš Holý	CM Jaroslava Čecha	Brno	1996
29. Ej, poďme spat	Luboš Holý	CM Jaroslava Čecha, Jan Rajmic	ČRo 2 (Praha)	
30. Ej, umrela ně žena, Zlámalo sa ně...	sbor chlapců	MSLPT, Jaroslav Jurášek	Brno	

31. Ešče som sa neoženil	Karel Rajmic	Burčáci	ČRo 2 (Praha)	
32. Frajerečka moja	Samko Dudík	BROLN, Bohdan Warchal	Brno, ČRo 2 (Praha)	1957
33. Frajerečka moja (CD Primáši BROLN a jejich hity)	Samko Dudík	BROLN, Bohdan Warchal	Brno, ČRo 2 (Praha)	1997
34. Gde je kostel, tam je fara, Kyčera, Kyčera	Jarmila Šuláková	BROLN	ČRo 2 (Praha)	
35. Gúlané ze Zlínska (CD Z hor a dolin)	Václav Kovařík	VUS Ondráš, Karel Martiš	Brno	1994
36. Haj, haj, haj zelený haj (CD Nejkrásnější moravské lidové písně)	sbor Kunovjanu	Kunovjan, Jaroslav Zatloukal	Brno	1996
37. Halaj bivak, Hopaj hop, Už sme žitko	Vlasta Grycová	CM Jaroslava Čecha, Jan Rajmic	ČRo 2 (Praha)	
38. Halé dítě	Zdenka Hovorková	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1974
39. Hej Ivane	Mária Mačošková	BROLN, Miroslav Lopuček	Brno	1978
40. Hore potůčky	Jarmila Šuláková	BROLN, Miroslav Lopuček	Brno, ČRo2 (Praha)	1978
41. Hore potůčky	Jarmila Šuláková	BROLN, Bohumil Smejkal	ČRo 2 (Praha)	
42. Hory sa čerňajú	Jarmila Šuláková	BROLN, flétna – V. Drápal, cimbál – H. Červenková	Brno, ČRo 2 (Praha)	1971
43. Hory sa čerňajú (CD Nejkrásnější moravské lidové písně)	Eva Osičková	VUS Ondráš	Brno	1997
44. Hory sa čerňajú (CD Jarmila Šuláková – A ja taka dzivočka)	Jarmila Šuláková	BROLN, Bohumil Smejkal	Brno, ČRo 2 (Praha)	2002

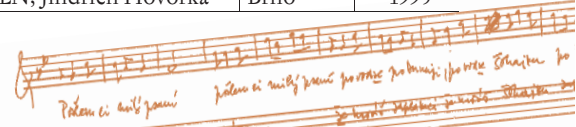
45. Ja dolina, dolina, Predali krajňaci, Kde sem išel	Jožka Severin	BROLN, Bohumil Smejkal	Brno	1966
46. Já jsem malá panyňka (CD Raduj se všeccko stvoření)	Barbora Cahová	VUS Ondráš, Karel Martiš	Brno	1999
47. Já jsem si počal libě spáti (CD Raduj se všeccko stvoření)	Karel Rajmic	VUS Ondráš, Karel Martiš	Brno	1999
48. Jano z hory jede		Olšava	Brno	1976
49. Janošík, Janošík, Muzikanti hrajte	sbor děvčat	MSLPT, Jaroslav Jurášek	Brno	
50. Katerinka		BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1979
51. Když komára ženili	Petra Habartová	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1990
52. Když sem byl malučký	Ondřej Potyka	BROLN	Brno	1990
53. Když sem byl malučký, Chovejte matičko	Ondřej Potyka	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1990
54. Keď sa Jano na vojnu bral (CD Nejlepší z moravských lidových písní)	Dušan Holý	cimbál – Helena Červenková	Brno	1991
55. Keď sem kosil		BROLN, Miroslav Lopuček	Brno, ČRo 2 (Praha)	1978
56. Keď sem kosil	Luboš Holý	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1977
57. Keď som kosil	mužský sbor z Horňácka	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1978
58. Kedy že to žitko zendě	ženský sbor	BROLN, Aleš Podařil	Brno	1984
59. Kolednice idú (CD Den přeslavný jest k nám přišel)	dětský sbor Zvoneček	VUS Ondráš, Karel Martiš	Brno	1997
60. Kukulenka kuká	Darina Laščiaková	BROLN, Miroslav Lopuček	Brno	1978
61. Kyčera, Kyčera	Jarmila Šuláková	BROLM, Jindřich Hovorka	Brno, ČRo 2 (Praha)	1979
62. Létała si vlaštověnka	Světlana Pacalová	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1982
63. Létała sojenka, létała	Eva Slezarová	BROLN, Jan Kružík	Brno	1989
64. Letěl letěl roj	Dušan Holý	BROLN, Bohumil Smejkal	Brno, ČRo 2 (Praha)	1982

65. Letěl letěl roj	Josef Pilát, Věra Domincová	Hradišťan, Jiří Pavlica	Brno	1988
66. Lístečku z javora	Jaroslav Pištěk	Javorník, Rudolf Sídl	Brno	1985
67. Lístečku z javora	Pavel Novák	Javorník, Pavel Navrátil	ČRo 2 (Praha)	
68. Lístečku z javora (CD Přes hory přes doly)	Jaroslav Pištěk	Javorník, Rudolf Sídl	Brno	1999
69. Mala som dvacet let	Zdenka Hovorková	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1976
70. Malované vajíčko, Zdálo sa ně zdálo (CD Z hor a dolín)	Jitka Málková	VUS Ondráš, Karel Martiš	Brno	1994
71. Maryš,moja Maryš, V širém poli leština	Luboš Holý	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1977
72. Mila moja nĕumíraj	Mária Martonová, ženská desítka	BROLN, Alois Fiala	Brno	1967
73. Milostná píseň ze Záhoří	Libuše Hotárková	BROLN, Alois Fiala	ČRo 2 (Praha)	
74. Moja žena (píseň k tanci Starobabská)	Luboš Holý	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1987
75. Muzikanti, co děláte, Veje vetor (CD Muzikanti co děláte)	Karel Rajmic	VUS Ondráš, Karel Martiš	Brno	1997
76. Myjavské taneční melodie (CD Nejkrásnější moravské lidové písně)		VUS Ondráš, Karel Martiš	Brno	1997
77. Myjavské taneční písně	ženský sbor Zdeny Hovorkové	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1979
78. Myjavský tanec		BROLN, Bohumil Smejkal	Brno	
79. Myjavský tanec		BROLN, Bohumil Smejkal	Brno	1973
80. Myjavský tanec		BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1989
81. Myjavský verbuňk		OLUN Bratislava, Miroslav Dudík	ČRo 2 (Praha)	
82. Myjavský verbuňk (CD Zazpívaj slavičku)		BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1998
83. Na Myjavě		cimbálová muzika Petra Olivy, Petr Oliva	ČRo 2 (Praha)	
84. Na téj hoře (CD Valašské pĕsničky)	Jiří Nechanický	CM Jiřího Nechanického	Brno, ČRo 2 (Praha)	1997

85. Na tom našem	Josef Laža	BROLN, Radek Zapletal	Brno	1975
86. Na Vánoce na ty hody (CD Den přeslavný jest k nám přišel)	Štěpán Hrňa	VUS Ondráš, Karel Martiš	Brno	1997
87. Nebanovala bych	Věra Příkazská	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1984
88. Nebanovala bych (CD Jarmila Šuláková - A ja taka dzivočka)	Jarmila Šuláková	BROLN, Bohumil Smejkal	Brno, ČRo 2 (Praha)	2002
89. Nebyla sem doma, Sobotěnka, neděle...	sbor děvčat	MSLPT, Jaroslav Jurášek	Brno	
90. Není mňa najlútej	Radka Litošová	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	
91. Není ně najlútej	Radka Litošová	BROLN, Radek Zapletal	Brno	1988
92. Neuhodne, aby hádal	Andrea Povolná	BROLN, Radek Zapletal	Brno	1987
93. Oj, zpívajú zpívánočky	Mária Mačošková	BROLN, Bohumil Smejkal	Brno	1987
94. Oj, letěla bílá hus	Jarmila Šuláková	BROLN, Radek Zapletal, cimbál: Ján Gašpar Hrisko a H. Červenková	Brno	1979
95. Oj, letěla bílá hus, A ty hudec dobře hraj	Jarmila Šuláková	BROLN, Radek Zapletal, cimb. Petr Oliva, Helena Červenková	Brno	1982
96. Oj, letěla bílá hus, Enom si cérečko	Jiřina Mikulenková, Vlasta Šušlíková	MSLPT, Jaroslav Jurášek	Brno	
97. Oj, letěla bílá hus, Hore potůčky	Jarmila Šuláková	BROLN, Jindřich Hovorka	ČRo 2 (Praha)	
98. Oj, na královským mostě, Naša holka šla na hode	Světlana Pacalová	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno, ČRo 2 (Praha)	1981
99. Oj, stála u bučka		BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1979
100. Okolo Seče	Luboš Holý	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1985
101. Ostatke, ostatke	Elena Ambrozová, Andrea Povolná	BROLN, Radek Zapletal	Brno	1987
102. Ovce, moje ovce	Václav Kovářík	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1977
103. Paní matko (CD Půl století s CM Javorník Brno)	Pavel Novák	Javorník	Brno	2002

104. Paní matko, pěknú céru máte	Pavel Novák	Javorník, Pavel Navrátil	ČRo 2 (Praha)	
105. Perina má štyry rožky	Jožka Severin ml.	Burčáci	ČRo 2 (Praha)	
106. Perina má štyry rožky (CD Nejkrásnější moravské lidové písně)	mužský sbor z Moravské Nové Vsi	Podlužan	Brno	1996
107. Pilo by sa pilo (CD Nejkrásnější moravské lidové písně)	Miroslav Blaha, mužský sbor Kunovjanu	Kunovjan, Jaroslav Zatloukal	Brno, ČRo 2 (Praha)	1996
108. Po myjavsky do tance		OLUN Bratislava, Julius Karaba	ČRo 2 (Praha)	1979
109. Pod našima okny	Luboš Holý	BROLN, Bohumil Smejkal	Brno	1982
110. Pod našima okny	Luboš Holý	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1985
111. Pod našima okny	Luboš Holý	BROLN, Radek Zapletal	Brno	1980
112. Poludně, poludně	Darina Laščiaková	BROLN, Miroslav Lopuček	Brno, ČRo 2 (Praha)	1978
113. Poludně, poludně	Darina Laščiaková	BROLN, Radek Zapletal	Brno	1984
114. Poslali ňa pro vodu	dívčí sbor, Václav Kovářík, Milan Holzapfel	Brněnští gajdoši, Vladimír Meloun	Brno	1980
115. Poslali ňa pro vodu	sbor chlapců, sbor děvčat	MSLPT, Jaroslav Jurášek	Brno	
116. Poslali ňa pro vodu	Eva Gazárková, Marie Vyoralová, ženský sbor	BROLN, Reginald Kefer	Brno	1969
117. Poščajte ně sekerenky	Dušan Holý	CM Jaroslava Čecha, Jan Rajmic	ČRo 2 (Praha)	
118. Pošlem ci milý psaní (CD Dunaj široký hluboký)	Jitka Málková	CM Jožky Severina, Jan Blažek	Brno	2001
119. Povej vetřík, povej	Darina Laščiaková	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1976
120. Primášova píseň		BROLN, Bohumil Smejkal	Brno	1981
121. Primášova píseň		BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1995

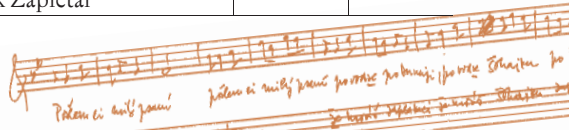
122. Primášova píseň		OLUN Bratislava, Miroslav Dudík	ČRo 2 (Praha)	1986
123. Primášove noty		OLUN Bratislava, Miroslav Dudík	ČRo 2 (Praha)	
124. Primášovy noty (CD Z hor a dolin)		VUS Ondráš, Karel Martiš	Brno	1994
125. Před naším domem (CD Z hor a dolin)	Václav Kovařík	VUS Ondráš, Karel Martiš	Brno	1994
126. Půjdem spolu do Betléma (CD Raduj se všhecko stvoření)	Lenka Gajdová, Jitka Málková	VUS Ondráš, Karel Martiš	Brno	1999
127. Rosička na trávu sedá	Jan Beran	Javorník, Pavel Navrátil	Brno, ČRo 2 (Praha)	1981
128. Rosička na trávu sedá	Pavel Novák	Javorník, Pavel Navrátil	ČRo 2 (Praha)	
129. Rosička na trávu sedá (CD Přes hory přes doly)	Jan Beran	Javorník, Pavel Navrátil	Brno	1999
130. Sadaj slnko, sadaj, Horela, horela	Jarmila Šuláková	BROLN, Bohumil Smejkal	Brno	1985
131. Sadaj slnko, sadaj, Horela, horela	Jarmila Šuláková	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1993
132. Sadaj slnko, sadaj	Jana Jabůrková, Aleš Smutný	Jánošík, Aleš Smutný	Brno	1989
133. Sadaj slnko, sadaj, Horela, horela	Jarmila Šuláková	BROLN, Alois Fiala	Brno	1964
134. Sedělo dívča (CD Příběhy písní i tancem vyzpívané)	Luboš Holý	VUS Ondráš	Brno	1999
135. Sedí panna v komůrce (CD Příběhy písní i tancem vyzpívané)	Taťána Málková	VUS Ondráš	Brno	1999
136. Sedí pantáta	Ivana Rokytová	BROLN, Jan Kružík	Brno	1989
137. Sedí sokol na javori	Jožka Severin	BROLN, Bohumil Smejkal	ČRo 2 (Praha)	
138. Sedlcké z Luhačovského Zálesí (CD Příběhy písní i tancem vyzpívané)	chlapecký sbor	VUS Ondráš	Brno	1999
139. Sem pospěšte ptáčátka (CD Den přeslavný jest k nám přišel)	Jitka Málková, Táňa Málková	VUS Ondráš, Karel Martiš	Brno	1997
140. Setkání na Myjavě		BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1979

141. Skleničko ty skleněná, Piju já, Aj ti naši pijávali	Miroslav Blaha	Burčáci	ČRo 2 (Praha)	
142. Slaviček zpívá	dívčí sbor Javorníček	BROLN, Radek Zapletal	Brno	1978
143. Slunéčko vychází	Rostislav Švirga	BROLN, Radek Zapletal	Brno	1989
144. Smutné časy nastávají (CD Nejkrásnější moravské lidové písně)	Miroslav Blaha	Kunovjan, Jaroslav Zatloukal	Brno	1996
145. Sobotěnka ide (CD Nejkrásnější moravské lidové písně)	Miroslav Blaha	Kunovjan, Jaroslav Zatloukal	Brno, ČRo 2 (Praha)	1996
146. Starala sa mamka má	Dušan Holý	BROLN, Bohumil Smejkal	Brno	1982
147. Starala sa mamka má (CD Z hor a dolin)	Karel Rajmic	VUS Ondráš, Karel Martiš	Brno	1994
148. Starala sa mamka má (CD Zpívá Dušan Holý)	Dušan Holý	BROLN, Bohumil Smejkal	Brno, ČRo 2 (Praha)	2003
149. Starodávny		BROLN, Radek Zapletal	Brno, ČRo 2 (Praha)	1978
150. Stojí vrba košatá (CD Raduj se všhecko stvoření)	Tamara Vagaiová, Juraj Hurák	VUS Ondráš, Karel Martiš	Brno	1999
151. Svatba na Pomezí (CD Příběhy písní i tancem vyzpívané)	chlapecký a dívčí sbor	VUS Ondráš	Brno	1999
152. Svatební ze Strání (CD Dívča z Javoriny)	Jitka Málková, Táňa Málková	Olšava, Lubomír Málek	Brno, ČRo 2 (Praha)	1997
153. Šest dní do týdňa	Ladislav Bezděk, Dušan Holý, sbor děvčat, sbor chlapců	MSLPT, Jaroslav Jurášek	Brno	
154. Šest dní do týdňa, Do šáší má milá, Sekera, motyka	sbor děvčat	MSLPT, Jaroslav Jurášek	Brno	
155. Škoda je ti vtáčko, Šly děvčata, Holianské pastocha	Světlana Pacalová, Martina Hovorková	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno, ČRo 2 (Praha)	1980

156. Šly děvčata na jahode	Zdena Hovorková, Marie Vyoralová, ženský sbor Z. Hovorkové	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno, ČRo 2 (Praha)	1979
157. Štydiri, štydiri	Dušan Holý	BROLN, Bohumil Smejkal	Brno, ČRo 2 (Praha)	1971
158. Štydiry(1971) (CD Zpívá Dušan Holý)	Dušan Holý	BROLN, Bohumil Smejkal	Brno, ČRo 2 (Praha)	2003
159. Štydiry, štydiry (CD Na tenkou strunečku)	Dušan Holý	BROLN, Bohumil Smejkal	Brno	2001
160. Tá kulhavá Kateřinka (CD Raduj se všecko stvoření)	Tamara Vagaiová	VUS Ondráš, Karel Rajmic	Brno	1999
161. Tá kulhavá Kateřinka (CD Den přeslavný jest k nám přišel)	Tereška, Petra a Markéta Habartovy	VUS Ondráš, Karel Martiš	Brno	1997
162. Tancuj, tancuj, vykrúcaj (CD Nejkrásnější moravské lidové písně)	sbor Kunovjanu	Kunovjan, Jaroslav Zatloukal	Brno, ČRo 2 (Praha)	1996
163. Třeba so já maličká	Martina Králíková	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno, ČRo 2 (Praha)	1981
164. U Dunaja stála (CD Dunaj široký hluboký)	Jitka Málková	CM Jožky Severina, Jan Blažek	Brno	2001
165. U Dunaja šaty perú (CD Nejkrásnější moravské lidové písně)	Luboš Holý	CM Jaroslava Čecha, Jan Rajmic	Brno	1996
166. U Dunaja šaty perú, Bozatińské vršky (CD Z hor a dolin)	Karel Rajmic	VUS Ondráš, Karel Martiš	Brno	1994
167. U myjavských hudců		BROLN, Miroslav Böhm	Brno	1979
168. U našeho jezera	Lubomír Málek	BROLN, Jan Kružík	Brno	1986
169. Uderila jedna	Jiřina Mikulenková	BROLN, Alois Fiala	Brno	
170. Uderila jedna z půlnoci hodina	ženský sbor	BROLN, Aleš Podařil	Brno	1984

171. Uspávanky	Vlasta Grycová	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1984
172. Už sa svatba dokonáva	mužský sbor z Kyjova, ženský sbor z Kyjova	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno, ČRo 2 (Praha)	1976
173. V širém poli leština, Okolo Seče	Luboš Holý	BROLN, Bohumil Smejkal	Brno, ČRo 2 (Praha)	1971
174. V Zarazících krajní dům	Miroslav Blaha, Karel Rajmic	Burčáci	ČRo 2 (Praha)	
175. Valaši, valaši, Hore potůčky, Plelo dívča, plelo len	Jarmila Šuláková	BROLN, Alois Fiala, Bohumil Smejkal	ČRo 2 (Praha)	
176. Vandrovali hudci	Magdalena Úprková	BROLN, Aleš Podařil	Brno	1993
177. Vandrovali hudci (CD Z hor a dolin)	Jana Čubíková	VUS Ondráš, Karel Martiš	Brno	1994
178. Vandrovali hudci (CD Nejkrásnější moravské lidové písně)	Eva Osičková	VUS Ondráš, Karel Martiš	Brno	1997
179. Večeriček idě	Darina Laščiáková	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1976
180. Vínečko bílé	sbor Podlužanu	Podlužan	ČRo 2 (Praha)	
181. Vysoko zornička (CD Nejkrásnější moravské lidové písně)	Luboš Holý	CM Jaroslava Čecha, Jan Rajmic	Brno	1996
182. Z nožky na nožku, Máte-li nám dáti (CD Raduj se všecko stvoření)	Karel Rajmic	VUS Ondráš, Karel Martiš	Brno	1999
183. Za tú horú, za vysokú	Miroslav Blaha, Jožka Severin ml.	Burčáci	ČRo 2 (Praha)	
184. Za hájíčkem	Zbyněk Hladký	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1990
185. Zahrajte mi na ty dudy		Plzeňský lidový soubor, Zdeněk Bláha	Brno	
186. Zaleť sokol (CD Od Hradišta na pomezí)	Kamila Machová	Kunovjan, Jaroslav Zatloukal	Brno	2004
187. Zanechala sem já sokola pro páva	Martina Králíková	skupina folklor. sólistů, Radek Zapletal	Brno	1983

188. Zasadil sem čerešenku, Ked sem kosil, Ej dívča dívča	Luboš Holý	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno, ČRo 2 (Praha)	1984
189. Zelené sem sela	Pavel Novák	Javorník	ČRo 2 (Praha)	
190. Zelené sem sela (CD Půl století s CM Javorník Brno)	Pavel Novák	Javorník	Brno	2002
191. Zpívala bych sobě	Světlana Pacalová	BROLN, Radek Zapletal	Brno	1986
192. Zpívala bych sobě, Nechodívaj k nám synečku	dívčí sbor Javorníček, sólo – D. Najvarová, L. Čevelová	BROLN, Radek Zapletal	Brno	1978
193. Žal, Stojí Kača	Vlasta Grycová, malá skupina BROLN	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno	1992
194. Žal, žal, žal mi je	Vlasta Grycová	BROLN, Jindřich Hovorka	Brno, ČRo 2 (Praha)	1984
195. Žalo dívča, žalo trávu	Pavel Novák	Javorník	ČRo 2 (Praha)	
196. Žalo dívča, žalo trávu	Pavel Novák	CM Jaroslava Čecha, Jan Rajmic	ČRo 2 (Praha)	
197. Žertovné písne z Myjavy	Jožka Černý	OLUN Bratislava	ČRo 2 (Praha)	1983

ČESKÁ
TELEVIZE

Televizní pořady
(z archivních podkladů)

Autor publicistického vystoupení

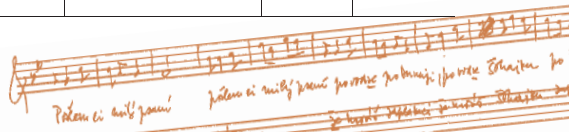
Název pořadu	Cyklus	Rok	Studio
1. Jubilanti	Kultura 95	1995	Brno
2. Za dvěma je A. G.	Za dvěma je A. G.	1999	Brno

Autor námětu

Název pořadu	Cyklus	Rok	Studio
1. Horáctí muzikanti	Portréty	1994	Brno
2. Jaro	Moravský rok	1977	Brno
3. Metamorfózy – Šálková		1971	Brno
4. Muzikanti, hrejte cimbálovou muziku Slovácko z Mikulčic	Muzikanti hrejte	1984	Brno
5. Podzim	Moravský rok	1978	Brno
6. Putovali hudci		1992	Brno
7. Setkání se sousedy – Hody na Podluží		1987	Brno
8. U strážnických Gajdů	Rodinné muzicírování	1992	Brno
9. Z kraje pod Lopeníkem a Javořinou	Písň domova	1982	Brno

Autor scénáře

Název pořadu	Cyklus	Rok výroby	Studio
1. A ten hlásek, jak by slavík zazpíval		1979	Brno
2. Brněnští gajdoši	Muzikanti, hrejte	1984 – 1989	Brno
3. Cesty k sousedům		1995	Brno
4. Cimbálová muzika Kašava	Muzikanti, hrejte	1984 – 1989	Brno
5. Cimbálová muzika Zavádka z Čejkovic	Muzikanti, hrejte	1984 – 1989	Brno
6. Cimbálová muzika Rubena Horvátha	Muzikanti, hrejte	1984 – 1989	Brno
7. Cimbálová muzika Pálava z Mikulova	Muzikanti, hrejte	1984 – 1989	Brno
8. Cimbálové muziky Podlužan, Břeclavan	Muzikanti, hrejte	1984 – 1989	Brno
9. Cimbálová muzika Slovácko z Mikulčic	Muzikanti, hrejte	1984 – 1989	Brno
10. Čtvero ročních dob		1984	Brno
11. Dětská písničková soutěž			Brno
12. Hanácké písňe a tance		1991	Brno

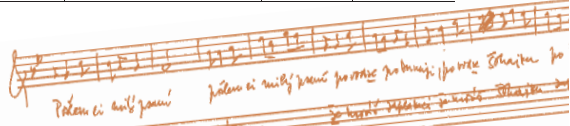

13. Hanácké lidové písně a tance	Medailon souboru Mánes	1991	
14. Horáčtí muzikanti	Portréty	1994	Brno
15. Hraje BROLN			Brno
16. Hudba pro děti		1983 1984	Brno
17. Hulaj, belaj, Janošku		1979	Brno
18. Chvála vína	Setkání se sousedy	1985	Brno
19. Jaro	Moravský rok	1977	Brno
20. Javorníček	Zahraj mně, hudečku	1978	Brno
21. Kinder Wurlitzer			Čs.- rakouská koprodukce
22. Králenky		1977	Brno
23. Krása naší země	Strážnice	1985	Brno
24. Krásně je na horách	Setkání se sousedy	1986	Brno
25. Láska a smrt		1986	Brno
26. Léto	Moravský rok	1977	Brno
27. Léto, milé léto	Setkání se sousedy	1991	Brno
28. Lidová kultura I – <i>spoluantor</i>	Písně domova	1982	Brno
29. Lidové písně	Hudba pro děti	1984	Brno
30. Lilium koleda		1987	Brno
31. Melodie vášně a citu		1988	Brno
32. Metamorfózy – Šálková		1971	Brno
33. Moravské Kopanice	Písně domova		Brno
34. Moravský rok – Jaro	Moravský rok	1982	Brno

35. Moravský rok – Léto	Moravský rok	1981	Brno
36. Moravský rok – Podzim	Moravský rok	1981	Brno
37. Moravský rok – Zima	Moravský rok	1982	Brno
38. Na aktuální téma			Brno
39. Nane oda lavutaris – <i>spoluantor</i>			Brno
40. Na dobrou noc		1987 1988	Brno
41. Na dobrou noc 5/88		1988	Brno
42. Na dobrou noc 9/88		1988	Brno
43. Na dobrou noc – Lúčka		1987– 1989	Brno
44. Nerovná láska			Brno
45. Obřadní tanec a kroj		1987	Brno
46. Otvírajte sa, strážnické brány	Přímé přenosy z MFF Strážnice	1981 1982 1984– 1992	Brno
47. Písně a tance o lovu, myslivcích a pytlácích	Setkání se sousedy	1988	Brno
48. Písně domova	Písně domova	1982	Brno
49. Písně Cikánů – Romů – <i>spoluantor</i>	Hudební studio M	1980	Brno
50. Písně a tance z Uherskohradištska	Hudba pro děti	1987	Brno
51. Písně šťastné i nešťastné		1978	Brno

52. Podlužánek tančí a zpívá		1986	Brno
53. Podzim	Moravský rok	1978	Brno
54. Posezení s BROLNem		1999	Brno
55. Přejde jaro, přijde		1990	Brno
56. Posezení ve sklepě		1999	Brno
57. Promenádní koncert BROLN		1973	Brno
58. Putovali hudci		1971	Brno
59. Rom tančí, hraje a zpívá		1970	Brno
60. Setkání se sousedy		1985	Brno
61. Setkání se sousedy – Hody na Podluží		1987	Brno
62. Setkání Kunovjanu a Ondráše		1999	Brno
63. Silvestr 1983 – stříhový pořad		1983	Brno
64. Stařenka a děti		1982	Brno
65. Strážnice 1982		1982	Brno
66. Ten vánoční čas		1978	Brno
67. Tři primáši – tři zpěváci	Koncertní pořad BROLN	1986	Brno
68. Upre Roma		1988	Brno
69. U strážnických Gajdů	Rodinné muzicírování	1992	Brno
70. Vajíčko z lásky darované		1984	Brno
71. Veselo, muziko		1989	Brno
72. Vítej, podzime	Setkání se sousedy		Brno

73. Vrby se nám zelenají		1980	Brno
74. Z kraje pod Lope-níkem a Javořinou	Písně domova	1982	Brno
75. Z pokolení na pokolení		1982	Brno
76. Zahraj ně, hudečku	Zahraj ně, hudečku	1965 1970 1972 1973 1975 1978 1981	Brno
77. Zahraj ně hudečku – Olšavěnka		1981	Brno
78. Zahraj ně, hudečku – Křenováček, Javorníček		1981	Brno
79. Z tance do tance		1980	Brno
80. Zelené pérečko, červený dolomán	Obřadní tanec a kroj	1987	Brno
81. Záznam MFF Strážnice 1991		1991	Brno
82. Zima	Moravský rok	1977	Brno
83. Zazpívej slavičku	Zazpívej slavičku	1982	Brno
84. Zazpívej slavičku	Zazpívej slavičku	1983	Brno
85. Zazpívej slavičku	Zazpívej slavičku	1984	Brno
85. Zazpívej slavičku 1/85	Zazpívej slavičku	1985	Brno
86. Zazpívej slavičku 2/85	Zazpívej slavičku	1985	Brno
87. Zazpívej slavičku 3/85	Zazpívej slavičku	1985	Brno
88. Zazpívej slavičku 5/85	Zazpívej slavičku	1985	Brno

89. Zazpívej slavičku 1/86	Zazpívej slavičku	1986	Brno
90. Zazpívej slavičku 2/86	Zazpívej slavičku	1986	Brno
91. Zazpívej slavičku 3/86	Zazpívej slavičku	1986	Brno
92. Zazpívej slavičku 5/86	Zazpívej slavičku	1986	Brno
93. Zazpívej slavičku 1/87	Zazpívej slavičku	1987	Brno
94. Zazpívej slavičku 2/87	Zazpívej slavičku	1987	Brno
95. Zazpívej slavičku 3/87	Zazpívej slavičku	1987	Brno
96. Zazpívej slavičku 4/87	Zazpívej slavičku	1987	Brno
97. Zazpívej slavičku 5/87	Zazpívej slavičku	1987	Brno
98. Zazpívej slavičku 2/88	Zazpívej slavičku	1988	Brno
99. Zazpívej slavičku 5/88	Zazpívej slavičku	1988	Brno
100. Zazpívej slavičku 3/89	Zazpívej slavičku	1989	Brno
101. Zazpívej slavičku 4/89	Zazpívej slavičku	1989	Brno
102. Zazpívej slavičku 6/89	Zazpívej slavičku	1989	Brno
103. Zima je krásná	Setkání se sousedy	1993	Brno
104. Zpívá Jarmila Šuláková	Medailon	1986	Brno
105. Zpívá Jožka Černý	Medailon	1985	Brno
106. Zpívá Lubomír Málek	Muzikanti, hrejte	1986	Brno
107. Zpívá Luboš Holý	Medailon	1984	Brno
108. Zpívá Vlasta Grycová	Medailon	1984	Brno
109. Zpívání	Zpívání	1991	Brno

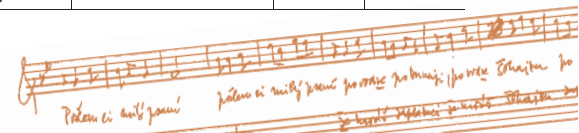
Dramaturg

Název pořadu	Cyklus	Rok	Studio
1. Balady		1991	Brno
2. Byla vojna byla		1986	Brno

3. Cimbál hraje prim aneb Dostaveníčko moravských cimbalistů	Muzikanti hrejte	1985	Brno
2. Červená modrá fiala		1987	Brno
3. Děti zpívají, tančí a hrají	Strážnice 88	1988	Brno
4. Fašanky, ostatky, končiny	Strážnice 88	1988	Brno
5. Horami, dolinami – Jánošík		1989	Brno
6. Hradištské Dolňácko		1989	Brno
7. Hraje, tančí a zpívá Hradištan	Čtyřicet let v písni	1990	Brno
8. Hrají cimbálové muziky LŠU ve Strážnici a Kyjově		1986	Brno
9. Chvála vína	Setkání se sousedy	1985	Brno
10. Jan Míša a Václav Harnoš	Muzikanti hrejte	1986	Brno
11. Jarmark veselosti		1989	Brno
12. Králové a jízdy králů	Písň domova z Uhersko–hradištska	1983	Brno
13. Léto milé léto	Setkání se sousedy	1991	Brno
14. Medailon Františka Okénky		1991	Brno
15. Moravské písně milostné		1986	Brno
16. Muzikanti hrejte – Cimbálová muzika Jury Petru	Muzikanti hrejte	1983	Brno

17. Muzikanti hrejte – Cimbálová muzika Michala Miltáka	Muzikanti hrejte	1983	Brno
18. Muzikanti, hrejte – Cimbálové muziky z Osvětiman a Žďánic	Muzikanti hrejte	1985	Brno
19. Muzikanti, hrejte – Javorník	Muzikanti hrejte	1990	Brno
20. Muzikanti, hrejte – Cimbálová muzika Miroslava Menšíka	Muzikanti hrejte	1986	Brno
21. Muzikanti, hrejte – Lůčka z Kudlovic	Muzikanti hrejte	1987	Brno
22. Na dobrou noc	Na dobrou noc	1988	Brno
23. Na dobrou noc 2/88		1988	Brno
24. Na dobrou noc 6/88		1988	Brno
25. Na dobrou noc 8/88		1988	Brno
26. Na dobrou noc 10/88 – Od večera do rána		1988	Brno
27. Na dobrou noc 4/89		1989	Brno
28. Na dobrou noc 5/89		1989	Brno
29. Naše děti	Strážnice 88	1988	Brno
30. O lidech z Hornácka	Písň domova	1983	Brno
31. Okolo Strážnice	Písň domova	1985	Brno
32. Otvírajte sa, strážnické brány		1986	Brno
33. Písň domova z Brněnska		1985	Brno
34. Písň domova z Podluží	Písň domova	1985	Brno

35. Pod prušánský horů	Písneř domova	1986	Brno
36. Pojďte chlapi k nám aneb Vánoce s Olšavou		1989	Brno
37. Přijde jaro, přijde	Přijde jaro, přijde	1990	Brno
38. Putovali hudci		1992	Brno
39. S Hradišťanem za písničkou		1986	Brno
40. Slovanská svatba	Strážnice '86	1986	Brno
41. Soubor Josefa Černíka	Muzikanti hrejte	1990	Brno
42. Strážnice 85		1985	Brno
43. Taneční obrázky ze Zálesí a Kopanic	Muzikanti hrejte	1990	Brno
44. Ta strážnická brána – Lidové písneř o vojneř	Muzikanti hrejte	1986	Brno
45. Už tu smrtě nesem		1991	Brno
46. Vesnická slavnost na Valašsku	Setkání se sousedy	1989	Brno
47. Vyprávění a muzicírování s Hradišťanem		1991	Brno
48. Zazpívej slavičku 4/85	Zazpívej slavičku	1985	Brno
49. Zazpívej slavičku 2/87	Zazpívej slavičku	1987	Brno
50. Zazpívej slavičku 4/88	Zazpívej slavičku	1988	Brno
51. Zazpívej slavičku 1/89	Zazpívej slavičku	1989	Brno
52. Zazpívej slavičku 5/89	Zazpívej slavičku	1989	Brno
53. Zbojnické chodníčky		1989	Brno
54. Z Horácka a Podhorácka	Písneř domova	1984	Brno

55. Zima na Podluží	Zima na Podluží	1987	Brno
56. Z luhačovického Zálesí	Písně domova	1985	Brno
57. Zpěvačky ze Strání		1992	Brno
58. Zpívá Josef Pilát a Karel Rajmíc	Muzikanti hrejte	1987	Brno
59. Zpívá Karel Sháněl		1990	Brno
60. Zpívá Věra Domincová		1990	Brno
61. Zrcadlo masopustu		1988	Brno
62. Z tance do tance soubor Kunovjan	Muzikanti hrejte	1990	Brno
63. Z Valaška a Slovácka	Písně domova	1984	Brno
64. Z Valaška		1989	Brno

Hudební režie

Název pořadu	Cyklus	Rok	Studio
1. Balady		1991	Brno
2. Hanácké písňe a tance		1991	Brno
3. Horácké písňe a tance		1991	Brno
4. Hrají cimbálové muziky LŠU ve Strážnici a Kyjově		1986	Brno
5. Jaro	Moravský rok	1977	Brno
6. Javorníček – Zahraj mně hudečku	Zahraj mně hudečku	1978	Brno
7. Králové a jízdy králů	Písně domova z Uhersko–hradištska	1983	Brno
8. Láska a smrt		1986	Brno

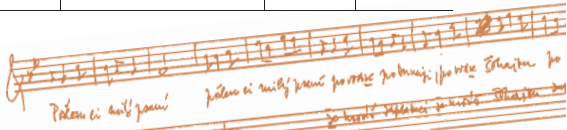
9. Metamorfózy – Šálková		1971	Brno
10. Moravský rok – Podzim	Moravský rok	1981	Brno
11. Moravský rok – Zima	Moravský rok	1982	Brno
12. Muzikanti hrejte – Javorník	Muzikanti hrejte	1990	Brno
13. Muzikanti hrejte – Zavádka z Čejkovic	Muzikanti hrejte	1987	Brno
14. Nejstarší zpěváci Kyjovska		1992	Brno
15. O lidech z Hornácka	Písně domova	1983	Brno
16. Okolo Strážnice	Písně domova	1985	Brno
17. Pásli ovce Válaši		1970	Brno
18. Písně domova z Podluží	Písně domova	1986	Brno
19. Podlužánek tančí a zpívá		1986	Brno
20. Podzim	Moravský rok	1978	Brno
21. Setkání u kolovratu 2		1983	Brno
22. Soubor Josefa Černíka	Muzikanti hrejte	1990	Brno
23. Ten vánoční čas		1979	Brno
24. TST – Žně 1991		1991	Brno
25. Už tu smrt nesem		1991	Brno
26. Varmužovci	Rodinné muzicírování	1992	Brno
27. Vínečko, ne voda		1967	Brno
28. Vítej podzime	Setkání se sousedy	1993	Brno
29. Vyprávění a muzicírování s Hradišťanem		1991	Brno

30. Z Horácka a Podhorácka	Písně domova	1984	Brno
31. Z kraje pod Lope-níkem a Javořinou	Písně domova	1982	Brno
32. Z Kyjovska	Písně domova	1986	Brno
33. Z Luhačovského Zálesí	Písně domova	1985	Brno
34. Z tance do tance soubor Kunovjan	Muzikanti hrejte	1990	Brno
35. Zahraj mně hudečku – Křenováček, Javorníček		1981	Brno
36. Zbojnické chodníčky		1989	Brno
37. Zima na Podluží	Zima na Podluží	1987	Brno
38. Zrcadlo masopustu		1988	Brno

Hudební skladatel

Název pořadu	Cyklus	Rok	Studio
1. A je to lúka			
2. Ančulenka			
3. Bez limitu	Bez limitu	2002	Praha
4. BROLN v Nizozemsku		1965	Brno
5. Co se zdá, je sen			
6. Džem žen	Sama doma	1999	Brno
7. Horami, dolinami – Jánošík		1989	Brno
8. Hore potůčky			
9. Horela, horela			
10. Hudební motiv			

11. Hudební motiv			
12. Javorníček – Zahraj mně hudečku		1978	Brno
13. Královničky			Brno
14. Kyčera, Kyčera			
15. Léto	Moravský rok	1977	Brno
16. Mazurky			Brno
17. Mladé štěpy		1984	Brno
18. Moja žena			
19. Moravský rok – Jaro		1982	Brno
20. Moravský rok – Léto		1981	Brno
21. Motiv			
22. Motiv			
23. Okolo Seče			
24. Oj, letěla bílá hus			
25. Písně a tance z Čech, Moravy a Slovenska		1985	Brno
26. Písně z Brněnska			
27. Podzimní motivy			
28. Polky			
29. Primášova píseň			
30. Primášova píseň			
31. Sadaj slnko			
32. Sadaj slnko, sadaj			
33. Sadaj slnko, sadaj			
34. Tři primáši – Tři zpěváci – koncertní pořad BROLN		1986	Brno

35. V Nižnej vsi muzika			
36. Vandrovali hudci			
37. Vandrovali hudci			
38. Vandrovali hudci III			
39. Vítězná			
40. Vítězná			
41. Zahraj ně hudečku – Křenováček, Javorníček	1981	Brno	
42. Zbojníci			
43. Zima	Moravský rok	1977	Brno
44. Zima na Podluží	Zima na Podluží	1987	Brno
45. Zpívá Jarmila Šuláková		1986	Brno

Hudební spolupráce

Název pořadu	Cyklus	Rok	Studio
1. BROLN v Nizozemsku		1965	Brno

Režie

Název pořadu	Cyklus	Rok	Studio
1. Taneční obrázky ze Zálesí a Kopanic	Muzikanti hrejte	1990	Brno
2. Vřby se nám zelenajó		1980	Brno

Text, průvodní mluvené slovo

Název pořadu	Cyklus	Rok	Studio
1. Kyčera, Kyčera			
2. Okolo Strážnice	Písně domova	1985	Brno
3. Posezení s BROLNem		1999	Brno
4. Posezení ve sklepě		1999	Brno

Účinkující

Název pořadu	Cyklus	Rok	Studio
1. BROLN slaví		1992	Brno
2. Foskar 2003		2003	Brno
3. Musica per Salterio		1993	Brno
4. Muzikanti hrejte – Javorník	Muzikanti hrejte	1990	Brno
5. Na dobré vyhlídce	Na dobré vyhlídce	2000	Ostrava
6. Padesátiletý Ondráš		2004	Brno
7. Ten vánoční čas		1979	Brno
8. Zazpívej slavičku	Zazpívej slavičku	1988	Brno
9. Zazpívej slavičku 3/85	Zazpívej slavičku	1985	Brno
10. Zazpívej slavičku 1/86	Zazpívej slavičku	1986	Brno
11. Zazpívej slavičku 2/86	Zazpívej slavičku	1986	Brno
12. Zazpívej slavičku 3/86	Zazpívej slavičku	1986	Brno
13. Zazpívej slavičku 1/87	Zazpívej slavičku	1987	Brno
14. Zazpívej slavičku 2/87	Zazpívej slavičku	1987	Brno
15. Zazpívej slavičku 4/87	Zazpívej slavičku	1987	Brno
16. Zazpívej slavičku 5/87	Zazpívej slavičku	1987	Brno
17. Zazpívej slavičku 3/88	Zazpívej slavičku	1988	Brno

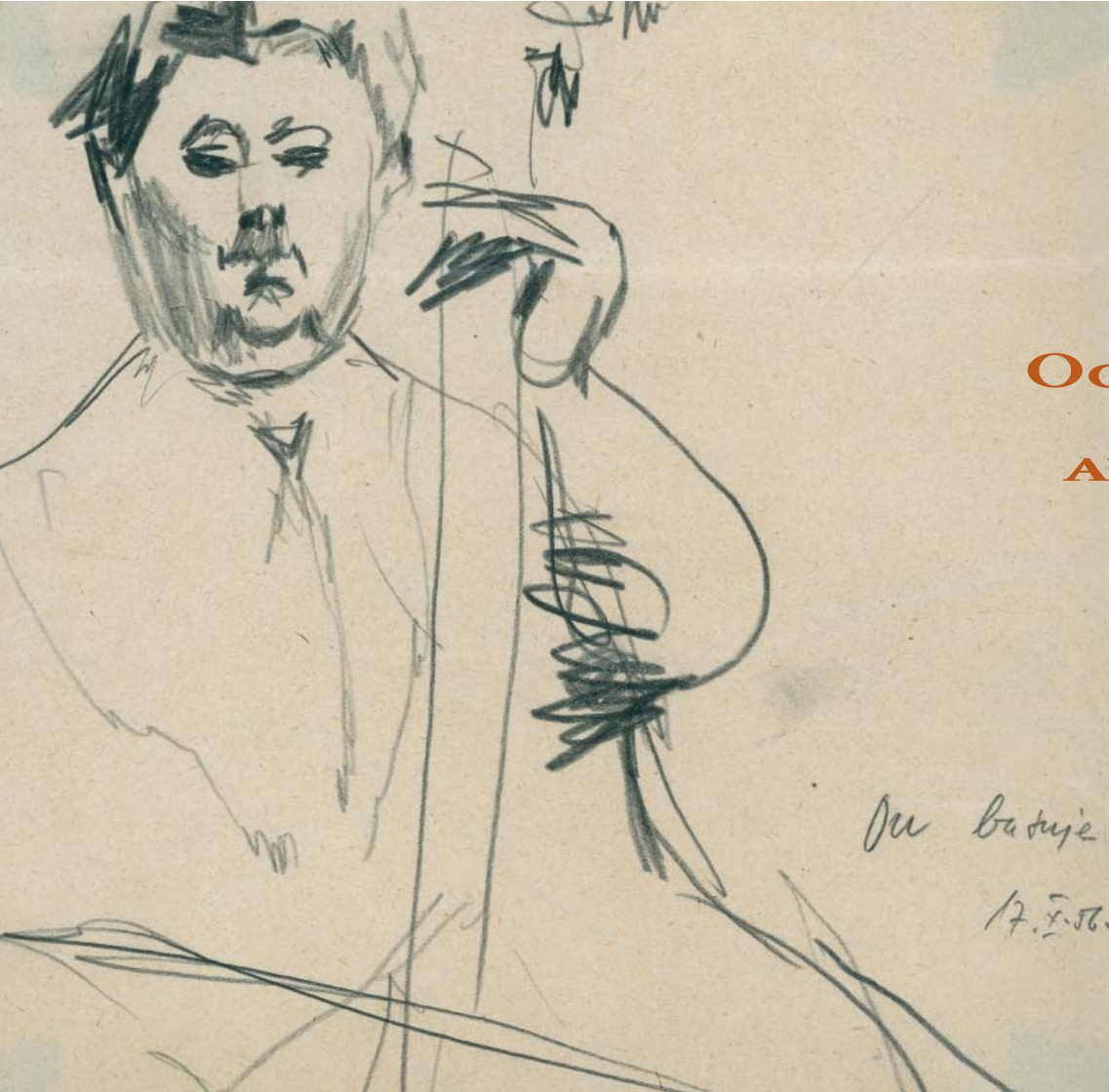
18. Zazpívej slavičku 2/89	Zazpívej slavičku	1989	Brno
19. Zazpívej slavičku 3/89	Zazpívej slavičku	1989	Brno
20. Zazpívej slavičku 4/89	Zazpívej slavičku	1989	Brno
21. Zazpívej slavičku 5/89	Zazpívej slavičku	1989	Brno

Úprava hudby

Název pořadu	Cyklus	Rok	Studio
1. BROLN slaví		1992	Brno
2. Burza zábavy 1/91		1991	Brno
3. Hulaj, belaj, Janošku		1979	Brno
4. Jaro	Moravský rok	1977	Brno
5. Jožka Černý s přáteli		1989	Brno
6. Láska a smrt		1986	Brno
7. Léto	Moravský rok	1977	Brno
8. Léto, milé léto	Setkání se sousedy	1991	Brno
9. Lilium koleda		1987	Brno
10. Moravský rok – Zima		1982	Brno
11. Muzikanti, hrejte – Jánošík		1986	Brno
12. Na dobrou noc 3/88		1988	Brno
13. Padesátiletý BROLN		2002	Brno
14. Písně a tance o lovu, myslivcích a pytlácích	Setkání se sousedy	1988	Brno
15. Podzim	Moravský rok	1978	Brno
16. Posezení s BROLNem		1999	Brno
17. Proměny lidového kroje		1986	Brno

18. Přijde jaro, přijde		1990	Brno
19. Příště u Vás z Vlachovky	Příště u Vás	1995	Praha
20. Putovali hudci		1992	Brno
21. Setkání se sousedy – Hody na Podluží		1987	Brno
22. Šumavská pustina aneb naděje v nás	Cesty víry	2003	Praha
23. Ten vánoční čas		1979	Brno
24. Vajíčko z lásky darované		1985	Brno
25. Vřby se nám zelenajó		1980	Brno
26. Zazpívej slavičku 3/85	Zazpívej slavičku	1985	Brno
27. Zazpívej slavičku 4/85	Zazpívej slavičku	1985	Brno
28. Zazpívej slavičku 4/86	Zazpívej slavičku	1986	Brno
29. Zima	Moravský rok	1977	Brno

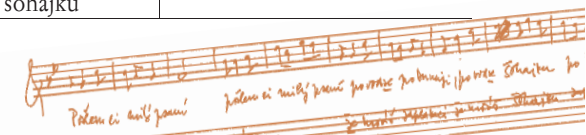

OCHRANNÝ SVAZ AUTORSKÝ

Přehled registrovaných titulů

Název	Poznámka
1. A já v noci nespím	
2. A je to lúka	Z TV filmu Moravský rok – Léto
3. A pastýře nemeškali	
4. A přijeli do Betléma	
5. A tej mojí žence	
6. A ten starý tej mladej nevěří	
7. Ach co si tak děvčecko smutná	Z cyklu Lidové písně z Valašska
8. Ach co ti bylo	
9. Ach mám já zezulenku	Z cyklu Lidové písně z jižního Valašska
10. Ach můj Bože	
11. Ach horečko černá	Z cyklu Lidové písně z Valašska
12. Aj, chodila chodila	
13. Aj, hora hora	Z cyklu Valašské lidové písně
14. Aj, tam na dolince	Z cyklu Valašské lidové písně
15. Aj, ti naši pijávali	EDIT
16. Aj, za našó rájó	
17. Ančo, Kriško	
18. Ančuljenka, Ančuljenka	
19. Anička, dušička	
20. Ba, doliny, doliny	
21. Beskyde, Beskyde	
22. Běžela ovečka	
23. Běží psota přes hory	
24. Boleraz, boleraz	

25. Bozatínské vršky	
26. Budze ráno, budze den	
27. Bystřický	Z cyklu Valašské tance
28. Čerešničky, čerešničky	
29. Černá vlna	Z cyklu Valašské tance
30. Červené jablýška	
31. České mateníky	
32. Chovejte matičko	
33. Chtíc, aby spal	
34. Čí sú to husličky	
35. Cibuličky	CD Nějak takhle to bylo
36. Cikánská ukolébavka	Z filmu Upre roma
37. Co sa stalo nové	
38. Co sem já nažala	CD Dunaj široký hluboký
39. Co to máš Janíčku	Z cyklu Valašské lidové písně
40. Co to tak svítí v Betlémě	
41. Co to ten slaviček tak tluče	Moravské Vánoce
42. Co to znamená	
43. Daleko, široko	
44. Darebné písně	
45. Debech bela sobě paní	
46. Děkuje panu hospodáři	Moravské Vánoce
47. Den přeslavný jest k nám přišel	
48. Dívala sa Marynka	
49. Dívča z Javoriny	
50. Do šáší má milá	Z cyklu Jihovalašské lidové písně
51. Dobře bylo slavičkovi	
52. Dojdi k nám šohajku	

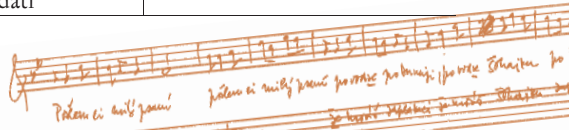

53. Doma ste doma	
54. Dráteník	Z cyklu Lašské tance
55. Dudíkovské noty	
56. Dyby byla Morava	Z cyklu Valašské lidové písně
57. Dybych já věděla	Z cyklu Lidové písně z jižního Valašska
58. Dyž sem byl malunký	Z cyklu Lidové písně z jižního Valašska
59. Dyž sem já šel od milenky	Z cyklu Lidové písně z Valašska
60. Dzakujem ci milý	
61. Ej, lúčky lúčky	Z cyklu Lidové písně z Valašska
62. Ej, nad Pálavú	
63. Ej, od Buchlova	
64. Ej, toč sa dívča	Z cyklu Lidové písně z Valašska
65. Ej, totu, totu	EDIT
66. Ej, veru nebudem	
67. Ej, žandári	
68. Ej, bola láska	
69. Ejhle, chasa naša	Z cyklu Valašské koledy
70. Ej, mám já krepelenku	
71. Ej, svítilo slunéčko	Z cyklu Jihovalašské lidové písně
72. Ej, umrela ně žena	Z cyklu Jihovalašské lidové písně
73. Ej, zerzoz, zerzoz	
74. Enom si cérečko	Z cyklu Lidové písně z jižního Valašska
75. Eště si já pohár vína zaplatím	
76. Eště som sa neoženil	EDIT
77. Gúlané	

78. Gurolečka	
79. Halaj, belaj	
80. Halé dítě	
81. Három, fárom	
82. Hečené	
83. Hej, Barto	
84. Haj, haj, haj, haj zelený haj	
85. Hej, Ivane	
86. Hej, pod Roháčom	
87. Hej, starala sa mamka má	
88. Heno, na tej strane	
89. Hola páni mozekanti	CD Zpěváček – Slávik
90. Hola, hola	
91. Holáň	Z cyklu Valašské tance
92. Holiánské pastocha	
93. Hopsa pacholátka	
94. Hora, černá hora	
95. Hore Hron	
96. Hore potůčky	
97. Hory sa černajú	
98. Hrablový	
99. Husári, husári	
100. Husička divoká	
101. Hustý	Z cyklu Po myjavsky do tanca
102. Išla Marína	
103. Já malý přicházím	
104. Já neborák chromý Valach	Moravské Vánoce
105. Já sem si počal libě spáti	
106. Já su malá panyнка	

107. Ja, dolina, dolina	
108. Jano z hory jede	
109. Jano, milý Jano	
110. Jánošík, Jánošík	Z cyklu Jihovalašské lidové písně
111. Jede Valach na hory	
112. Jeden zabil vepřa	
113. Jozef, muj kochany Jozef	Moravské Vánoce
114. Kalamajka	Z cyklu Lašské tance
115. Kampak povandruješ	
116. Katerinka	
117. Kdo nám tu zahrádku	
118. Když sem já šel na hody	
119. Když komára ženili	
120. Když sem byl malučký	
121. Když sem byla malučká	
122. Keby sa ptali	
123. Keby sa ta mamka ptali	
124. Keby sa ně dala opáčit	
125. Kebych ja vjedzela	
126. Kebych mala sokolove kridla	
127. Ked sa Janko na vojnu bral	
128. Ked sem bul maličký pacholíček	
129. Ked sem išeu ces ty hory	
130. Ked sem kosil	
131. Kedy šohajko	
132. Klenova, Klenova	
133. Koleda, koleda Štěpáne	Moravské Vánoce

134. Kolednice idú	
135. Kolikrát sem, má Kačenko	
136. Konopa, konopa	
137. Konopja, konopja	
138. Kopaný	Z cyklu Valašské tance
139. Ková synek, ková vrata	Moravské Vánoce
140. Kovářská	
141. Kovářský	Z cyklu Valašské tance
142. Královničky	
143. Kyčera, Kyčera	
144. Kyjový	Z cyklu Valašské tance
145. Laj, tulaj, počúvaj	
146. Lašské tance	
147. Laštovička	Z cyklu Valašské tance
148. Létala si vlaštověnka	
149. Létala sojenka, létala	
150. Letěl, letěl roj	
151. Letěl sokol, zaletěl	
152. Lidové písně z jižního Valašska	
153. Lidové písně z Valašska	
154. Liptovský čardáš	
155. Lístečku z javora	
156. Lúka, moja lúka	
157. Mala som dvacat let	
158. Malí a velcí koledníci	
159. Malované vajíčko	
160. Maria Panna krmí dítěátko	
161. Maryš, moja Maryš	
162. Máte-li nám dáti	

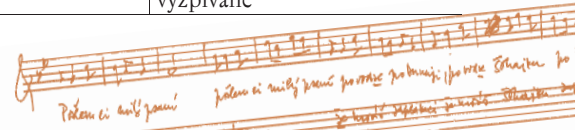

163. Měla sem já šohajčka	CD Zpěváček – Slávik
164. Měsíčku, měsíčku	Z cyklu Valašské lidové písně
165. Milá moja, neumíraj	
166. Milostné písně z Valašska	
167. Mlynářský	
168. Mohua sem být tak veselá	
169. Muzikanti, co děláte	
170. Muzikanti hrajte	
171. Myjava, Myjava	
172. Myjavská veža	
173. Myjavský tanec	
174. Myjavský verbunk	
175. Myslivečku, myslivče	
176. Na bielej hore	
177. Na dolňácký cimbál	
178. Na Janovej hore	
179. Na koledu my idem	Z cyklu Vánoční koledy ze Štramberka
180. Na kopečku stála	
181. Na Myjave	
182. Na Šariši	
183. Na tej hore vysokej	
184. Na tom našem rusavském kostele	
185. Na tých fojtových lukách	Z cyklu Lidové písně z Valašska
186. Na uherskej straně	
187. Na Vánoce	
188. Na Vánoce, na ty hody	
189. Na Vsetíně	
190. Na Vsetíně tam je lúka	CD Zpěváček – Slávik

191. Na záhumňu	
192. Nad Břeclavú zasvítilo slunéčko	
193. Náš Janíček	
194. Naša holka šla na hode	
195. Nastala nám koleda	Z cyklu Vánoční koledy ze Štramberka
196. Ne chvaljusja	
197. Nebanovala bych	
198. Nebij mene můžu v noci	
199. Nebrkoc cérečko	Z cyklu Lidové písně z jižního Valašska
200. Nechali ně moja mamka zkázat	
201. Nechodívaj k nám	
202. Nedávaj ňa mamko	
203. Není ně najlútej	
204. Nepij, šohaj vođu	CD Při červeném víně
205. Nerada sa prisahám	
206. Nový rok nastává	
207. O Vánocách	
208. Obracanáý	Z cyklu Jihovalašské lidové písně
209. Obrázky z Komjatnej	
210. Od Prešpurka	
211. Odzemek	
213. Oj, letěla bílá hus	
214. Oj, na královským mostě	
215. Oj, spivaju, spivanočky	
216. Oj, to je ten ptáček	
217. Okolo Myjavy	

218. Okolo Pavlovic	
219. Okolo Seče	
220. Ondráš	Lidový tanec z Lašska
221. Opytaj sa kovára	
222. Ovce, moje ovce	
223. Ó, velmi sčasná hodina	Z valašských koled
224. Panenka Maria	
225. Paní matko, pěknú ceru máte	
226. Pásl ovčák ovce	
227. Pásla barany	Z cyklu Lašské tance
228. Pásli my smy ovce	Z cyklu Vánoční koledy ze Štramberka
229. Pásli ovce valaši	
230. Páslo děvčátko	Z cyklu Lidové písně z jižního Valašska
231. Pastýřé, nespěte	Z cyklu Valašské koledy
232. Perína má štyry rožky	EDIT
233. Piju já	EDIT
234. Pilky	Z cyklu Lašské tance
235. Pilo by sa pilo	
236. Písně z Terchové	
237. Po kopaničarsky	Z cyklu Po myjavsky do tanca
238. Po myjavsky do tanca	Tance: Starobabská, Vyhazovaný, Hustý
239. Počkejte vy páni	
240. Počúvajte, co vám povím	
241. Pod horama	
242. Pod Ježíšku mezi nás	
243. Pod těšínským mostkem	Z cyklu Lašské tance

244. Poď ta moja milá, poď ňa vyprovodit	
245. Poďte, chlapi k nám	
246. Poďte ľudia z pola	
247. Podzimní motiv I	TV film Moravský rok
248. Podzimní motiv II	TV film Moravský rok
249. Poludně, poludně	
250. Poslali ňa pro vođu	
251. Povej, vetřík, povej	
252. Poznal sem svět malučko	
253. Prečo sa ty za mnú vláčíš	
254. Před naším	
255. Před naším domem	
256. Před susedovym	
257. Predali krajňáci ovce	
258. Při Betlémě	Z valašských koled
259. Při vánoci	
260. Primášova pieseň	
261. Primášovy noty	
262. Ptačí svatba	Dětský soubor Javorníček – ČST Brno
263. Ptáčku jařabatý	
264. Půjdem spolu do Betléma	
265. Radost zvěstujem	
266. Raubšíček	Z cyklu Valašské tance
267. Rekrutský tanec	
268. Rosička na trávu sedá	
269. Sadaj slnko, sadaj	
270. Sedělo dívča	CD Příběhy písní i tancem vyzpívané

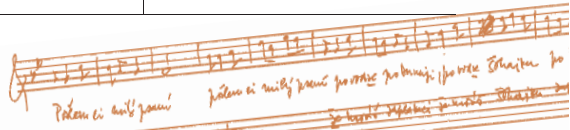

271. Sedí panna v komúrce	CD Příběhy písní i tancem vyzpívané
272. Sedí pantáta	
273. Sedí vrabec na pilíři	
274. Sedlcké z Luhačovského Zálesí	CD Příběhy písní i tancem vyzpívané
275. Sekal bučka	Z cyklu Lašské tance
276. Sekera, motyka	Z cyklu Jihovalašské lidové písně
277. Sem pospěšte ptáčátka	
278. Šest dní do týdňa	Z cyklu Jihovalašské lidové písně
279. Ševcovský	Z cyklu Valašské tance
280. Šil stařeček	
281. Šípková růžičko	
282. Sívá hus	Z cyklu Valašské lidové písne
283. Skleněná kulička	TV film Cikánská píseň života
284. Skleničko ty skleněná	EDIT
285. Škoda je ti, vtáčko	
286. Škoda ta, šohajku	
287. Šla děvečka	
288. Slavíček zpívá	
289. Sliachánská bursa	Soubor Jánošík
290. Šlo děvčátko	Z cyklu Jihovalašské lidové písne
291. Sloboděnka, sloboda	Z cyklu Valašské lidové písne
292. Slunéčko vycházá	
293. Slunéčko zachodí	Z cyklu Valašské lidové písne
294. Šly děvčata	
295. Šly děvčata na jahode	

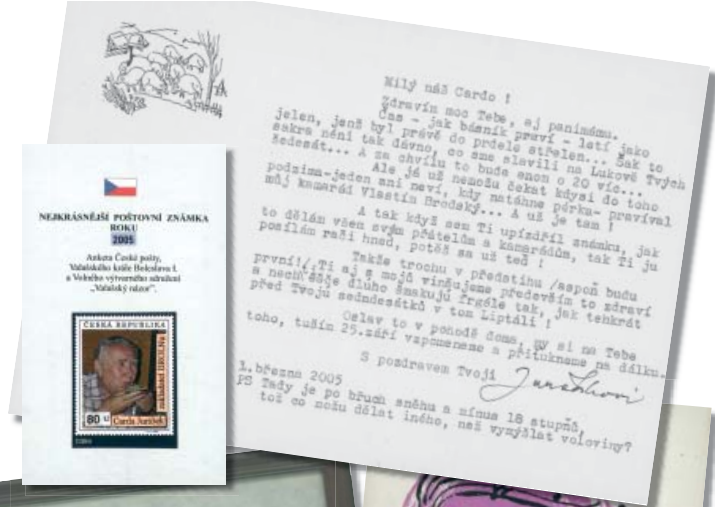
296. Smutné časy nastávají	
297. Sobotěnka ide	
298. Špicpolka	
299. Starala sa mamka má	
300. Starobabská	
301. Starodávny	
302. Štěstí zdraví	
303. Štěstí, zdraví, pokoj svatý	
304. Stojí vrba pochylá	Z cyklu Vánoční koledy ze Štramberka
305. Štydiry, štydiry	
306. Súsede, súsede	
307. Svatba z moravsko- slovenského pomezí	
308. Svatební tanec z Horechroní	
309. Svatební veselí	
310. Svatební ze Strání	
311. Sviňák	Z cyklu Lašské tance
312. Syneček koníčky hledá	
313. Ta kulhavá Kateřinka	
314. Ta naša lavečka	
315. Ta rusavská dědina	
316. Také sa mi dívča páčí	
317. Tance z Brněnska	
318. Tancovala a neznala	
319. Tancuj, tancuj, vykrúcaj	
320. Tanec z Komjatnej	
321. Taneční písně z Bílých Karpat	
322. Teče voda	Z cyklu Valašské tance
323. Teče voda kolajú	

324. Ten súsedú synek	Z cyklu Lidové písne z jižního Valašska
325. Ten vánoční čas	
326. Tetka	
327. Ti myjavský páni	
328. Tichá voda do Dunajka padala	
329. Točené z Valašska	
330. Trávnice	CD Příběhy písní i tancem vyzpívané
331. Třeba so já maličká	
332. Tři lidové písne z Brněnska	
333. Tri žertovné piesne	
334. Trnka	Z cyklu Lašské tance
335. Ty luňáčku, ptáčku	
336. U Dunaja	
337. U Dunaja stála	
338. U myjavských hudců	
339. U našeho jazera	
340. Uderila jedna	
341. Usni Aničko	
342. Už je jaro	
343. Už sa svadba dokonává	
344. V nižnej vsi muzika	
345. V oblacích krásných	
346. V širém poli	
347. V Zarazicách krajní dům	
348. Valašské koledy	
349. Valašské tance	
350. Valašské točené	
351. Vandrovali hudci	

352. Vánoční koledy ze Štramberka	
353. Včera sme bratrové	
354. Včera zme bratrové milí	
355. Vdávala bych sa	Z cyklu Valašské lidové písne
356. Veje vetor po ovesnom klasu	Muzikanti, co děláte
357. Vesele babičky	Film Moravský rok
358. Veselé vánoční hody	
359. Veselme se, radujme se	
360. Vím já hájíček zelený	
361. Vím já jeden hájíček	
362. Vím já jednu křepeličku	Z cyklu Valašské lidové písne
363. Vínečko bílé	
364. Vinšuju vám dobrý den	
365. Vlk s kozó tancuje	Film Moravský rok – Zima
366. Vrtěné	
367. Vrtěné z Podluží	
368. Vy řezníci	Z cyklu Lašské tance
369. Vychodí měsíček nad Javorníček	
370. Vyhadzovaný	Z cyklu Po myjavsky do tanca
371. Vyletěla sojka	
372. Vyletěla vrana	
373. Vysoko zornička	
374. Z jednej strany chvojka	
375. Z myjavských Kopanic	
376. Z nožky na nožku	Panton
377. Z pod suchého javora	
378. Za Dunaj	Z cyklu Lidové písne z jižního Valašska
379. Za hájíčkem	

380. Za našima humnama	
381. Za tú horú, za vysokú	EDIT
382. Záhoncček petržele	
383. Zahrajte mi, muzikanti	
384. Zahrajte ně do kolečka	Z cyklu Valašské lidové písně
385. Zajdi slunko	Z cyklu Lidové písně z Valašska
386. Zakukala kukuljenka	Z cyklu Jihovalašské lidové písně
387. Žal, žal, žal mi je	
388. Zaleť sokol	
389. Žalo děvča, žalo trávu	
390. Žaloval sa pták ptákoví	
391. Zasadil sem čerešenku	
392. Zazpívaj slavičku	
393. Zbojnický	
394. Zdálo sa ně zdálo	
395. Zelená se louka	
396. Želenajú še chotári	
397. Zelené sem sela	Z cyklu Milostné písně z Valašska
398. Zima je mně, zima	
399. Zlámalo sa ně	Z cyklu Valašské lidové písně
400. Zpívala bych sobě	
401. Ztratil žebřák kabelu	Z cyklu Lašské tance
402. Ztrátila sa na salaši slanina	CD Zpěvák – Slávik
403. Ztrátila sem notu	

Členství v Programové radě MFF Strážnice:

1951, 1958, 1959, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995

Členství v senátu Programové rady MFF Strážnice:

1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004

Autorství, režie a odborná spolupráce strážnických programů:

1964 Slavnostní koncert BROLN
 1970 Slovanské národy ve zpěvech a tancích
 1978 Má země písní rozkvétá
 1980 Ta brněnská brána
 Hudci, milí hudci, dlouho-li hrajete
 1981 Hoš, Podluží
 Hudci
 1983 Otvírajte sa, strážnické brány (televizní pozvánka)
 1984 Otvírajte sa, strážnické brány (televizní pozvánka)
 1985 Otvírajte sa, strážnické brány (televizní pozvánka)
 1986 Otvírajte sa, strážnické brány (přímý televizní přenos)
 1987 Otvírajte sa, strážnické brány (přímý televizní přenos)
 1988 Otvírajte sa, strážnické brány (přímý televizní přenos)
 1989 Otvírajte sa, strážnické brány (přímý televizní přenos)
 1990 Otvírajte sa, strážnické brány (přímý televizní přenos)
 1991 Otvírajte sa, strážnické brány (přímý televizní přenos)
 1992 Otvírajte sa, strážnické brány (přímý televizní přenos)
 1998 Z krajín za obzorem
 Písne domova
 Setkání – tentokrát s Ondrášem a Kunovjanem

2000 Žijí v písni. Jubilující zpěváci a muzikanti
 2001 Ozvi se, písničko!
 2003 Z hor a dolin (pořad Folklorního sdružení ČR)

Členství v porotě pěveckých soutěží:

1958, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 2000, 2001, 2002

REJSTŘÍK

Institute, soubory:

Agentura vojenských informací a služeb (AVIS) MO ČR 5

Armáda ČR (A ČR) 119

Armádní soutěž umělecké tvořivosti (ASUT) 16

Aton (vydavatelství) 163

Barbu Lauturu Bukurešť (Rumunsko) 11

Bartosův soubor Zlín 111

Boni Pueri 166

Brněnská konzervatoř 16

Brněnsko 166

Brněnský rozhlasový orchestr (BROLN) 10, 11, 13, 14, 17, 29, 34, 36, 37, 40,

42, 46, 48, 49, 60, 67, 73, 75, 76, 86,

88, 91, 92, 98, 109, 111, 117, 119, 126,

133, 136, 151, 160, 163, 167, 169, 170,

171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178,

179, 180, 184, 185, 189, 190, 191, 203

Mánes Prostějov 184

Brněnští gajdoši 175, 183

Břeclavan Břeclav 72, 166, 183

Burčáci 13, 115, 170, 171, 175, 177, 179

Cimbál Bratislava 11

Cimbálová muzika Burčáci 50, 51

Cimbálová muzika Jaroslava Čecha

(též Čechovci) Uherské Hradiště 13,

18, 24, 101, 166, 167, 170, 171, 175,

178, 179, 180

Cimbálová muzika Jarka Mišekfika 167

Cimbálová muzika Kašava 24, 183

Cimbálová muzika Jožky Severina 93,

130, 131, 165, 166, 170, 175, 178

Cimbálová muzika Kašava 24, 183

Cimbálová muzika Slovácko 167, 183

Cimbálová muzika Písečan 167

Cimbálová muzika Šabla 167

Cimbálová muzika Viléma Zahradníka

167

Cimbálová muzika Petra Olivy 173

Cimbálová muzika Závádka Čejkovice

183, 188

Cimbálová muzika Rubena Horvátha 183

Cimbálová muzika Pálava Mikulov 183

Cimbálová muzika Jury Petrů Kyjov 186

Cimbálová muzika Michala Miltáka

Strážnice 187

Cimbálová muzika z Osvětiman 187

Cimbálová muzika ze Žďánic 187

Cimbálová muzika Mirka Menšíka

Strážnice 187

Cymbelín Brno 144

Československá resp. Česká televize

(ČST, ČT) Brno 5, 17, 67, 77, 106,

123, 152, 160, 163, 197

Česká televize (ČT) Ostrava 103, 124

Československá resp. Česká tisková

kancelář (ČTK) Brno 42

Československý rozhlas resp. Český

rozhlas (ČRo) Brno 5, 8, 10, 14, 15,

43, 72, 98, 109, 111, 114, 160, 163, 165,

169, 170, 171

Československý státní soubor písní

a tanců (ČSSTP) Praha 37, 102

Český rozhlas Plzeň 29

Důbravěna Valašské Klobouky 23

EDIT (vydavatelství) 50, 163, 165, 167,

194, 197, 198, 200

Etnologický ústav Akademie věd ČR

(EÚ AV) Brno 98

Fakultní nemocnice u sv. Anny Brno 43

Filozofická fakulta Masarykovy

univerzity (FF MU) Brno 6, 163

Folklor (časopis FoS ČR) 18, 20, 36, 78,

89, 142, 153, 156, 158

Folklovní sdružení ČR (FoS ČR) 5, 20,

34, 119, 203

Folklovní sdružení Jánošík Brno

(FOS) 165

Fontana (vydavatelství Holandsko) 166

Frolkův soubor Brno 10

Gallup Music (vydavatelství) 165

Gnosis (vydavatelství) 166

Grunik Ostravice 72

Gymnázium Zlín 162

Hornácká cimbálová muzika Martina

Hrbáce (též Hrbáci) 13, 153, 167

Hornácké slavnosti 139

Hradišťan Uherské Hradiště 9, 173,

186, 187, 188

Hudební rada města Brna 14

Hudecké dny Břeclav 132

Janáčkova akademie múzických umění

(JAMU) Brno 46, 72, 163

Javorníček Brno 18, 113, 114, 117, 133, 134,

163, 169, 177, 180, 185, 188, 189, 190,

43, 72, 98, 109, 111, 151, 152, 166, 169,

173, 174, 175, 176, 180, 187, 188

Jednotné zemědělské družstvo (JZD)

Lukov u Zlína 110, 126

Jihlavsko 166

Kašava Zlín 110, 111, 112, 126

Klebetníček Vyškov 106

Klub přátel lidové umění 16, 40, 99, 163

Krajský výbor Komunistické strany

(EÚ AV) Brno 98

Kunovjan 13, 167, 170, 171, 175, 177, 178,

179, 185, 188, 189, 203

Křenováček Křenovice 117, 185, 189, 190

Kyčera Halenkov 104

Lidová hudba Samka Dudíka 13

Lidová tvořivost (časopis) 18

Lůčka Kudlovice 187

Mahenovo divadlo Brno 20

Mánes Prostějov 183

Městský poradní sbor pro lidový tanec

Brno 14

Mezinárodní dudácký festival (MDF)

Strakonice 14, 20

Mezinárodní festival dětských souborů

(MFDS) Písní a tancem Luhačovice 154

Mezinárodní folkloristické centrum

při OIRT 15

Mezinárodní folklorní festival (MFF)

Strážnice 14, 23, 42, 78, 88, 96, 104,

110, 115, 156

Mezinárodní folklorní soutěžní festival

Gorizie (Itálie) 147

Ministerstvo obrany ČR (MO ČR) 5

Moravský soubor lidových písní a tanců

(MSLPT) Brno 10, 11, 31, 48, 56, 69,

75, 90, 117, 138, 139, 162, 169, 170,

172, 174, 175, 177

Muzika Valašského krúžku Brno 10, 91

Muzeum jihovýchodní Moravy Zlín 109

Muzeum romské kultury Brno 144

Národní ústav lidové kultury (NÚLK,

dříve ÚLK) Strážnice 5, 45, 73, 78

Národopisná revue (časopis) 46

Národopisná skupina studentského

klubu Palacký Valašské Meziříčí 56

Národopisné aktuality (časopis) 18

Niederösterreich (Dolní Rakousko) 123

Norkova kapela 9

Občianské združenie Hrochot

(Slovensko) 44

Obvodní kulturní a vzdělávací středisko

Brno 16, 163

Odra Ostrava 34

Ochranný svaz autorský (OSA) 5

Olšava Uherský Brod 13, 18, 24, 27, 40,

127, 166, 167, 177

Olšavěna Uherský Brod 27, 86, 185

Ondřejnica Stará Ves nad Ondřejnicí

88, 89

Orchester ľudových umeleckých

nástrojov (OLÚN) Bratislava 38,

173, 175, 176, 180

Ostravica Frýdek – Místek 147, 148

Palác šlechtičen Brno 98

Panton (vydavatelství) 16, 152, 163, 165,

166, 167, 199

Písníčka (vydavatelství) 165

Philips (vydavatelství) 166

Plzeňský lidový soubor 179

Pod křenovým májím 118

Podlužan 170, 175, 179, 183

Podlužánek Prusňany 188,

172, 174, 175, 177

Programová rada MFF Strážnice 14,

20, 73, 163

Radio Proglas Brno 25, 26

Rangers - Plavci 120

Reálné gymnázium Františka Palackého

31, 56

Reálné gymnázium Kroměříž 162

Reduta Brno 46, 47

Rožnovská valaška (festival) 156, 157

Senát MFF Strážnice 74

Slovácké divadlo Uherské Hradiště 20

Slovácký krúžek Brno 10, 48, 90, 93

Slovácký soubor Jaromíra Běhunka

Brno 10

Sochovy slavnosti Lhotka pod

Ondřejníkem 88, 89

Soubor Josefa Černíka 187, 188

Spolkové gymnázium Zlín 95

Strážná hůrka 139

Strážnické slavnosti 8, 52

Supraphon (vydavatelství) 16, 152,

165, 166, 167

Svaz Cikánů – Romů 15, 72, 83, 126, 163

Ústřední poradní sbor pro lidovou

píseň při ÚKVČ Praha 14

Valašská muzika Lutonina u Vizovic 125

Valašský krúžek 9

Valašský krúžek Valašské Meziříčí 56

Valašský krúžek Jaseňná 124

Valašský krúžek Brno 31, 36, 42, 48, 54,

60, 75, 90, 123, 149, 162

Valašský krúžek Valašské Meziříčí 56

Valašský rok Rožnov pod Radhoštěm 149

Vojenský soubor lidových písní a tanců

(VSLPT) Jánošík Brno 16, 17, 18, 20,

40, 48, 65, 77, 117, 129, 140, 159, 163,

166, 167, 176, 186, 191

Vojenský umělecký soubor (VUS)

Ondráš Brno 5, 16, 18, 20, 33, 34, 40,

43, 48, 65, 66, 69, 70, 71, 78, 84, 85, 88,

93, 108, 117, 118, 119, 128, 129, 139,

40, 146, 148, 156, 159, 160, 163, 166,

169, 170, 171, 172, 173, 174, 176, 177

78, 179, 185, 190, 203

Vsacan Vsetín 13

Vypálkovic Praha 9, 36

Vysoká Jihlava 32

Zvolenské Kučerovo folklórne

minimázeum Zvolen (Slovensko) 78

Místní rejstřík:

Asie 48

Austrálie 13

Beyreuth (Bavorsko, Německo) 7, 162

Bílá 147

Bojkovice 91

Bratislava (Slovensko) 20, 38, 158, 180

Brněnsko 17, 187, 189

Brno 7, 10, 13, 14, 15, 16, 17, 20, 25, 34,

43, 46, 47, 54, 56, 60, 62, 65, 67, 69, 71,

72, 77, 84, 89, 90, 91, 93, 94, 98, 99,

100, 106, 108, 111, 113, 114, 117, 125,

131, 132, 139, 141, 144, 147, 149, 151,

162, 163, 165, 169, 170, 171, 172, 173,

174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 183,

184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191

Brno – Královo Pole 129, 137

Brušperk 88, 89

Břeclav 102, 132

Budapešť (Maďarsko) 16

Bukurešť (Rumunsko) 16

Bulharsko 11

Čechy 17, 92, 99, 189

Česká republika (ČR) 15

Československo (ČSSR) 13, 123

Čína 11, 49

Dílhy Klčov (Slovensko) 104

Evropa 40

Frankfurt nad Mohanem (Německo)

47

Frýdek – Místek 147

Gorizie (Itálie) 147

Haná 17, 165, 166

Hanácké Slovácko

Velká nad Velicíkou 27, 47
 Velké Karlovice 31, 62, 149
 Velké Losiny 20, 34, 64, 89, 127, 142
 Veselá 6, 8, 58, 91, 111
 Veselí nad Moravou 137
 Vídeň (Rakousko) 17
 Vietnam 49
 Vizovice 7, 8, 91, 111, 125
 Vsačský Cáb 31
 Vsetín 124
 Vyškov 106, 107
 Zádveřice 8
 Záhřeb (Jugoslávie) 16
 Zlín 7, 46, 91, 109, 111, 117, 162
 Želechovice 111
 Žirovnice 113, 114, 134

Jmenný rejstřík:

Adler 16,
 Ambrozová Elena 174
 Andrašovan Tibor 44
 Bartók Béla 21
 Bartoš František 7, 8
 Bařinka Antonín 23
 Beran Jan 176
 Berky – Búdan Jozef 76
 Berky – Litom Jozef 45
 Berky – Paláč Martin 45
 Berky – Paláč st. 45
 Bezděk Ladislav 8, 121, 169, 177
 Běhuněk Jaromír 7, 10, 12, 13, 93, 162
 Bízová Helena 25, 26
 Blaha Jan 27
 Blaha Miroslav 170, 175, 177, 179
 Bláha Zdeněk 29, 179
 Blažek František 72
 Blažek Jan 132, 170, 175
 Böhm Vladimír (též Miroslav) 31, 55, 178
 Bonuš František 8

Brtník Míla 31, 32
 Buroňová Anna 34
 Cahová Barbora 172
 Carda (předzdivka J. Juráška) 8, 29, 31, 32, 33, 36, 37, 40, 46, 47, 48, 49, 30, 52, 54, 55, 56, 57, 58, 61, 65, 67, 68, 73, 75, 76, 83, 84, 85, 86, 87, 90, 91, 92, 95, 97, 103, 106, 107, 109, 110, 111, 112, 115, 116, 121, 124, 125, 126, 127, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 144, 145, 146, 149, 151, 152, 158, 160
 Čáp Josef 114
 Čápková Marie 114
 Čech Vladimír 93
 Černý Aleš 43
 Černý Josef (též Jožka) 17, 180, 186, 191
 Červenková Helena 13, 166, 171, 172, 174
 Čevelová L. 180
 Číkoš Štefan 13
 Čubíková Jana 179
 Čumpelík Jan 37
 Čumpelíková Barbora 36, 37
 Daďák Jaromír 12, 170
 Dobrovolský František 138, 14
 Domincová Věra 173, 188
 Doriňák Slávek 63
 Dostál Pavel 163
 Drápal V. 171
 Dudík Miroslav 38, 39, 173, 176
 Dudík Samuel (též Samko) 13, 38, 46, 47, 77, 126, 171
 Dušková Božena 166
 Dvorský Peter 20, 119
 Dvořák Karel 76
 Ernest Vladimír 7, 162
 Fabián Alois 149
 Faldík 91
 Fečovci 167
 Fiala Alois 12, 149, 169, 173, 176, 178, 179
 Fialová Vlasta 169
 Foretník Martin 93

Frolka Antoň 13, 166
 Fuksa Jan 16, 106
 Gajda Jan st. 20
 Gajdi 14, 183, 185
 Gajdová Lenka 176
 Gazárková Eva 175
 Gelnar Jaromír 34
 Ginter 91
 Giňa Josef 126
 Giňovci 167
 Grycová Vlasta 12, 14, 17, 40, 41, 167, 171, 179, 180, 186
 Guzová Jana 77
 Hába Alois 125
 Hába Antonín 125
 Habartová Petra 172, 178
 Habartová Terezie 178
 Habartová Markéta 178
 Harnoš Václav 20, 186
 Havelka Svatopluk 56
 Helfert Vladimír 64
 Heřmánková Hana 115
 Hladký Zbyněk 179
 Hlaváček Bohumil 42
 Holá Ludmila 14
 Holík Dušan 44, 46
 Holomek Miroslav 83
 Holomek Tomáš 83
 Holý Dušan 11, 12, 14, 44, 47, 49, 76, 109, 127, 131, 163, 165, 167, 172, 175, 177, 178
 Holý Luboš 12, 14, 17, 20, 44, 48, 76, 127, 131, 165, 167, 169, 170, 173, 174, 175, 176, 178, 179, 180, 186
 Holý Martin 110
 Holzapfel Milan 54, 175
 Horňák Drahoš (též Tuka) 127
 Horváth Eugen 83
 Horvátovci 144, 167
 Hotárková Libuše 173
 Fiala Alois 12, 149, 169, 173, 176, 178, 179, 172, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180
 Hovorková Martina 177

Hovorková Zdena 169, 170, 171, 173, 178
 Hrbáč Martin 44
 Hrnisko Ján Gašpar 13, 14, 48, 166, 174
 Hriskovci 144
 Hrná Štěpán 174
 Hurák Juraj 169, 177
 Chovanec Jura 27
 Ilík František Holmes 30
 Imrýšek Gustav (strýc Kráčařík) 111
 Jabůrková Jana 176
 Jakubiček Jaroslav 12, 166
 Janáček Leoš 11, 34, 46, 47, 89, 126, 132, 136
 Jančák Karel 7, 91, 162
 Jančík Antonín 12, 52, 53, 97
 Jančíková Květa 52, 53
 Janů Petra 104
 Jelínková Květa 54
 Jelínková Zdenka 14, 34, 69
 Jeřábek Richard 56, 149
 Jurášek Čestmír 6, 7, 162
 Jurášek Jaroslav 3, 6, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 50, 51, 52, 53, 55, 56, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 69, 70, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 80, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 95, 97, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 117, 119, 121, 122, 123, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 136, 137, 138, 139, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 160, 161, 162, 165, 167, 169, 170, 172, 174, 175, 177
 Jurášek Pavel 10, 58, 59, 60, 78, 163
 Jurášková Dagmar 10, 36, 38, 48, 53, 54, 60, 61, 69, 72, 76, 78, 83, 128, 144, 145, 162
 Jurášková Marie 6, 162
 Jurášková (matka J. Juráška) 111

Juřičková – Škarpichová Eva 62
 Karaba Julius 175
 Kašpar Zdeněk 20, 54, 143
 Kefer Reginald 175
 Klapil Pavel 64
 Kleckerová Magdalena 169
 Kobzík Josef 13
 Kočí – Holomková Růžena 83
 Komárek Čestmír 16, 65, 66, 77, 129
 Komenský Jan Amos 64
 Končítíková Alžběta 41
 Kos Radomír 67
 Kosková Ludmila 170
 Koukal Vítězslav 150
 Kousdalová Květa 169
 Kováč Kálmár (též Didí) 126
 Kovarčík Jaroslav 20, 143
 Kovarčík Václav 171, 174, 175, 176
 Kovářů Věra 69
 Krajiňák Martin 70, 72, 88
 Králíková Martina 169, 178, 179
 Krejčíčková Eliška 89
 Kretíková Františka 63
 Krist Jan 73
 Křížo Milan 12, 14, 44, 45, 75, 77
 Kružík Jan 12, 169, 172, 176, 178
 Kubeša Arnošt 7, 8
 Kubík Josef 9, 13, 94
 Kučera Tibor 77
 Kuksa Emanuel 12, 75, 97, 170
 Kunz Ludvík 98
 Kutějová Anna (roz. Rokytová) 125
 Kýr Josef 9, 13
 Laščiaková Darina 172, 175, 179
 Laža Josef 170, 174
 Lebeda Dušan 7, 91, 162
 Litošová Radka 169, 174
 Lopuček Miroslav 12, 171, 172, 175
 Lukáš Zdeněk 30
 Maceček František, 63
 Macek Jaroslav (též Slávek) 7, 91, 125, 162

Macek František 125
 Macek Pavel 125
 Machová Kamila 179
 Macošková – Martonová Mária 77, 169, 171, 173, 174
 Maďerá Jonáš 3, 82, 163
 Maďerová – Jurášková Hana 3, 5, 10, 47, 60, 78, 79, 133, 163
 Maďerová Eliška 3, 58, 81, 82, 163
 Macháčová Jiřina 169
 Machálková Emílie 15, 83
 Majerčík J. 157
 Majkus Jiří 84
 Málek Lubomír (též Luboš) 12, 20, 86, 87, 177, 178, 186
 Málková Tāňa 170, 176, 177, 179
 Martiš Karel 128, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 176, 177, 178
 Matalčí 149
 Matějová Marie 88
 Meloun Vladimír (též Mírek) 7, 8, 10, 11, 14, 23, 36, 54, 55, 63, 90, 91, 125, 126, 127, 138, 162, 175
 Melounová Růžena 14
 Mičkalová Helena 62
 Mikulášek Oldřich 92, 98
 Mikulášková Věra 92, 94
 Mikulenkova-Vašková Jiřina 8, 56, 121, 127, 170, 174, 178
 Mišurec Zdeněk 95, 96, 150
 Miša Jan 186
 Najvarová D. 180
 Navrátil Pavel 173, 175, 176
 Nechanický Jiří 169, 173
 Nečas Jaromír 11, 12, 44, 45, 46, 97
 Nečasnek Zdeněk 12
 Nedělka Ivan 99
 Neugebauer Eduard 3
 Neugebauerová Simona 3
 Novák Pavel 100, 101, 152, 166, 173, 174, 175, 176, 180
 Novenčík Ján 102

Novotná-Máľková Jitka 103, 173, 175, 176, 177, 178
 Okénka František 186
 Oliva Petr 165, 173, 174
 Oravec Luboš 104, 105
 Pacalová Světlana 172, 174, 177, 180
 Pachtová Marie 106
 Pavlín Josef 147
 Pavlica Jiří 173
 Pavlíček David 108
 Pavlišťík Karel 109, 112, 127
 Pecka Jindřich 7, 8
 Perůtka Jiří 111, 112
 Perůtkovi 112
 Petrů Jura 13
 Pištek Josef 173, 189
 Pištek Jaroslav 173
 Plánka Ladislav 113
 Plánková Marie 63
 Plicka Karel 45
 Plocek Jiří 166
 Podářil Aleš 172, 178, 179
 Polášek Jan Nepomuk 7, 8
 Popelka Pavel 73
 Pospíšil Jiří 158
 Potyka Miroslav 115, 116
 Potyka Ondřej 172
 Povolná Andrea 174
 Prachaři 14
 Prajková Marie 170
 Přetáková Alena 117
 Příkazská Věra 174
 Pšenic a Zdeněk 119
 Rajmíc Karel 170, 171, 172, 173, 177, 178, 179, 188
 Rajmíc Jan 171, 175, 178, 179, 180
 Rejšek Radomil (též Radek) 121
 Rejšková Eva 121
 Richter Günter 122
 Rokyta Břetislav 125
 Rokyta Jan 124, 126, 127, 160, 166
 Rokyta Karel 125

Šušlíková-Böhmová Vlasta 8, 121, 138, 170, 174
 Švihálek Milan 103
 Švirga Rostislav 177
 Švrčina Milan 7, 23, 91, 93, 111, 149
 Tesauer Jiří 151, 152
 Tuček Jara 131
 Ulrychová 153
 Ůlehla Vladimír 16,
 Uprková Magdalena 179
 Václavík Antonín 56
 Vagaiová Tamara 177, 178
 Valach Jaroslav (pseudonym J. Juráška) 15, 48, 86
 Valečka Luboš 27
 Valušková Marie 63
 Varmužovci 188
 Vařínková Ludmila 166
 Vlasáková Olga 155
 Volavý Vítězslav 9, 13, 15
 Vyoralová Marie 175, 178
 Vysloulil Jiří 46
 Warchal Bohdan 12, 126, 171
 Wachtl Jaroslav 156
 Zalesák Cyril 158
 Zapletal Radek 12, 169, 174, 175, 177, 179, 180
 Zatloulkal Jaroslav 170, 171, 175, 177, 178, 179
 Zaviačič Jan 160
 Zeman Martin 160
 Zemánek Pavel 131, 132
 Zezulka Jan 149
 Ziglerová Zuzana 43
 Žeuka Josef 13
 Žebetovská Božena 12, 131, 167, 170
 Ženkyřík Tomáš 144
 Žejtlová Věra 72
 Ževčíková – Rybníčková Eliška 8, 14, 37
 Žimeček Ladislav 146
 Žimková Věra 147
 Žperlín Kamil 89
 Žuka Jaroslav 149, 150
 Žuková Eva 150
 Žuchma 149
 Žulák František 131
 Žuláková Jarmila 12, 14, 169, 170, 171, 172, 174, 176, 179, 186, 190

Prameny a literatura:

Archiv Českého rozhlasu Brno
 Archiv Českého rozhlasu Praha
 Archiv České televize Brno
 Archiv Ochanného svazu autorského Archiv J. Juráška (rukopisy, poznámky, dobové novinové výstřižky, scénáře atd.)
 Archiv Vojenského uměleckého souboru Ondráš Brno
 JANČÁŘ Josef – *Strážnická obládnutí*. ULK Strážnice 1995.
 KRIST Jan – *Sedět let MFF ve Strážnici*. NÚLK Strážnice 2005. Katalog k výstavě.
 Soukromé archivy autorů příspěvků

OBSAH

Úvodem Hana Maděrová, František Synek	3
--	---

Jaroslav Jurášek František Synek	6
---	---

Strípky vzácného života

Společná příslušnost k valašskému rodu Antonín Bařinka	23
---	----

Uměl chválit Helena Bízová	25
-------------------------------------	----

Neveselá historka z natáčení Jan Blaha	27
---	----

Mluvčí tisíců posluchačů Zdeněk Bláha	29
--	----

Budil respekt klidem a rozvahou Vladimír Böhm	31
--	----

Kde byl Carda, tam to klapalo! Míla Brtník	32
---	----

Jedna ze sester Žabkových vzpomíná Anna Buroňová	34
---	----

Posiloval úroveň hudebních projevů Barbora Čumpelíková	36
---	----

Jaroslav Jurášek – člověk Miroslav Dudík	38
---	----

Žil v písni Vlasta Grycová	40
-------------------------------------	----

Byl nositelem folklorních tradic Bobumil Hlaváček	42
--	----

Jaroslav Jurášek a Hrochoť Dušan Holík	44
---	----

Jaroslav Jurášek a myjauský primáš Samko Dudík Dušan Holý	46
--	----

Nezapomenutelné zážitky Luboš Holý	48
---	----

Jurášek a CM Burčáci František Holmes Ilík	50
---	----

Jaroslav Jurášek a Antonín Jančík Květa Jančíková	52
--	----

Chvála vzpomínek – Cardovi Květa Jelínková	54
---	----

Jak jsme k sobě s „Cardou“ přišli a co následovalo Richard Jeřábek	56
---	----

Tatínek Carda! Pavel Jurášek	58
---------------------------------------	----

Společná životní pouť Dagmar Jurášková	60
---	----

Zachránil spoustu písní Eva Juříčková	62
--	----

Za Juráškem Pavel Klapil	64
-----------------------------------	----

S Cardou a za Cardou! Čestmír Komárek	65
--	----

Zapsal se do srdcí diváků a posluchačů Radomír Kos	67
---	----

Jaroslav Jurášek nejen muzikant Věra Kovářů	69
--	----

Fluidum pana Juráška Matěj Krajňák	71
---	----

Již za svého života se stal legendou Jan Krist	73
---	----

Prekypoval nadšením a optimizmom Milan Křižo	75
---	----

Predmet správy: Jurášek Tibor Kučera	77
---	----

Poděkování dcery Hana Maděrová	79
---	----

Vzpomínka na dědečka Eliška Maděrová	81
---	----

Objevil můj talent Emilie Machálková	83
---	----

Velký Člověk – Velký Umělec Jiří Majkus	84
--	----

Mobli bychom o něm uspořádat kongres Lubomír Málek	86
---	----

Muzikantské pětiminutovky s moudrým člověkem Marie Matějová	88
--	----

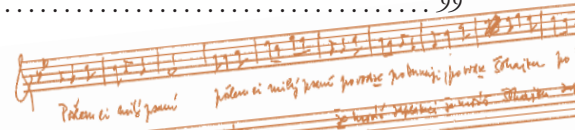
Byl vždy duší dění Vladimír Meloun	90
---	----

Dobrý člověk Jaroslav Jurášek Věra Mikulášková	92
---	----

Spoluzáci – muzikanti – kamarádi Zdeněk Mišurec	95
--	----

Těch špílců by bylo na kroniku... Jaromír Nečas	97
--	----

Výtky vyslovoval mírně a laskavě Ivan Nedělka	99
--	----

Hana Maděrová, František Synek

KNIHA VZPOMÍNEK

aneb

Střípky vrácného života

Vydalo Ministerstvo obrany České republiky

– Agentura vojenských informací a služeb

Adresa: Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6-Dejvice

<http://www.army.cz>

Redakce účelové tvorby

Řízením redakce pověřen: Jaroslav Roušar

Odpovědní redaktoři: Hana Košťálová, Michal Polívka

Grafická úprava: Andrea Bělohávková

Fotografie: rodinný archiv J. Juráška, archiv VUS Ondráš Brno,
autorů příspěvků a Františka Synka

Dáno do tisku: 2. listopadu 2005

Tisk: CENTA, Brno

Kopírovat, překládat a rozmnožovat publikaci
bez souhlasu vydavatele je zakázáno
NEPRODEJNĚ

